

600

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: ศึกษารณี องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

นายอนงค พจมานเมธี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**Job Satisfaction of Local Government Organization Personnel: A Case Study of
Ubon Ratchathani Sub-District Administrative Organizations,
Ubon Ratchathani Province**

Mr.Anek Pojjamarnmathee

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University
2009

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อและนามสกุล นายเออนก พจนานเมธี

แขนงวิชา บริหารรัฐกิจ

สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

อาจารย์ที่ปรึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย
2. รองศาสตราจารย์มนันต์ ศุทธสกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์มนันต์ ศุทธสกุล)

คณะกรรมการบัญชีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำปี ประจำปี
บริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประธานกรรมการบัญชีศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวะวิรานันท์)

วันที่ 28 เดือน มกราคม พ.ศ. 2553

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: ศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้วิจัย นายเออนก พจนานนท์ บริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. เนลลิน พงศ์ มีสมนัย (2) รองศาสตราจารย์มนต์ ศุทธสกุล
ปีการศึกษา 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ศึกษาปัจจัยที่เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ในปี พ.ศ. 2550 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 363 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน ใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพีย์สัน และวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ทำ ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน และความรับผิดชอบตามลำดับ นอกจากนี้ปัจจัยอนามัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงานได้แก่ ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา นโยบายและการบริหารงานสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และเงินเดือนและค่าตอบแทน ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจ และปัจจัยอนามัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน สำหรับสมการพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์ ได้แก่ สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวคิบ คือ $Y' = 0.874 + 1.043$

$$H - 0.197 M \text{ และสมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวคิบ } Z'_y = 1.008 Z_H - 0.182 Z_M$$

จากการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเสริมปัจจัยจูงใจเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรในด้านความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงานที่ทำ หรือลักษณะของงาน ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับ หรือ ความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน หรือความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกขัน ก่อความภาคภูมิใจ และพึงพอใจในงานที่ทำ

คำสำคัญ ปัจจัยจูงใจ ปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจ

Thesis title : Job Satisfaction of Local Government Organization Personnel: A Case Study of Ubon Ratchathani Sub-District Administrative Organizations, Ubon Ratchathani Province.

Researcher: Mr.Anek Pojjamarnmathee ; Degree: Master of Public Administration(Public administration);

Thesis advisors: (1) Dr.Chaloermphong Misomnai, Associate professor; (2) Marnit Suthasakul, Associate professor ; **Academic year:** 2009

Abstract

The objective of this research were 1) to study the job satisfaction of Local Administrative organization officer 2) to study the factor influencing to the implementation of job satisfaction of Local Administrative organization officer.

This study was the survey research, the population and sample group were 363 persons of bureaucrat and Sub-District officer of Ubon Ratchathani in 2007 via the multi stages sampling. The tool of data collection was the survey questionnaire. The data were analyzed by using the software package and the statistic of this research included Percentage, Mean, Standard Deviation and Hypothesis test was calculated by Pearson Correlation Coefficient and Multiple correlation.

From the findings, it was concluded that Factors influencing the implementation of job satisfaction of Local Administrative Organization officer as the following: 1) the overall of satisfaction level of Local Administrative Organization officer was at much level. 2) Factor influencing to the implementation of job satisfaction of Local Administrative officer consisted of Job success, Respect from others, Characteristic of work, Progress of work, Responsibility, respectively. In addition, Hygiene factors influencing to the job satisfaction included the stability of job, The relationship between colleague and director, policy and job management, context of operation, salary and compensation, respectively. The relationship between Motivator factor and Hygiene factor tend to be positive to Job satisfaction level. As for forecasting equation of job satisfaction by using Motivator and Hygiene factor as forecaster were comprised with the forecasting equation in the raw score, that was $Y' = 0.874 + 1.043H - 0.197M$ and the forecasting equation in the standardized score was $Z_y' = 1.008Z_H - 0.182Z_M$.

From the research, there were some recommendation as the following: the Local Administrative Organization should fill in the motivator factors for staff including the success of their job, the acceptation and respect form others, Characteristics of work, Responsibility, Progress of work or position in order to motivate them to eager to work and felt proud and satisfy in their job.

Keywords : Motivator Factors, Hygiene Factors, Satisfaction

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำให้คำปรึกษาตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากท่านประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงศ์ มีสมนัยและรองศาสตราจารย์มนิตร ศุทธสกุล ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวัฒน์ บรรลือ นายวีระศักดิ์ คำล้าน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือ แนะนำตรวจสอบปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในหน่วยงาน และขอขอบคุณ ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้างที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และรวบรวมส่งคืนผู้วิจัย

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดา นารดา ญาติพี่น้องทุกคน ตลอดจนเพื่อน และผู้บังคับบัญชาที่เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณค่า คุณประโยชน์นี้ และความคืออันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่พระคุณแห่งบิดา นารดา และบุรพาราษีของผู้วิจัย ที่ได้ประลิทิประสาทวิทยาการต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัยได้มีภูมิปัญญา มีความรู้ ความสามารถ และศึกษาจนบรรลุความสำเร็จมาได้ ณ บัดนี้

เออนก พจมานเมธี

ตุลาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๕
กรอบแนวคิดการวิจัย	๕
สมมติฐานการวิจัย	๗
ขอบเขตของการวิจัย	๙
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๐
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๓
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	๑๓
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	๑๘
โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล	๓๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๗
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๕๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๕๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๕
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๕๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๘
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๖๐
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๑
ส่วนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	๖๒
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	๖๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจุนใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกรองส่วนห้องถิน จังหวัดอุบลราชธานี เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	65
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปกรองส่วนห้องถิน เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน	71
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกรองส่วนห้องถิน เป็นด้านปัจจัยจุนใจและปัจจัยอนามัย	77
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมุติฐานการวิจัยเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกรองส่วนห้องถิน	79
ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมุติฐานการวิจัย	93
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัจจัยจุนใจ และปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานองค์กรปกรองส่วนห้องถิน	93
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์ปัจจัยจุนใจ และปัจจัย อนามัยกับตัวเกณฑ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกรองส่วนห้องถิน	95
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การลดด้อยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ปัจจัยจุนใจ และ ปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกรองส่วนห้องถินเป็นตัวเกณฑ์ในการสร้างสมการ พยากรณ์	96
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การลดด้อยพหุคุณ แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และปัจจัยจุนใจ 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์ ในการสร้างสมการพยากรณ์	98

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ ๕ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การถดถอย พหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และ ปัจจัยอนามัย ๕ ด้านเป็นตัวพยากรณ์ ในการสร้างสมการพยากรณ์	101
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อกิจรายผล และข้อเสนอแนะ	104
สรุปการวิจัย	104
อกิจรายผล	110
ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก	125
ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	126
รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	127
ข เครื่องมือวิจัย	128
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	129
ประวัติผู้วิจัย	139

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างของปัจจัยที่พบรากยในสภาพแวดล้อมของงาน	35
ตารางที่ 3.1 การกำหนดสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่างพนักงานส่วนห้องถิน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี	54
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยจุงใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการทำงาน	65
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	66
ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านลักษณะของงาน	67
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบ	68
ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยจุงใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถินเกิด ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	69
ตารางที่ 4.7 แสดง สรุป ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถิน ของปัจจัยจุงใจ	70
ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปกครอง ส่วนห้องถินเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ	71
ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปกครอง ส่วนห้องถินเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความมั่นคง ในการทำงาน	73
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อม ในการปฏิบัติทำงาน	74
ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านนโยบายและ การบริหารงาน	75
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์กรปักครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน	76
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น ด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย	77
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยจูงใจ และปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น.....	78
ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น ที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามเพศ	80
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามเพศ	80
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปักครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามอายุ.....	81
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุด.....	82
ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุด.....	83
ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามตำแหน่ง.....	84
ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามตำแหน่ง.....	84
ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามสถานภาพ.....	85
ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามสถานภาพ.....	86
ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล.....	87
ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทน.....	88
ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทน.....	88
ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน.....	89
ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน.....	90
ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน.....	91
ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานจำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน.....	92
ตารางที่ 4.34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปร พยากรณ์ และตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์.....	95
ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ โดยใช้ความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานเป็นตัวแปรเกณฑ์ และใช้ปัจจัยชูงใจกับปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์ที่ เพิ่มเข้าทีละตัว	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์การลดด้อยพหุคูณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวแปรเกณฑ์ และใช้ปัจจัยจุงิกับปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์	97
ตารางที่ 4.37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ คือ ปัจจัยจุงใจ รายค้าน 5 ด้าน กับตัวแปรเกณฑ์ คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน	98
ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวแอลกน์และใช้ปัจจัยจุงใจเป็นตัวพยากรณ์	99
ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์การลดด้อยพหุคูณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยเป็นตัวพยากรณ์	100
ตารางที่ 4.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับตัวพยากรณ์ คือ ปัจจัยอนามัย รายค้าน 5 ด้าน	101
ตารางที่ 4.41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์เมื่อใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์	102
ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์การลดด้อยพหุคูณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยอนามัย 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์	103

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีสองปัจจัยของเอิร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two-Factors Theory)	20
ภาพที่ 2.2 การตอบสนองต่อความไม่พอใจในงานของพนักงาน	26
ภาพที่ 2.3 ปัจจัยตอบสนองการทำงาน	28
ภาพที่ 2.4 การเปรียบเทียบมุมมองของความพอใจงาน-ความไม่พอใจงาน	29
ภาพที่ 2.5 การตอบสนองลำดับความต้องการของมาส โลว์ด้วยปัจจัยอนามัย และปัจจัยจูงใจ	31
ภาพที่ 2.6 ทฤษฎีสองปัจจัยของเอิร์ชเบิร์ก	34
ภาพที่ 2.7 โครงสร้างรวมขององค์กรปัจกรองส่วนท้องถิ่น	37
ภาพที่ 2.8 โครงสร้างการแบ่งหน่วยการบริหารงาน อบต.	46

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภารกิจการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบมาจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในการสนับสนุนให้ประเทศไทยพัฒนาทุก ๆ ด้านไปพร้อมกันเพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก คือ การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพราะคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศดังแนวทางหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ซึ่งเป็นแผนแม่บทได้เน้น “คน” เป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา เพราะคนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ และคนเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาทุกเรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเพียงเครื่องมือช่วยให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเท่านั้น มิใช่เป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนา

นอกจากนี้การปฏิบัติงานในหน่วยงานใดก็ตาม จุดมุ่งหมายที่สำคัญอยู่ที่ต้องการให้งานได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลและพัฒนาอย่างเสมอ โดยมี “คน” เป็นทรัพยากรที่สำคัญ และเป็นผู้ที่ใช้ทรัพยากรอื่น ด้วยเหตุนี้การดำเนินงานหรือการบริหารกิจการใด ๆ ของหน่วยงานจะบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจกันในการปฏิบัติงานของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกคนและทุกฝ่าย มีแนวความคิดที่เกิดขึ้นจากความเข้าใจกัน “คน” ประการแรก คือ คนควรจะเป็น หัวใจของการบริหารที่ผู้บริหารต้องสนใจเป็นพิเศษ เพราะในการทำงานนั้นงานต่าง ๆ ทุกอย่างที่ทำมีความสำคัญย่อมตကอยู่ที่คนทำงานที่จะเป็นผู้นำอาวัตถุคิดต่าง ๆ ไปประสานการผลิตกับเครื่องจักร และยังมีการประสานงานระหว่างคนทำงานด้วยกันที่จะเดินใจช่วยให้มีการประสานร่วมแรงเร่งร่วมใจให้เกิดผลดีในทางต่าง ๆ ประการที่สอง คือ “คน” มีความต้องการทางด้านจิตใจและความต้องการทางด้านสังคมที่ต้องการตอบสนอง ซึ่งบางอย่างอาจตอบสนองไม่ได้ด้วยเงินควบคู่อยู่ด้วยและสิ่งเหล่านี้จะมีความสำคัญต่อคนไม่น้อยกว่ากัน และเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ ฉะนั้น การปฏิบัติงานในองค์กรใด ๆ ก็ตามล้วนที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นก็คือ คนหรือบุคลากร แม้ว่าปัจจุบันจะมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาก โดยเทคโนโลยีนั้นถูกนำมาใช้แทนคนในองค์กรนั้นต่างหากที่

เป็นเครื่องบ่งชี้ เพราะคนจะเป็นผู้คิดผู้ปฏิบัติและผู้วางแผนในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ถ้าคนมีคุณภาพ มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ทำอยู่ก็จะประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

ในการพิจารณางานซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตแล้ว ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Job satisfaction) จึงเป็นส่วนหนึ่งของความพึงพอใจในชีวิต (Life Satisfaction) ฉะนั้น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตของแต่ละบุคคล โดยมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิต โดยทั่วไปของบุคคล ๆ หนึ่ง โดยผู้ปฏิบัติงานที่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานย่อมปฏิบัติได้ประสบผลสำเร็จมากกว่าคนที่ไม่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ในการบริหารงานจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่ไม่สามารถมองเห็นและสังเกตได้ง่าย เพียงแต่ต้องอาศัยการคาดคะเนและสังเกตพฤติกรรมเท่านั้น ส่วนบุคลากรจะพึงพอใจในการปฏิบัติงานหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติ

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นกฎหมายสูงสุดในการบริหารและปกครองประเทศไทย ซึ่งมีเจตนาرمณ์ที่จะให้ประเทศไทยมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและความเป็นอิสระ ในการกำหนดนโยบาย การปกครองตนเองรวมทั้งการตัดสินใจและบริหารราชการ เพื่อให้สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลและตรงตามความต้องการของประชาชนตามความจำเป็นในแต่ละท้องถิ่นภายใต้การบริหารงานในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

หลักการสำคัญของระบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย การจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสได้เข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กรสภากองถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มีกำหนดไว้ให้เป็นสภาพนิติบุคคล (Juristic Person) เพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง มีรายได้ (Revenue) มีอำนาจในการจัดทำงบประมาณ (Budget) และมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง (Autonomy) แต่จะอยู่ในการควบคุมหรือการกำกับดูแลของรัฐ รวมทั้งเป็นสถาบันการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่นและจะต้องได้รับการสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุด มีจำนวนมากที่สุดและเป็นองค์กรที่รับผิดชอบพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน ถือว่าเป็นรากรฐานสำคัญของการปกครองประเทศนั้น ๆ ซึ่งมีความสำคัญและความสนใจอย่างส่วนคือ ฝ่ายการเมือง ข้าราชการ

ประจำ นักวิชาการ ตลอดจนประชาชน โดยทั่วไป โดยคาดหวังว่าองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็น องค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง บรรลุเป้าหมายตาม เจตนาการณ์ของการกระจายอำนาจ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมายบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบ ได้อย่างสอดคล้องและ ตรงตามความต้องการของประชาชน ได้อย่างแท้จริง พ.ศ. 2542 ได้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลให้ระบบงานและ หน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นถูกถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในส่วน ผลสำเร็จในการดำเนินงานของสภាឌำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จะเกิดขึ้น ได้และบรรลุ ตามเจตนาการณ์ของรัฐบาลมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับผู้ปฏิบัติงาน และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง ได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากทุกฝ่าย

แต่ภายหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการบริหารงานหลายประการ เช่น ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ทั้งนี้เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภាឌำบลเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กำหนดด้านรายได้ไว้เพียงอย่างเดียว กล่าวคือ พิจารณาจากสภាឌำบล ที่มีรายได้ข้อนหลัง 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลได้ ซึ่งทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในพื้นที่ห่างไกลมีรายได้น้อยไม่ เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ ผู้บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งที่มาจากฝ่าย การเมือง คณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ซึ่ง เป็นข้าราชการประจำส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ ตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องกฎหมาย ระบบที่ปรับปรุง ข้อบังคับและหนังสือสั่งการ ปัญหาความขัดแย้ง ของบุคคลภายในองค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบซึ่งเป็นปัญหาสำคัญ ที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล การตรวจสอบ ผลประโยชน์จึงเกิดความขัดแย้งกัน มีการทุจริตเกิดขึ้นโดยทั่วไปทั้งระดับผู้บริหารตลอดจน พนักงานส่วนตำบล รวมทั้งประสบปัญหาในการบริหารงานหลายประการ เช่น ผู้บริหาร พนักงาน ขาดความรู้ความสามารถ การมีรายได้ไม่เพียงพอในการบริหารงาน ตลอดจนประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดการมีส่วนร่วม ส่งผลให้โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ท้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการไม่ได้ตอบสนองต่อปัญหา หรือความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการจัด ประชุมยังไม่ค่อยถูกต้องตามระเบียบ ระบบงานเอกสารไม่เรียบเรียง ขาดเกณฑ์หนังสือ ระบบที่ จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เก็บหน้าที่ขาดความแม่นยำในระเบียบ การจ่ายงบประมาณส่วนใหญ่

เน้นโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการใช้ระบบอุปถัมภ์ในการสรรหาราสูกข้างเข้ามาปฏิบัติในองค์การ บริหารส่วนตำบล

ในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมี ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการทำงาน และคุณสมบัติเฉพาะตัวที่เหมาะสมในการให้บริการ และด้านอื่น ๆ ดังนั้น บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกคนจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อ การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถขับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล เกิดประโยชน์ต่อสังคม ที่สำคัญคือให้ความสำคัญในการดูแลบุคลากรให้มีความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและก่อประโยชน์มากที่สุด

ถ้าหากล่าวในเชิงตรรกวิทยา ในสังคมที่เจริญแล้วผู้บริหารงานส่วนใหญ่จะบริหารงาน อย่างมีคุณภาพส่งผลให้ความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรอยู่ในระดับสูง แต่ในความเป็นจริงไม่ ว่าจะเป็นในสังคมใดก็ตาม สิ่งที่กล่าวมานี้ก็มิได้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ เพราะปรากฏมีคนอีก จำนวนมากที่ไม่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทราบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยศึกษาจาก ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย ตัวอย่างเช่น Frederick Herzberg ได้ทำการศึกษาเรื่อง Motivation Hygiene Theory หรือทฤษฎีจูงใจและอนามัย ซึ่งเขาได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจและ ปัจจัยอนามัยต่าง ๆ กับผลตอบสนองของคนต่อปัจจัยเหล่านี้ นำมาศึกษาความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงาน

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากปัจจัยจูงใจ และปัจจัยอนามัยว่าจะมีผลอย่างไร เมื่อนำมาศึกษากับบุคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อ เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ได้ทราบข้อมูลความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารสามารถใช้ เป็นข้อมูลในการพัฒนาองค์กรและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ในระดับสูง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากบุคลากรเป็น ทรัพยากรและเป็นกำลังสำคัญที่จะพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานให้มี ความ เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการรักษาทรัพยากร “คน” ที่มีศักยภาพไว้เพื่อพัฒนาองค์กรบริหาร ส่วนตำบลต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

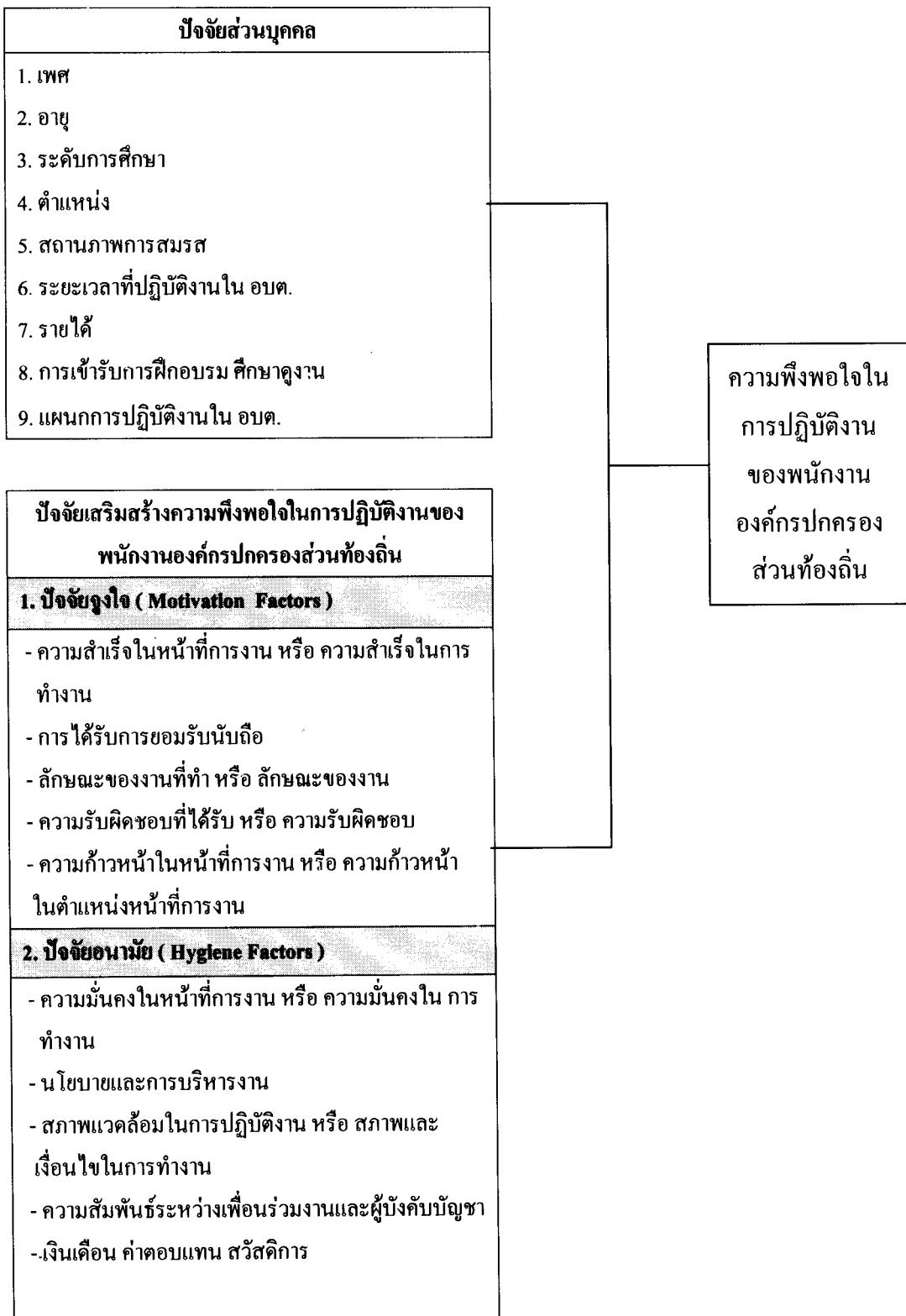
- 2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษารณิองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ ได้กำหนดประเด็นของการศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยใช้ปัจจัยฐานและปัจจัยนามเป็นตัวพยากรณ์ ตามทฤษฎีปัจจัยคู่ (Two-Factors Theory) ของ Frederick Herzberg แสดงได้ ดังภาพที่ 1.1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น

2) H_0 : ปัจจัยอนามัยเพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น

H_1 : ปัจจัยอนามัยเพื่อเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น

5. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาระลุ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ครั้งนี้ เป็นการศึกษาระดับของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยมีขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาระนี้ เป็นการประเมินความความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มุ่งศึกษาระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยใช้ปัจจัย สอง (Motivation Factors) และปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ตามทฤษฎีปัจจัยคู่ (Two-Factors Theory) ของ Frederick Herzberg โดยมีรายละเอียด ดังนี้

5.1.1 ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่

1) ปัจจัยชูงใจ (Motivation Factors) ประกอบด้วย

- (1) ความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน
- (2) การได้รับการยอมรับนับถือ
- (3) ลักษณะของงานที่ทำ
- (4) ความรับผิดชอบที่ได้รับ
- (5) ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน

2) ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ประกอบด้วย

- (1) ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน
- (2) นโยบายและการบริหารงาน
- (3) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน
- (4) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา
- (5) เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ

5.1.2 ตัวแปรตาม หรือตัวแปรกลอน ได้แก่ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

5.3 ขอบเขตด้านประชารถและกลุ่มตัวอย่าง

ประชารถและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษารั้งนี้ได้แก่ ข้าราชการ / พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ใน พ.ศ. 2550

5.4 ระยะเวลาการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการศึกษาวิจัยเป็นระยะเวลา 4 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม – 31 ตุลาคม 2550

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 พนักงานส่วนท้องถิ่น หมายถึง ข้าราชการ / พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างในสังกัดองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2550

6.2 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีทัศนคติในเชิงบวกหรือความรู้สึกที่ดีต่อการปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.3 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) หมายถึง องค์ประกอบที่ส่งเสริม จูงใจและโน้มน้าวให้พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความตั้งใจที่จะทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่

6.3.1 ความสำเร็จในหน้าที่การงาน หมายถึง ความสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือ เป้าหมายของงาน โดยมีข้อผิดพลาดน้อย และกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานจะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง

6.3.2 การได้รับการยอมรับนับถือ หมายถึง การได้รับความเชื่อถือไว้วางใจให้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสรรเสริญ ยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและผู้มาใช้บริการ

6.3.3 ลักษณะของงานที่ทำ หมายถึง ตัวงาน หรือภาระหน้าที่ของงานที่ปฏิบัติอยู่ให้พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้สึกเพียงพอให้หรือไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากลักษณะของงานว่าเป็นงานที่ทำชำนาญ หรือเป็นงานที่ทำทายความสามารถ

6.3.4 ความรับผิดชอบที่ได้รับ หมายถึง หน้าที่ในการปฏิบัติงาน หรือข้อผูกพันที่ต้องแสดงออกในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายตามขอบเขต ภาระหน้าที่ หรือตามตำแหน่งให้เป็นผลสำเร็จ

6.3.5 ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หมายถึง การที่พนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถินได้รับโอกาส ได้รับการพัฒนาให้มีโอกาส มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน การเลื่อนตำแหน่ง หรือเลื่อนระดับให้สูงขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ดูงาน และฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

6.4 ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) หมายถึง องค์ประกอบที่ช่วยสนับสนุนไม่ให้พนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถินเกิดความท้อถอย ไม่อยากทำงาน หรืออิกลั๊บหนึ่งปัจจัยนี้จะเป็นสิ่งที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถิน เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่

6.4.1 ความมั่นคงในหน้าที่การงาน หมายถึง ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความยั่งยืนในการปฏิบัติงานที่พนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถินจะปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน ได้ตลอดไปเท่าที่ต้องการ ตราบใดที่ยังสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถ

6.4.2 นโยบายและการบริหารงาน หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารได้กำหนดขึ้นและวิธีการดำเนินงานของผู้บริหารเพื่อให้พนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถินใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย

6.4.3 สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพทั่วไปของงาน และสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน รวมถึงความเสี่ยงภัย หรืออันตรายที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถิน และสภาพของเครื่องมือเครื่องใช้ใน การปฏิบัติงาน ที่อาจก่อให้เกิดอุบัติภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถิน

6.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างพนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถินกับผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน โดยการแสดงออกถึงความร่วมมือสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว

6.4.5 เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ หมายถึง พลตอบแทนที่เกิดจาก การปฏิบัติงานที่พึงได้รับจากการปฏิบัติงานในฐานะพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล ครอบคลุม เงินเดือน เงินพิเศษอื่น ๆ และสวัสดิการ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ทราบระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรบริหารส่วน ตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

7.2 ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงาน องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิชาครั้งนี้ ผู้จัดได้ศึกษาเอกสาร งานวิชาการ บทความที่ประกอบไปด้วย แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น : ศึกษารณี องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
3. โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

1.1 ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ตรงกับคำในภาษาอังกฤษ “Job Satisfaction” ได้มีนักวิชาการและนักบริหาร ให้ความหมายโดยทั่วไป ดังนี้

Appiewhite (1956 : 8) ให้ความหมายความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่าเป็น ความสุข ความสุขที่ได้จากสภาพที่ทำงาน ความสุขจากการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน มีทัศนคติ ที่ดีต่องานและความพึงพอใจเกี่ยวกับรายได้จากองค์กร

Morse (1962 : 27) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ทุกสิ่ง ทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง ความตึงเครียดนี้มีผลจากความต้องการ ของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการจะเกิดปฏิกริยาเรียกร้อง ถ้าเมื่อใดได้รับการตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

Good (1973 : 320) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุน และการสนับสนุน ที่มีต่อการทำงานทางบวก

เสถียร เหลืองอร่าม (2522 : 79) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง การชูงใจให้มนุษย์ปฏิบัติงาน โดยอกมาซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ตน ทำงานมากได้เงินมาก บรรยายศาสตร์ในสภาพที่ทำงานดี ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานด้วยเงิน และรางวัลตอบแทน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้น เมื่อ พนักงานมีความรู้สึกที่ว่าประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับ สามารถปฏิบัติงานได้ ด้วยตนเองและมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน หากหน่วยงานออกแบบงานให้ผู้ปฏิบัติ เกิดความพอใจในการปฏิบัติงานแล้ว หน่วยงานนั้นก็จะได้รับความร่วมมือจากพนักงาน ได้มากขึ้น และผู้ปฏิบัติงานก็เติ่มใจปฏิบัติงานมากขึ้น

กิตima ปรีดีภลก (2529 : 321-322) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบนและสิ่งใดๆ ในด้านต่าง ๆ และเขาได้รับการตอบสนองความต้องการ

ธงชัย สันติวงศ์ (2530 : 389) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้ว่า ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดจากการได้ตอบสนองต่อความต้องการของตนเองอย่างดีหรืออย่างสมบูรณ์ที่สุด

วีระนารถ มาณะกิจ (2533 : 144) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คือ ความเพลิดเพลิน หรือสภาพของอารมณ์ที่เป็นบวก อันเป็นผลจากการประเมิน สิ่งที่บุคคลนั้นประสบมา อย่างไรก็ตาม การกระทบของปฏิกริยาโดยต้องของบุคคลหนึ่งที่มีต่องานของเขาก็จะขึ้นอยู่กับขอบเขตที่งานนั้นจะทำให้เขาได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านศักยภาพและจิตภาพอย่างเต็มที่ เพื่อการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดี ความขัดแย้งระหว่างงานที่เสนอให้ของบุคคลหนึ่งและการคาดหมายของบุคคลเป็นเกณฑ์ของความพึงพอใจหรือไม่พอใจ

สุรเชษฐ์ ธรรมณี (2535 : 100) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คือ เจตคติที่เป็นบวกต่องานทำให้ผู้ทำงานไม่รู้สึกห่างเหิน หรือหลีกหนีจากการปฏิบัติงาน คือ ภาวะการณ์มีอารมณ์ทางบวกที่เกิดขึ้นจากการประเมินประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคคล ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะส่งผลถึงความพึงพอใจของบุคคลอันเป็นพลังผลักดันต่อการปฏิบัติงานในอนาคต

งามพิช แจ้งประจักษ์ (2539 : 16) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงาน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายและจิตใจ สืบเนื่องมาจาก การปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ได้รับผลตอบแทนมากขึ้น หรือได้รับการตอบสนองตามความต้องการ หรือทำให้บุคคลมีความรู้สึกมั่นคงในอาชีพและมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้นจะสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการ

ตอบสนองตามที่ตนเองต้องการก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการที่ตนไม่ได้รับการสนองตอบความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

ดังนั้น พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกนี้เกิดและทศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่องานที่ได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานทั้งร่างกายและจิตใจนั่นทำให้ผู้ปฏิบัติงานและก็จะเต็มใจปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ แต่ในทางตรงกันข้าม หากปัจจัยต่าง ๆ ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการดังกล่าวจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของตนได้รับการตอบสนองแล้ว ซึ่งวิธีการตอบสนองความต้องการนั้น ผู้บริหารจะต้องเข้าใจธรรมชาติ และพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กรแต่ละคน ที่จะหาวิธีการชูงใจที่เหมาะสม เพื่อให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในที่สุด

1.2 ความสำคัญของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

Flippo (1971 : 364-369) ได้ให้ความสำคัญแก่วัญหรือกำลังใจในการทำงาน ว่าเป็นสภาพทางจิตใจที่จะทำให้การอุทิศตัวเพื่องานนั้น นอกจากความสามารถในการเป็นผู้นำ ของผู้บริหารแล้ว ความพึงพอใจในภาระงานและสภาพงานที่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือสมควรใจเข้าไปทำงานนั้นก็เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการสร้างหัวئุนในการทำงานด้วย

Robbins (1976 : 71) ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ในการเลือกสรรบุคลากรเข้าทำงาน ในบริษัทหรือสำนักงานมีหลักสำคัญอยู่สองประการคือ ประการแรกจะต้องเลือกบุคลากรให้เหมาะสม

กับงานที่จะต้องทำ ประการที่สองจะต้องทำให้แต่ละบุคคลมีความรู้สึกว่าเขามีความเหมาะสมที่จะทำงานประเภทนั้นจริง ๆ ซึ่งหลักสำคัญประการหลังนี้ คุณทั่วไปมักจะละเอียดเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนเปลี่ยนงานบ่อย เพราะไม่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

นิกม พรมน้อย (2529 : 12) ได้แสดงความเห็นว่า ถ้าหากบุคคลมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานผลที่เกิดขึ้น คือ

1. การเพิ่มความสนใจในงานมีมากขึ้น
2. การเพิ่มความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานขึ้น
3. การเพิ่มผลงานในการผลิตสูงยิ่งขึ้น

ในชีวิตของการทำงานของทุกคนจะต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า ไม่มีใครสามารถบังคับให้คนอื่นทำงานให้มีคุณภาพได้ นอกเสียจากคนนั้น มีความตั้งใจที่จะทำงานของเขามาก่อนโดยที่ทำงานของคนเองไม่ได้ คุณภาพของงานจึงต้องขึ้นอยู่กับคุณภาพของคนทำงานเสมอ หมายความว่างานจะต้องมีคุณภาพก็ต่อเมื่อคนที่ทำงานนั้นมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมีคุณภาพทั้งชีวิตส่วนตัว ชีวิตรอบครัว และชีวิตในสังคมที่สมบูรณ์อยู่ก่อนนั้นเอง

ความพึงพอใจในเรื่องของการจ่ายค่าตอบแทนนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งจากการวิจัยได้ทำการสรุปโดยแนช(Nash) และคาร์โรล(Carroll) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ถ้าความพึงพอใจในการจ่ายอยู่ในเกณฑ์ต่ำมากกว่าความพึงพอใจเกี่ยวกับงานก็ต่ำลง (ธงชัย สันติวงศ์ 2530 : 233-234)

การดำเนินกิจกรรมขององค์กร ต้องอาศัยความร่วมแรงร่วมใจของสมาชิกในองค์กรตระหนักถึงความสามารถ ความสนใจ ความต้องการและความมุ่งหวังด้านความเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของสมาชิก ในองค์กรควบคู่กันไปด้วย องค์กรจะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าที่กำหนดไว้

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จ คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคนที่มีความพึงพอใจจะส่งผลให้งานนั้นประสบผลสำเร็จและได้ผลดีมากกว่าคนที่ไม่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ไม่ว่าปัจจัยนี้จะมาจากสาเหตุใด ดังนั้น ใน การบริหาร การทำความเข้าใจเรื่องความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจึงไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางด้านจิตวิทยาที่ผู้บริหารไม่สามารถมองเห็นได้ เพียงแต่มีคาดคะเนว่ามีหรือไม่มีพื้นฐานของการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น ผู้บริหารที่ผลลัพธ์ของพยาบาลที่จะศึกษาให้ลึกซึ้งถึงปัจจัยและองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจขึ้นได้ เพื่อให้เป็นแนวทางในการบริหารงานให้เกิดประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป (อรุณรัตน์ ศกุนตะสิงห์ 2541 : 25-28)

จากทัศนะของนักวิชาการ ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานอย่างยิ่ง เพราะความพึงพอใจจะก่อให้เกิดความพร้อมของบุคลากรที่จะทำงานทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ เกิดความครบทราบและเชื่อมั่นในงานที่ทำและองค์กรมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร พร้อมที่จะให้ความริเริ่มสร้างสรรค์ในการที่จะคิดค้นหาแนวทางและวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาพัฒนางานที่ทำและพัฒนาองค์กรต่อไป

1.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

McGregor (1966 : 286) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอยู่ เป็นผลมาจากการแรงหรืออิทธิพลของบุคคลอื่นที่ร่วมงานด้วยกันซึ่งแสดงออกโดยการกระทำได้แก่ จากผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

Cooper (1985 : 31-33) กล่าวว่า ความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- 1) ความต้องการทำงานที่คุณสนิท
- 2) ความต้องการอุปกรณ์ที่ดีสำหรับการทำงาน
- 3) ความต้องการค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม
- 4) ความต้องการโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน
- 5) ความต้องการมีสภาพการทำงานที่ดี รวมทั้งมีช่วงเวลาในการทำงานที่เหมาะสม และมีสภาพที่ทำงานที่เหมาะสม

- 6) ความต้องการที่จะได้รับความสะดวกในการเดินทางรวมทั้งสวัสดิการอื่น
- 7) ความต้องการที่จะร่วมทำงานกับผู้บังคับบัญชาที่เข้าใจในการควบคุมการปกครอง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องเป็นคนที่เขายกย่องนับถือ
- เอกสาร คู่สุขพันธ์ (2530 : 58-59) ให้ความเห็นว่า สิ่งที่ทำให้คนอยากทำงานหรือไม่อยากทำงาน สรุปได้ดังนี้
- 1) สิ่งที่ทำให้คนอยากทำงาน
 - (1) สวัสดิการที่ดี
 - (2) สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี
 - (3) เพื่อนร่วมงานดี
 - (4) งานไม่น่าเบื่อ
 - (5) มีความก้าวหน้า มีหน้ามีตาในสังคม
 - (6) งานไม่เสี่ยงอันตรายเกินไป
 - (7) เงินเดือนผลตอบแทนที่น่าพอใจ
 - (8) หัวหน้างานที่ดี เข้าใจลูกน้อง
 - (9) อุปกรณ์ในการทำงานครบและสมบูรณ์
 - (10) งานที่ท้าทายความสามารถ
 - (11) มองเห็นความสำเร็จในงานที่ทำ
 - (12) รู้สึกว่างานนั้นมีความมั่นคงและถาวร
 - (13) ได้รับความยุติธรรม
 - (14) มีโอกาสได้แสดงฝีมือ
 - (15) เมื่อทำงานดีต้องได้รับคำชมเชย
 - (16) ยกระดับการทำงานตามความเหมาะสมของงาน
 - (17) ไม่พบปะเพื่อนผู้ในระดับต่างกัน
 - (18) งานนั้นไม่ยากเกินความสามารถ
 - (19) ความเอาใจใส่ของหัวหน้างาน
 - (20) การสั่งงานที่ดี
 - 2) สิ่งที่ทำให้คนไม่อยากทำงาน
 - (1) งานไม่ก้าวหน้า
 - (2) เงินเดือนผลตอบแทนไม่คุ้มค่า
 - (3) สภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ดี
 - (4) งานซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย

- (5) งานไม่ตรงกับความต้องการ ความสามารถของคนทำ
- (6) สวัสดิการไม่ดี
- (7) เพื่อนร่วมงานไม่ดี
- (8) งานไม่ท้าทาย
- (9) งานยากเกินความสามารถ
- (10) ผู้บังคับบัญชาไม่ดี เช่น ลำเอียง
- (11) ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
- (12) หัวหน้างานพูดจาไม่สุภาพ
- (13) หัวหน้างานเคยจับผิดลูกน้อง
- (14) งานนั้นไม่มั่นคง ไม่มีอนาคตที่แน่นอน
- (15) งานนั้นเสี่ยงอันตรายเสมอ ๆ
- (16) ผู้บังคับบัญชาเอาแต่งาน ไม่สนใจลูกน้อง
- (17) อุปกรณ์ในการทำงานไม่ดี ไม่ครบ

จากการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานดังกล่าว สรุปได้ว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน หากได้รับการตอบสนองแล้ว จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ในทางตรงกันข้ามหากไม่ได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดการเบื่อหน่าย ไม่พึงพอใจในการทำงาน เกิดปัญหาและอุปสรรคในหน่วยงานขึ้น การกิจของหน่วยงานก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.1 ทฤษฎีสองปัจจัยของเอิร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two-Factors Theory)

ทฤษฎีสองปัจจัย (Two-Factors Theory) เป็นทฤษฎีของเอิร์ชเบิร์ก บางครั้งเรียกทฤษฎีว่า “ทฤษฎีการจูงใจ-อนามัย” (motivation hygiene theory) หรือ “ทฤษฎีการจูงใจและรักษา” (motivation maintenance theory)

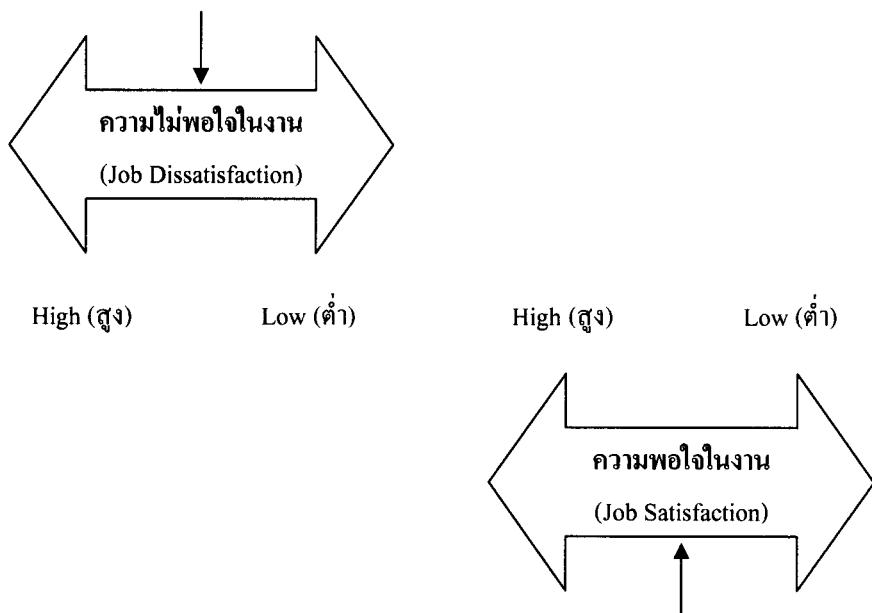
เอิร์ชเบิร์ก เชื่อว่าความสัมพันธ์ของคนที่มีต่องาน กับทัศนคติของเขาว่ามีต่องานนั้นจะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของงานเป็นอย่างดี จากแนวคิดดังกล่าว เอิร์ชเบิร์ก จึงได้ตั้งคำถามเพื่อสอบถามพนักงานขึ้นว่า “คุณเราต้องการอะไรจากการทำงาน” และขอร้องให้ผู้ตอบบรรยายรายละเอียด และให้บวกอกรสิ่งที่เข้าสีกันว่า “พอใจ” หรือ “ไม่พอใจ” มากเป็นพิเศษด้วย

จากการสำรวจพบว่า สิ่งที่ทำให้เกิด “ความพอใจในงาน” (job satisfaction) เกิดจาก “ปัจจัยภายใน” (motivation) หรือ “ปัจจัยภายใน” (intrinsic factors) ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการทำงาน ได้แก่ โอกาสการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง โอกาสความก้าวหน้า ได้รับการยอมรับนับถือ ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ และความสำเร็จในงานอาชีพ เป็นต้น

ส่วนปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิด “ความไม่พอใจในงาน” (job dissatisfaction) เกิดจาก “ปัจจัยภายนอก” (hygiene factors) หรือ “ปัจจัยรักษา” (maintenance factors) หรือ “ปัจจัยภายนอก” (extrinsic factors) ยังเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงานที่จะต้องรักษาไว้ให้ดี เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลเกิดความไม่พอใจ ปัจจัยภายนอกมีหลายอย่าง เช่น คุณภาพ การบังคับบัญชา เงินเดือนค่าจ้าง นโยบายของบริษัท สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น และความมั่นคงในงาน เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้หากไม่ได้รับการตอบสนอง ก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ แต่หากได้รับการตอบสนอง ก็เพียงแต่ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจในงานเท่านั้น ไม่ได้ ชูใจให้คนทำงาน ดังแสดงในภาพที่ 2.1

ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors)

- ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน หรือ ความมั่นคงในการทำงาน
- นโยบายและการบริหารงาน
- สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หรือ สภาพแผละเงื่อนไขในการทำงาน
- ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา
- เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ

ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors)

- ความสำเร็จในหน้าที่การทำงานหรือความสำเร็จในการทำงาน
- การได้รับการยอมรับนับถือ
- ลักษณะของงานที่ทำ หรือ ลักษณะงาน
- ความรับผิดชอบที่ได้รับ หรือ ความรับผิดชอบ
- ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน หรือความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

ภาพที่ 2.1 ทฤษฎีสองปัจจัยของเอร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two-Factors Theory)

ที่มา: พิญล ทีปะปาล (2550: 140) พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ กรุงเทพมหานคร อมรการพิมพ์

Frederick Herzberg (1959 : 71-79) ได้ตีพิมพ์ผลงานของเขาระบุในปี ค.ศ. 1957 เรื่อง Motivation Hygiene Theory หรือ ทฤษฎีจูงใจและอนามัย ซึ่งเขาได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจต่าง ๆ กับผลตอบสนองของคนต่อปัจจัยเหล่านี้ ทฤษฎีปัจจัยคู่ของเออร์ชเบิร์ก สร้างขึ้นจากผลการวิจัยของเขากล่าวและคณะที่เมือง匹茲堡 (Pittsburgh) รัฐเพนซิลเวเนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อพิสูจน์ทฤษฎีของเออร์ชเบิร์กที่ว่ามนุษย์มีความปรารถนา 2 ประการ คือความปรารถนาที่จะขัดความทุกข์ทางร่างกาย เช่น ความทิฐ ความเดือดร้อนทางสุขภาพ และความทารุณของศิน ฟ้าอากาศ ประการที่ 2 คือ ปรารถนาความสุขทางจิตใจ เช่น ความสำเร็จในงาน การเป็นที่ยอมรับนับถือชีวิตที่เจริญก้าวหน้าขึ้น เมื่อใช้องค์ประกอบในการสร้างความพึงพอใจในการทำงานพิจารณาแล้ว ความต้องการประเภทแรก คือองค์ประกอบคู่ ก่อนที่เออร์ชเบิร์กจะทำการวิจัยนี้ ได้มีคณะวิจัยแห่งพิทชเบิร์ก ได้วิเคราะห์เรื่องความพึงพอใจมาแล้ว ได้ผลว่า ปัจจัยด้านความไม่พึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือนน้อย เป็นสาเหตุของความไม่พึงพอใจ แต่เงินเดือนมากก็ไม่เป็นสาเหตุให้เกิดความพึงพอใจ ดังนั้น เออร์ชเบิร์ก носเนอร์ และชินเดอมาน จึงได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานนั้น โดยใช้ประชากรที่เป็นวิศวกรในโรงงานอุตสาหกรรมในพิทชเบิร์ก และ นักบัญชีรวม 200 คน วิธีดำเนินการใช้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะทำให้นักบัญชีและนักวิศวกรมีความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการงานนั้นว่าผลของค์ประกอบที่เป็นมูลฐานหรือปัจจัยให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจในการทำงานนั้น แตกต่างกับปัจจัยที่เป็นมูลเหตุให้เกิดความไม่พอใจในการงานและไม่มีความสัมพันธ์กัน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า (Frederick Herzberg) ได้ทำการศึกษาคืนค่าว่าและคืนพบ ทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เรียกว่า The Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน 2 ปัจจัย คือ

1) ปัจจัยจูงใจ เป็นตัวที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เป็นตัวสนับสนุนให้บุคคลทำงานเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องจากแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงาน ซึ่งเป็นปัจจัยนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางบวกและการจูงใจที่แท้จริง ได้แก่

(1) ความสำเร็จของงาน คือ ความสำเร็จที่นับเมื่อผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกว่า เขายังทำงานสำเร็จหรือมีความต้องการที่จะทำงานให้สำเร็จ สิ่งที่จำเป็นคือ งานนั้นควรเป็นงานที่ท้าทายความสามารถ แรงจูงใจเกี่ยวกับความสามารถของงานประกอบด้วย 2 สิ่ง คือ ระดับแรงจูงใจในความสำเร็จ และความสามารถในการที่จะทำงานนั้น

(2) ความก้าวหน้า แต่ละบุคคลได้รับความก้าวหน้าโดยการพัฒนาให้เกิดทักษะใหม่ ๆ มีความสามารถและเติมใจที่จะเพิ่มพูนความรู้

(3) การยอมรับนับถือ เป็นผลมาจากการความสำเร็จ การยอมรับนับถือมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การชุมชนเชิดชูค่าพุคหรือการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร การให้การเสริมแรงบ่อย ๆ เป็นต้นที่จำเป็นที่จะทำให้แรงงูใจต่างเนื่องกันไป

(4) ความรับผิดชอบ เมื่อบุคคลได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานของเขาก็จะช่วยทำให้เขารู้สึกผูกพัน บุคคลต้องมีโอกาสที่จะรับผิดชอบถ้าเกิดถ้าเกิดความรับผิดชอบขึ้นแล้วการถูกควบคุมจากภายนอกจะลดลง

(5) ลักษณะของงาน ความพึงพอใจในงานของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานที่พึงพอใจด้วย ลักษณะของงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติจะต้องท้าทายความรู้ความสามารถ ไม่ซ้ำซ้อนจำเจ และสร้างความรู้สึกก้าวหน้าในอาชีพการทำงาน

2) ปัจจัยอนามัย บางครั้งอาจใช้คำว่า ปัจจัยการดำรงรักษา เป็นตัวป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน เป็นแรงจูงใจภายนอกที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นตัวที่มีความสำคัญอย่างมาก เมื่อเทียบกับปัจจัยกระตุ้น ได้แก่

(1) เงินเดือนหรือค่าตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนจากการทำงานซึ่งอาจเป็นรูปของค่าจ้าง เงินเดือนหรือสิ่งอื่น ๆ ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

(2) โอกาสก้าวหน้า หมายถึง การที่บุคคลในโอกาสได้รับแต่งตั้งโดยข่ายสับเปลี่ยนตำแหน่งในหน่วยงานที่มีขั้นยศสูงขึ้นหรือมีทักษะเพิ่มขึ้นในวิชาชีพ

(3) ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หมายถึง การพบปะสัมสารของบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

(4) สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของบุคคลในสายตาคนอื่น หรือเป็นการรับรู้จากบุคคลอื่นว่าบุคคลนั้น ๆ อยู่ในฐานะตำแหน่งใดในองค์กร

(5) การนิเทศ หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้นิเทศสามารถวิเคราะห์ความสามารถของผู้ที่ทำงานได้ไม่ว่าจะเป็นลักษณะอยู่ในขอบเขตหรือเป็นการทำงานอิสระ

(6) นโยบายและการบริหาร หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของการทำงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นนโยบายทั้งหมดของหน่วยงาน ตลอดจนความสามารถในการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายนั้น

(7) สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สภาพที่เหมาะสมในการทำงาน ความสะอาดสวยงามในการทำงาน รวมทั้งผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

(8) สภาพความเป็นอยู่ หมายถึง สถานการณ์ของบุคคลที่ทำให้มีความสุขในช่วงเวลาที่ทำงานซึ่งทำให้บุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่องานของเขาก

(9) ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยว่าจะได้รับเข้าทำงานในตำแหน่งและสถานที่แห่งนั้นด้วยความมั่นคง

ปัจจัยใจ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจงานถ้ามีสิ่งเหล่านี้จะทำให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยอนามัยทำงานที่เป็นตัวป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานนั้น เมื่อใดที่บุคคลได้รับการตอบสนองปัจจัยนิดนึงอย่างเพียงพอแล้ว ความไม่พึงพอใจจะหมดไป แต่เมื่อได้หมายความว่าความพึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้น เมื่อปัจจัยใจได้รับการตอบสนอง หรืออีกนัยหนึ่งถ้าคนได้รับปัจจัยอนามัยเพียงพอ ไม่ได้หมายความว่าคนนั้นจะทำงานเต็มความสามารถของเขา จะทำงานเต็มหรือไม่เต็มความสามารถอยู่ที่ได้รับ การตอบสนองปัจจัยใจเท่านั้นในบางครั้งจึงมีผู้เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีสองปัจจัย หรือ “ทฤษฎีปัจจัยใจ-ปัจจัยอนามัย” (Motivation - Hygiene Theory) เครื่องมือในการเสริมสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น

2.2 ความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction)

จากทฤษฎีปัจจัยใจและปัจจัยอนามัยของเอิร์ชเบริก จะได้กล่าวถึงความพ่อใจในงานเพิ่มเติม 4 เรื่อง ดังนี้

1. การวัดความพึงพอใจในงาน (Measuring Job Satisfaction)
2. ตัวกำหนดความพึงพอใจในงาน (What Determines Job Satisfaction)
3. ผลกระทบของความพึงพอใจในงานต่อการทำงานของพนักงาน (The Effect of Job Satisfaction on Employee Performance)
4. พนักงานแสดงความไม่พอใจในงานได้อย่างไร (How Employees Can Express Dissatisfaction)

1. การวัดความพึงพอใจในงาน (Measuring Job Satisfaction) การวัดความพึงพอใจในงานนิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 2 วิธี คือ

1.1 Single Global Rating วิธีนี้ทำได้ง่าย ๆ โดยการตั้งคำถาม 1 คำถาม ให้แต่ละคนตอบคำถามเหมือนกัน ตัวอย่างคำถาม เช่น “เมื่อท่านพิจารณางานที่ท่านทำทุกอย่างแล้ว ท่านมีความพึงพอใจในงานอย่างไร” แล้วให้ผู้ตอบวงกลมล้อมรอบคำตอบ ระหว่าง 1-5 (พอใจมากที่สุด...ถึง ไม่พอใจมากที่สุด)

1.2 Summation Score วิธีนี้เริ่มจากการบูรณาภรณ์ประกอบที่สำคัญของงานก่อน และถามความรู้สึกของพนักงานแต่ละอย่างว่ามีความรู้สึกอย่างไร แล้วนำคะแนนที่ได้มารวมกัน เพื่อทราบความพึงพอใจในงาน องค์ประกอบของงานที่สำคัญ เช่น การควบคุมดูแล (supervision) ค่าจ้างในปัจจุบัน (present pay) โอกาสการเลื่อนตำแหน่ง (promotion opportunities) และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (relations with co-workers) เป็นต้น

2. ตัวกำหนดความพึงพอใจในงาน (What Determines Job Satisfaction) ผู้บริหารสามารถที่จะสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับพนักงานได้หลายวิธี จากผลงานการวิจัยพบว่ามีปัจจัย 4 อายุ ที่จะช่วยกระตุ้นความพึงพอใจของพนักงานให้สูงขึ้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารสามารถควบคุมได้ หรือสร้างสรรค์ให้มีได้ ได้แก่ปัจจัยต่อไปนี้

2.1 งานที่ท้าทายสติปัญญา (Mentally Challenging Work) พนักงานโดยทั่วไปแล้วชอบงานที่ให้โอกาสที่จะให้เขาได้ใช้ทักษะ และความสามารถของเขารa ได้อย่างเต็มที่ มีงานให้เลือกทำได้หลากหลาย มีอิสระภาพในการทำงาน และมีเครื่องมือวัด ประเมินผลงานที่เขาทำเพื่อแสดงว่าเขามีความสามารถทำงานได้แค่ไหนอีกด้วย

2.2 การให้รางวัลผลตอบแทนที่ยุติธรรม (Equitable Rewards) พนักงานทุกคนต้องการให้มีระบบการจ่ายค่าจ้าง (Pay systems) และมีนโยบายในการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่ง (promotion policies) ที่ยอมรับ ได้ว่ามีความยุติธรรมชัดเจน สอดคล้องตามที่คาดหวัง

2.3 สภาพแวดล้อมในการทำงานที่สนับสนุน (Supportive Working Conditions) พนักงานทุกคนสนใจสภาพแวดล้อมในการทำงานของเขา ทั้งความสุขสนับสนุนส่วนตัวและความสะดวกในการทำงาน จากการศึกษาพบว่า พนักงานชอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (physical surroundings) รอบ ๆ ตัวเขาที่ไม่มีอันตราย ไม่ทำให้รู้สึกไม่สบาย นอกจากนี้ยังพบอีกว่าพนักงานส่วนมากชอบทำงานอยู่ใกล้บ้าน สถานที่ทำงานสะอาด มีอุปกรณ์เครื่องมือครบครัน ใช้ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ

2.4 เพื่อนร่วมงานที่ดี (Supportive Colleagues) พนักงานที่ทำงานในองค์กรไม่เพียงแต่มุ่งหวังค่าจ้างที่เป็นตัวเงิน หรือความสำเร็จทางด้านการทำงานเท่านั้น แต่เขายังต้องการทำงานเพื่อสนับสนุนความต้องการทางด้านสังคมอีกด้วย ดังนั้นการมีเพื่อนร่วมงานที่ดีจะนำไปสู่การเพิ่มความพึงพอใจในงานให้สูงขึ้น จากการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของพนักงานจะเพิ่มขึ้นเมื่อหัวหน้างานที่ใกล้ชิดมีความเข้าใจ และเป็นมิตร ก่อความเชียร์เมื่อทำงานเป็นผลสำเร็จ รับฟังความเห็นของพนักงาน และแสดงความสนใจพนักงานเป็นการส่วนตัว เป็นต้น

3. ผลกระทบของความพึงพอใจในงานต่อการทำงานของพนักงาน (The Effect of Job Satisfaction on Employee Performance) การศึกษาเรื่องความพึงพอใจในงานที่มีผลกระทบต่อการทำงานของพนักงานในองค์การ นิประเด็นที่ผู้บริหารและนักวิจัยมีความสนใจตรงกัน 3 เรื่อง 3 ประเด็น ดังนี้

3.1 ความพึงพอใจกับผลผลิต (Satisfaction and Productivity) กล่าวโดยทั่วไปแล้วพนักงานที่มีความพึงพอใจสูง ย่อมก่อให้เกิดผลผลิตหรือผลิตภาพสูงตามไปด้วยแต่จากผลการวิจัยในหัวข้อเรื่อง “Happy workers Are Productive Workers” สรุปผลออกมาว่า พนักงานที่

มีความสุขไม่จำเป็นจะต้องเป็นพนักงานที่มีผลผลิตสูงด้วย ในทางตรงข้าม หากพิจารณาในระดับบุคคล กลับเกิดผลตรงกันข้าม นั่นคือ ผลผลิตสูง เป็นตัวนำไปสู่ความพึงพอใจของพนักงานมากกว่า หรือ “Productivity leads to satisfaction” นั่นเอง

แต่อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในระดับองค์การ จากผลงานการวิจัยยืนยันว่า องค์การที่มีพนักงานโดยรวมมีความพึงพอใจสูง มีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดผลผลิตสูงมากกว่า องค์การที่มีความพึงพอใจโดยรวมน้อยกว่า ดังนั้นจึงไม่อาจสรุปได้ว่า “A happy worker is more productive” แต่อาจจะเป็นความจริงมากกว่าที่จะสรุปว่า “Happy organizations are more productive”

3.2 ความพึงพอใจกับการทำงาน (Satisfaction and Absenteeism) ผลงานการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของพนักงานกับการทำงาน มีความสัมพันธ์ เป็นลบ หมายความว่าความพึงพอใจของพนักงานกับการทำงานมีความสัมพันธ์ตรงกันข้าม นั่นคือ เมื่อพนักงานมีความพึงพอใจมาก การทำงานจะน้อย แต่ถ้าการทำงานมีมาก ความพึงพอใจในงาน จะมีน้อย นอกจากนี้ผลงานการวิจัยยังออกด้วยว่า ค่าสหสัมพันธ์ (correlation) มีระดับปานกลาง (น้อยกว่า + .40) แสดงว่าผู้มีความพึงพอใจในงานจะมีระดับการทำงานระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะว่าในบางองค์การมีข้อกำหนดให้พนักงานทุกคนมีสิทธิลาป่วยได้ 6 วัน นั่นคือ รวมทั้ง พนักงานที่มีความพึงพอใจในงานด้วย เป็นการกระตุ้นให้พนักงานทุกคนถือสิทธิลาป่วยเพื่อไปพักผ่อน หรือไปอาบน้ำเดดในครุร้อนฟรี เพราะไม่ได้หักเงินเดือนใด ๆ

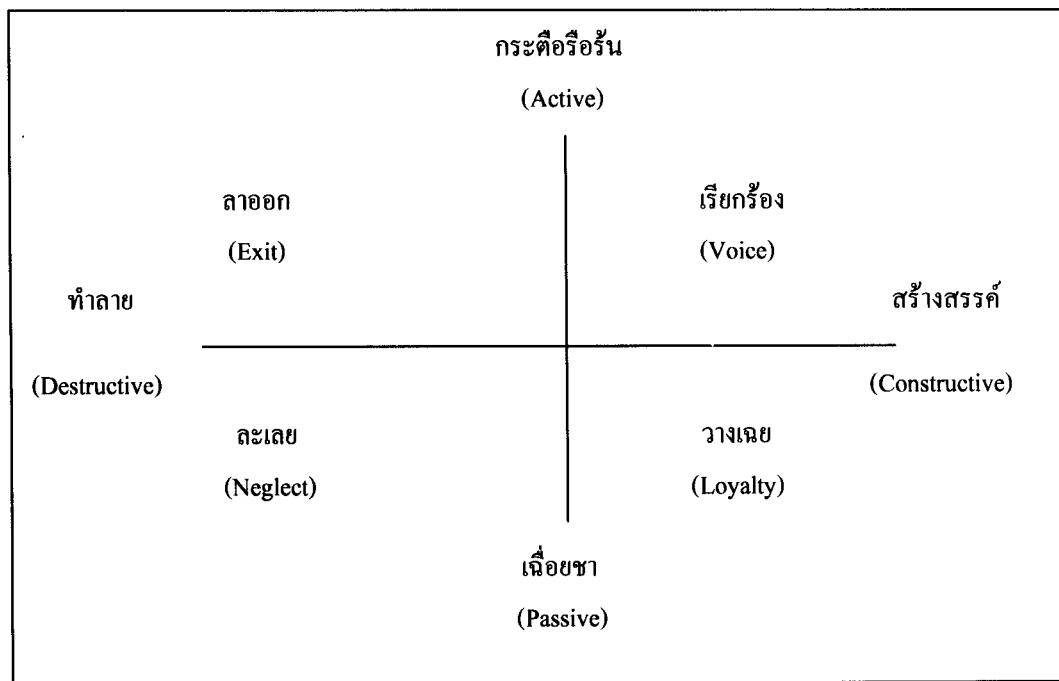
3.3 ความพึงพอใจกับการเข้าออกจากการงาน (Satisfaction and Turnover) จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจกับการออกจากงาน มีความสัมพันธ์เป็นลบ เช่นเดียวกับกับการทำงาน แต่ค่าสหสัมพันธ์จะมีมากกว่าการขาดงานนั่นคือหากเกิดความไม่พอใจในงานแล้ว คิดจะลาออกจากงานเปลี่ยนไปทำงานใหม่นักกว่าคิดจะขาดงาน โดยเฉพาะในช่วงที่ในตลาดแรงงานมีการแข่งขันอย่างเต็มที่ โอกาสการทำงานทำที่มีความพึงพอใจมากกว่ามีสูง อย่างไรก็ตามอายุการทำงานในองค์การเป็นข้อจำกัดสำคัญในการตัดสินใจเพื่อลากลางงานในปัจจุบัน

ส่วนหลักฐานผลการวิจัยที่บ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง “ความพึงพอใจกับการออกจากงาน” (Satisfaction-turnover relationship) อยู่ในระดับกลางนั้น คือ “ระดับการทำงานของพนักงาน” (level of performance) นั่นเอง

สำหรับผู้ทำงานดีมีผลงานยอดเยี่ยม โอกาสที่จะลาออกจากงานจะมีน้อย เหตุผลเพราะองค์การจะใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อรักษาคนเหล่านี้เอาไว้ ด้วยการจ่ายค่าจ้างเพิ่มขึ้น กล่าวยกย่องเชย เพิ่มโอกาสความก้าวหน้าให้สูงขึ้น เป็นต้น ดังนั้นระดับความพึงพอใจในงานที่จะเป็นตัวชี้วัดการออกจากงานจึงมีความสำคัญน้อยกว่า ในทางตรงข้ามสำหรับผู้ทำงานที่มีผลงานต่ำ ความพยายามขององค์การที่จะคงรักษาคนเหล่านี้เอาไว้ก็จะมีน้อยกว่าด้วย บางครั้งยัง

อาจสร้างความกดดันลึก ๆ ให้ลาออกจากงานด้วย ดังนั้นจึงเห็นได้ชัดว่า ความพึงพอใจในงานมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลาออกจากงาน สำหรับพนักงานที่มีผลงานต่ำกว่าพนักงานที่มีผลงานสูง

4. พนักงานแสดงความไม่พึงพอใจในงานได้อย่างไร (How Employees Can Express Dissatisfaction) ความไม่พึงพอใจของพนักงาน (employee dissatisfaction) สามารถแสดงออกได้หลายทาง ตัวอย่างเช่น แทนที่จะลาออกจากงาน พนักงานอาจแสดงความไม่พอใจด้วยการบ่น ไม่เชื่อฟังคำสั่ง ขโมยทรัพย์สินของบริษัท หรือหลีกเลี่ยงปิดความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ เป็นต้น รูปที่ 2.2 แสดงการตอบสนอง 4 อย่าง แตกต่างกันตามความรู้สึก แยกออกเป็น 2 มิติ คือ การสร้างสรรค์ / การทำลาย และกระตือรือร้น/ เนื้อยะ ดังนี้

ภาพที่ 2.2 การตอบสนองต่อความไม่พอใจในงานของพนักงาน
ที่มา : คัดแปลงจาก Robbins (1976) หน้า 82

1. การลาออก (Exit) เป็นการแสดงความไม่พอใจด้วยการแสดงพฤติกรรมเพื่อการออกจากงาน รวมถึงการหาตำแหน่งใหม่และการเขียนใบลาออก

2. การเรียกร้อง (Voice) เป็นการแสดงความไม่พอใจ ด้วยการเรียกร้องอย่างจริงจังและสร้างสรรค์ เพื่อให้ปรับปรุงสภาพการทำงานต่าง ๆ รวมถึงเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น ปร凯ษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับหัวหน้า รวมถึงเข้าไปเรียกร้องบางอย่างกับสภาพแรงงาน เป็นต้น

3. การวางแผน (Loyalty) เป็นการแสดงออกความไม่พอใจ แต่ยังคงซื่อสัตย์ด้วยการวางแผนเจ็บๆ รอกอยู่ด้วยความหวังในแต่เดียว สภาพต่าง ๆ คงจะปรับปรุงให้ดีขึ้น รวมทั้งยังช่วยพูดแก้ต่างให้กับองค์การเมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์มาจากข้างนอกและมีความเชื่อมั่นว่า องค์การจะสามารถจัดการกระทำในสิ่งที่ถูกต้องได้

4. การละเลย (Neglect) เป็นการแสดงออกความไม่พอใจ ด้วยการละเลยไม่สนใจปล่อยให้สภาพการทำงานต่าง ๆ เลวร้ายมากขึ้น รวมทั้งขาดงานหรือมาทำงานสายเป็นประจำ ลดความพยายามในการทำงาน และเพิ่มอัตราผิดพลาดมากขึ้น

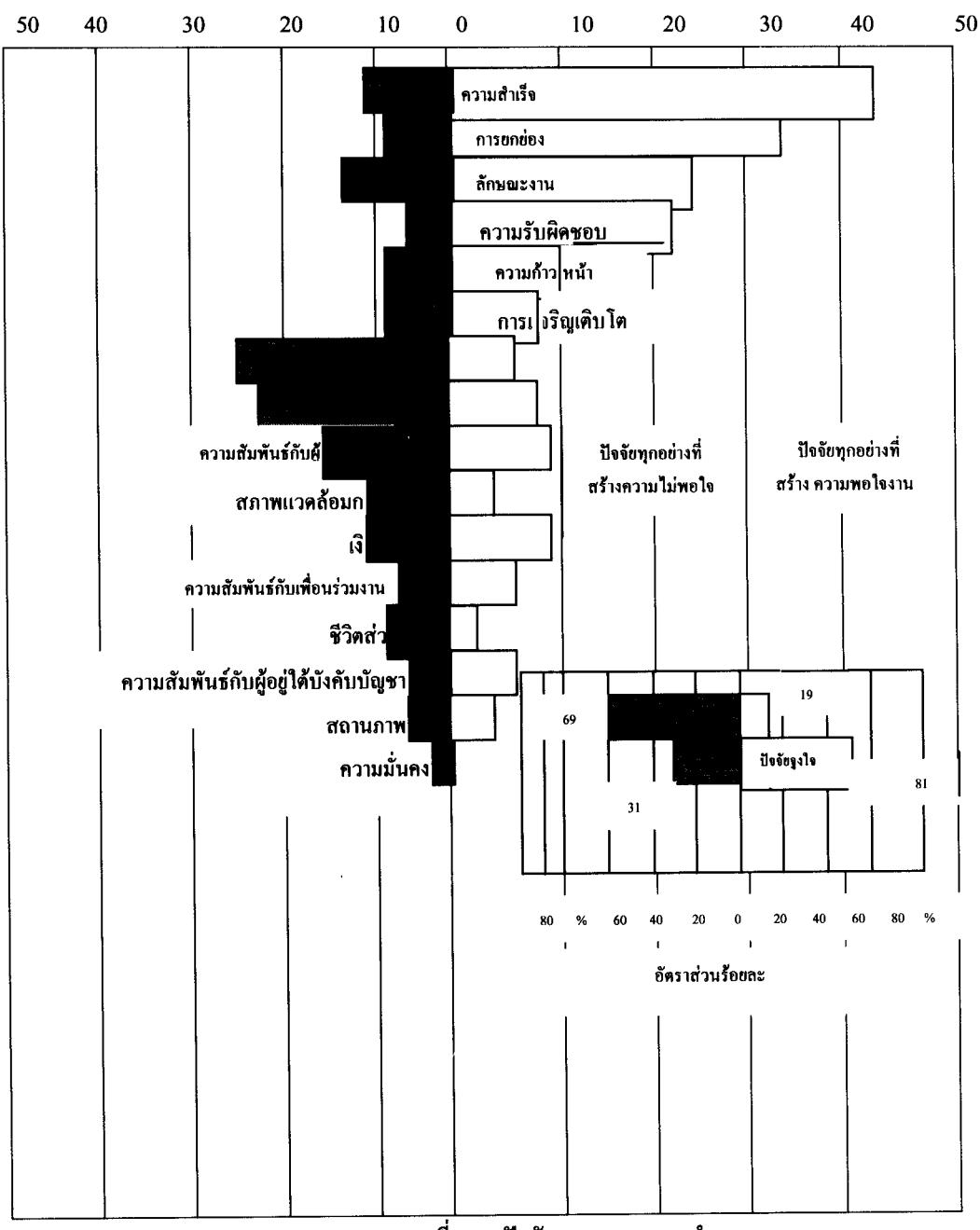
วิธีการศึกษาการจูงใจในปัจจุบัน

วิธีการศึกษาการจูงใจในปัจจุบันสามารถแบ่งออกได้เป็นมุมมองสามมุมมอง มุมมองแต่ละมุมมองจะสอดคล้องกับขั้นตอนแต่ละขั้นของกระบวนการจูงใจที่เคยกล่าวมาแล้ว ทฤษฎีความต้องการจะพิจารณาความต้องการภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำ ทฤษฎีกระบวนการจะพิจารณากระบวนการคิดที่บุคคลใช้มือตัดสินใจว่าจะกระทำอย่างไร แทนที่จะเป็นความต้องการที่กระตุ้นการกระทำ ทฤษฎีการเสริมแรงจะมุ่งที่อย่างไรและทำให้แรงวัลการลงโทษมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม มุมมองสามมุมมองเหล่านี้จะถูกกล่าวถึงรายละเอียดภายใต้ส่วนต่อไปนี้

ทฤษฎีสองปัจจัยของเอิร์ชเบิร์ก (Herzberg's Two-Factors Theory)

ในปี 2493 เฟรดเดอริก เอิร์ชเบิร์ก (Frederick Herzberg) ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่นิยมแพร่หลายขึ้นมาอีกทฤษฎีหนึ่งคือ ทฤษฎีสองปัจจัย เอิร์ชเบิร์กได้อخذให้นักบัญชีและวิศวกร 200 คน อธิบายสถานการณ์ที่พวกรู้สึกพอใจและมีแรงจูงใจสูง และสถานการณ์ที่พวกรู้สึกไม่พอใจและไม่มีแรงจูงใจ นักบัญชีและวิศวกรจากบริษัทเก้าบริษัท พิพิธเบิร์ก ได้กล่าวถึงปัจจัย เช่น งานที่มีความท้าทายและความรู้สึกทางความสำเร็จ เอิร์ชเบิร์กเรียกปัจจัยเหล่านี้ว่า สิ่งที่พ่อใจหรือปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวพันกับเนื้อหาของงาน ในอีกทางหนึ่งเมื่อนักวิชาชีพกล่าวถึงสถานการณ์ที่พวกรู้สึกไม่ถูกจูงใจ พวกรู้สึกถูกกดดัน ปัจจัยเหล่านี้ได้รับการตั้งชื่อว่า "น้ำตาล" สถานการณ์ที่พวกรู้สึกไม่ถูกจูงใจ สถานการณ์ที่ไม่ดีต่อการทำงาน เช่น สภาพแวดล้อมการทำงานและการบังคับบัญชา เอิร์ชเบิร์กเรียกปัจจัยเหล่านี้ว่าสิ่งที่ไม่พ่อใจหรือปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวพันกับสภาพแวดล้อมของงาน

ภายใต้การตอบสนองที่ถูกแยกเป็นสิบหกประเภทเชิร์ชเบิร์กได้สรุปว่า คำตอบที่บุคคลให้เมื่อพากเขามีความรู้สึกที่ดีกับงานของพากเขางจะแตกต่างอย่างมากจากคำตอบที่ให้เมื่อพากเขามีความรู้สึกที่ไม่ดีกับงานของพากเข้า ตามที่เห็นได้จากภาพที่ 2.3 คุณลักษณะหลายอย่างจะเกี่ยวพันอย่างสม่ำเสมอ กับความพอใจงาน (ปัจจัยทางขวาของรูป) และปัจจัยอื่นจะเกี่ยวพันกับความไม่พอใจงาน (ทางด้านซ้ายของรูป) ปัจจัยภายใน เช่น ความสำเร็จ การยกย่อง ความรับผิดชอบ ตัวงานเอง ความก้าวหน้า และการเจริญเติบโตจะเกี่ยวพันกับความพอใจงาน เมื่อพากเขามีความรู้สึกที่ดีต่องาน พากเขางจะอ้างถึงคุณลักษณะเหล่านี้ ในอีกทางหนึ่งเมื่อพากเขามีความรู้สึกที่ไม่ดีต่องาน พากเขางจะอ้างถึงปัจจัยภายนอก เช่น นโยบายของบริษัท การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อมการทำงาน

ภาพที่ 2.3 ปัจจัยตอบสนองการทำงาน

ข้อมูลได้เสนอแนะว่าตรงกันข้ามของความพอใจงาน ไม่ใช่ความไม่พอใจงาน เหมือนกับความเชื่อสมัยก่อน การกำจัดความไม่พอใจงานได้ไม่ได้ทำให้เกิดความพอใจงานเลย (ดูภาพที่ 2.4) เฮิร์ชเบิร์กเสนอแนะว่าการค้นพบของเขาว่าให้เห็นถึงการมีอยู่ของแนวต่อเนื่องควบคู่ ตรงกันข้ามของ “ความพอใจงาน” คือ “ไม่มีความพอใจงาน” และตรงกันข้ามของ “ความไม่พอใจงาน” คือ “ไม่มีความไม่พอใจงาน”

ตามนูนมองของเฮิร์ชเบิร์กแล้วปัจจัยที่นำไปสู่ความพอใจงานจะแยกแยะแตกต่าง จากปัจจัยที่นำไปสู่ความไม่พอใจงาน ดังนั้นผู้บริหารที่พยายามจะจัดปัจจัยที่สร้างความไม่พอใจงานสามารถทำให้เกิดความสุขได้แต่ไม่ใช่การจูงใจ พวกราษฎร์ปลดปล่อยบุคคลมากกว่าที่จะจูงใจพวกราษฎร์ ด้วยเหตุนี้คุณลักษณะเช่น นโยบายของบริษัท สภาพแวดล้อมการทำงาน การบังคับบัญชา ความล้มเหลวระหว่างบุคคล และเงินเดือน จะถูกพิจารณาว่าเป็นปัจจัยอนามัย เมื่อปัจจัยเหล่านี้ไม่ขาดแคลน บุคคลจะไม่มีความไม่พอใจ แต่พวกราษฎร์จะไม่มีความพอใจด้วย

A นูนมองสมัยเดิม

B นูนมองของเฮิร์ชเบิร์ก

(ปัจจัยจูงใจ)

(ปัจจัยอนามัย)

ภาพที่ 2.4 การเปรียบเทียบ_nูนมองของความพอใจงาน - ความไม่พอใจงาน

บนพื้นฐานของการค้นพบของเขาว่า เฮิร์ชเบิร์กยืนยันว่ากระบวนการจูงใจบุคคลจะประกอบด้วยขั้นตอนสองขั้น ประการแรกผู้บริหารต้องมั่นใจว่าปัจจัยอนามัยจะต้องไม่ขาดแคลน ตัวอย่างเช่น เงินเดือน และความมั่นคงจะต้องดี สภาพแวดล้อมการทำงานจะต้องปลอดภัยและ การบังคับบัญชาเชิงเทคนิคจะต้องถูกยอมรับด้วยการให้ปัจจัยอนามัย ณ ระดับที่เหมาะสม ผู้บริหาร

ไม่ได้กระตุนแรงจูงใจ เพียงแต่นั่นใจว่าบุคคลจะไม่ “ไม่พอใจ” เท่านั้น ดังนั้นผู้บริหารอาจจะดำเนินไปยังขั้นตอนที่สอง : การให้โอกาสแก่บุคคลที่จะได้รับปัจจัยจูงใจ เช่น ความสำเร็จและการยกย่อง บุคคลจะมีความพอใจและแรงจูงใจสูงขึ้น เอธิร์เซเบอร์กกล่าวไปไกลกว่านักทฤษฎีส่วนใหญ่ และได้อธิบายอย่างชัดเจนว่าทฤษฎีส่องปัจจัยจะถูกประยุกต์ใช้ภายในสถานที่ทำงานอย่างไร โดยเฉพาะเขาได้เสนอแนะการเพิ่มคุณค่างาน ที่จะกล่าวถึงรายละเอียดในตอนหลัง เขายืนยันว่า งานควรจะถูกออกแบบเสียใหม่เพื่อที่จะรวมเอาปัจจัยจูงใจเข้าไว้ด้วย

เอธิร์เซเบอร์กได้สรุปว่าปัจจัยนามัยไม่สามารถกระตุนแรงจูงใจแต่สามารถสร้างความไม่พอใจงานได้ เขายื่นอ้างว่าปัจจัยนามัยจะรักษาบุคคลเหมือนกับอนามัยรักษาฟันและเหงือก แต่อนามัยสามารถป้องกันปัญหาได้เท่านั้น อนามัยไม่ได้สร้างสุขภาพที่ดีขึ้น เอธิร์เซเบอร์กเสนอแนะว่า บริษัทที่ได้ตอบสนองปัจจัยนามัยของบุคคลเท่านั้นจะกำจัดความไม่พอใจงานได้ แต่จะไม่ได้ผล การดำเนินงานที่ดีขึ้น

กลุ่มของปัจจัยส่องกลุ่มเหล่านี้สามารถเปรียบเทียบได้กับทฤษฎีคำดับความต้องการของมาสโลว์ ปัจจัยจูงใจจะสัมพันธ์กับความต้องการระดับสูง (ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง และความสมหวังของชีวิต) และปัจจัยนามัยจะสัมพันธ์กับความต้องการระดับต่ำ (ความต้องการทางร่างกาย ความปลดปล่อย และสังคม) เมื่อนับถูกคำดับความต้องการของมาสโลว์และทฤษฎี ERG ของแอลเดอร์เฟอร์ ทฤษฎีส่องปัจจัยจะอยู่บนพื้นฐานของสมมุติฐานความพอใจ – ความก้าวหน้าด้วย

คำดับความต้องการของทฤษฎีมาสโลว์ ที่ปัจจัยนามัยและปัจจัยจูงใจสามารถตอบสนองได้จะถูกแสดงให้เห็นโดยภาพที่ 2.5 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงสามารถถูกตอบสนองได้ทั้งปัจจัยนามัยและปัจจัยจูงใจ ตัวอย่างของความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงที่ถูกตอบสนองด้วยปัจจัยนามัยคือที่จัดการต่อส่วนบุคคล สัญลักษณ์ของสถานภาพและสภาพแวดล้อมการทำงานที่แสดงความสำคัญของบุคคล ตัวอย่างของความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงที่ถูกตอบสนองด้วยปัจจัยจูงใจคือรางวัลที่ได้รับสำหรับผลการดำเนินงานที่ดีเด่น - การแสดงความสำคัญด้วยการยกย่องงานที่บรรลุความสำเร็จอย่างดี

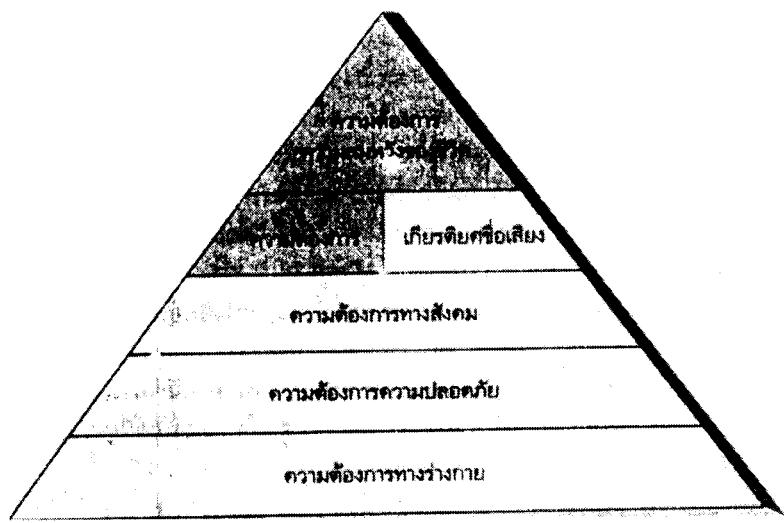
เอธิร์เซเบอร์กยืนยันว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเพียงพอ กับปัจจัยจูงใจ พวกรายจะมุ่งที่ผลตอบแทน สวัสดิการ และสภาพแวดล้อมการทำงานมากกว่า เราอาจจะเพิ่มได้อีกว่าการเจรจาต่อรองจะมุ่งที่ปัจจัยนามัยด้วย แนวโน้มนี้จะรู้ทึ้งฝ่ายบริหารและแรงงาน ปัจจัยนามัยจะมองเห็นและวัดได้ ในอีกทางหนึ่งปัจจัยจูงใจจะมองไม่เห็นและวัดไม่ได้

เอธิร์เซเบอร์กกล่าวว่าปัจจัยนามัยไม่สามารถสร้างแรงจูงใจได้เพื่อที่จะสร้างความเป็นเลิศ เขายื่นอ้างว่าบริษัทจะต้องตอบสนองความต้องการที่เกี่ยวพันทั้งปัจจัยนามัยและปัจจัยจูงใจ นี้จะ

แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารควรจะแสดงความสนใจต่อการมอบหมายงานที่ท้าทาย การเพิ่มความรับผิดชอบให้สูงขึ้น การให้การยกย่องและปัจจัยจูงใจอื่น

งพิจารณาสถานการณ์ของต่อไปนี้ นาย A ได้กระตือรือร้นที่จะเข้าทำงาน ณ บริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง เงินเดือนจะสูงกว่าบริษัทเล็กมาก และสวัสดิการจะดีเยี่ยม เพียงแต่ได้เดินเข้าไปภายในห้องโถงที่ห้องร ara ได้ทำให้ A รู้สึกว่ามีความสำคัญเสียแล้ว ซึ่งตำแหน่งที่เป็นทางการของเขาก็คือ ผู้บริหารฝึกหัด แต่เขารู้สึกผิดหวัง เพราะว่าเวลาส่วนใหญ่ของเขามาได้ถูกใช้ไปกับการทำธุระให้กับผู้ช่วยรองประธานบริษัท

ภายหลังจากเก็บสี่เดือน A จะมีความรับผิดชอบน้อย แต่เขารู้ว่าผู้บังคับบัญชาของเขานาด ที่ดูเหมือนว่าจะมีความสามารถแก่ความสามารถของเขายู่่เสมอ แต่บางสิ่งบางอย่างคงถูกละเลยไป เขาขังคิดที่จะลาออกจากบริษัทนี้ แต่รู้ว่าเขามาไม่มีถูกจูงใจเหมือนกับที่เขาได้เข้ามาทำงานตอนเริ่มแรก

ความต้องการที่โดยทั่วไปจะถูกตอบสนองด้วยปัจจัยจูงใจ

ความต้องการที่โดยทั่วไปจะถูกตอบสนองด้วยปัจจัยอนามัย

ภาพที่ 2.5 การตอบสนองลำดับความต้องการของมาสโลว์ด้วยปัจจัยอนามัยและปัจจัยจูงใจ

บนพื้นฐานการวิเคราะห์ของเราโดยใช้ทฤษฎีสองปัจจัย เราอาจจะสรุปว่า A ถูกดึงดูดเข้ามารаТามาโดยปัจจัยอนามัย และเขามาไม่ต้องการสูญเสียเงินเดือนและสวัสดิการที่ดีไปในอีกทางหนึ่งโอกาสเพื่อความสำเร็จและความรับผิดชอบของเขามาได้ถูกตอบสนอง ตามทฤษฎี

สองปัจจัยเดียวปัจจัยงูใจเหล่านี้จะต้องปรากฏอยู่ภายในงานของเขา ถ้า A จะถูกงูใจ ดังนั้นปัจจัย เช่น สภาพแวดล้อมการทำงาน หรือความมั่นคงที่คืบหน้า อาจจะดึงดูดหรือแม้แต่ช่วยรักษาบุคคล เอาไว้ แต่อาจจะไม่คำนึงถึงความพยาบาลในระยะยาวเอาไว้ได้

หากพิจารณาคนงาน ภายนอกการผลิตภายในโรงงานส่วนใหญ่โรงงานเหล่านี้จะมี ปัญหาแรงงานใจของคนงานอย่างรุนแรงที่ทำให้เกิดการเข้าออกจากการงาน การขาดงาน และการร้องทุกษ์ที่สูง และประสิทธิภาพการผลิตจะต่ำ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาผู้บริหารของบริษัทเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้ตอบสนองด้วยการเพิ่มค่าจ้าง สวัสดิการและความมั่นคงให้สูงขึ้น แต่ปัญหาของแรงงานใจ ยังคงมีอยู่

ภายใต้ทฤษฎีของเชิร์ชเบิร์ก การตอบสนองเหล่านี้จะมุ่งที่ปัจจัยอนามัยส่วนบุคคล มากสุด “จุดศูนย์” เชิงทฤษฎีของการงูใจท่านนี้ ทฤษฎีสองปัจจัยได้คาดคะเนว่าแรงงานใจจะสูงขึ้น ต่อเมื่อผู้บริหาร ไม่เพียงแต่ผู้สั่งเสียแล้วแต่ต้องมุ่งเน้นการทำางานด้วย สามารถกระทำได้ด้วยการกำจัดความน่าเบื่อและความจำเจตามธรรมชาติของงานสายการผลิต ส่วนใหญ่ออกไปเสีย และพัฒนางานที่มีความท้าทายและความรับผิดชอบสูงขึ้นมาแทน

การประเมินทฤษฎีของเชิร์ชเบิร์ก

ทฤษฎีของเชิร์ชเบิร์กจะถูกวิจารณ์อยู่หลายข้อด้วยกัน ทฤษฎีของเขากล่าวว่า ประยุกต์ใช้ส่วนใหญ่กับผู้บริหาร วิศวกร นักบัญชี และนักวิชาชีพเท่านั้น การศึกษาจะแสดงความเกี่ยวพันกับคนงานน้อย ตัวอย่างเริ่มแรกของนักบัญชีและวิศวกรอาจจะไม่เป็นตัวแทนบุคคลที่ทำงานโดยทั่วไปยิ่งกว่านั้นทฤษฎีไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย นอกจากนี้ การวิจัยที่ติดตามมาได้พบว่าปัจจัย เช่น ผลกระทบแทนอาชญากรรมและความพอดีในตัวอย่างหนึ่ง และสร้างความไม่พอใจภายในอีกด้วย ผลกระทบของปัจจัยที่กำหนดให้จะขึ้นอยู่กับอาชญากรรมและระดับขององค์การ

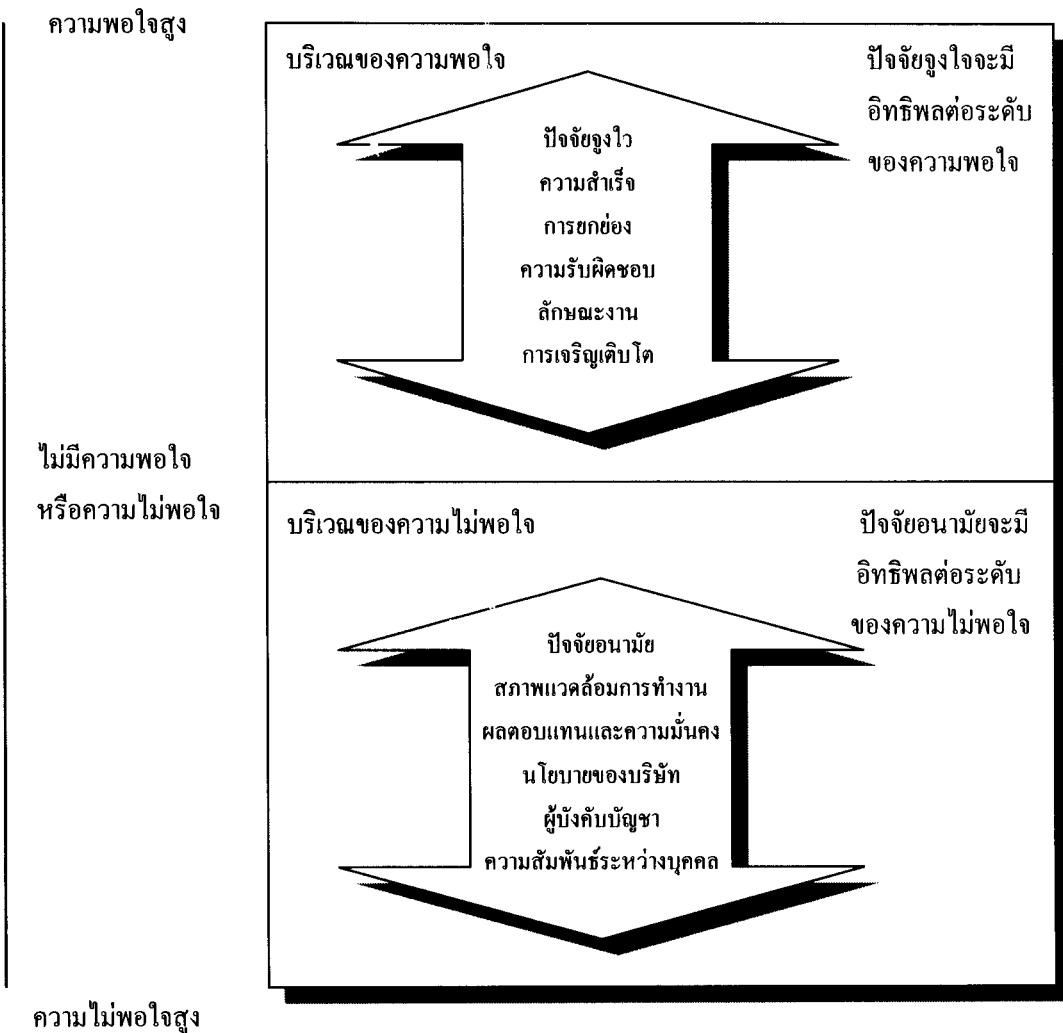
ทฤษฎีของเชิร์ชเบิร์กมีอิทธิพลค่อนข้างสูงต่อวิธีการบริหารและการออกแบบงาน ทฤษฎีสองปัจจัยได้ระบุผู้บริหารให้ถูกว่า “อะไรก็งูใจบุคคลของเราร้ายแท้จริง” แต่กรณีนี้ สมมติฐานของเชิร์ชเบิร์กที่ว่าบุคคลทุกคนแสดงให้ความรับผิดชอบและความท้าทายของงานมากขึ้นอาจจะไม่ถูกต้อง น่าจะเป็นไปได้มากกว่าที่บุคคลระดับสูงจะแสดงให้ความรับผิดชอบและความท้าทายมากขึ้น แม้แต่ภายในกลุ่มอาชีพ เช่น ผู้บริหารหรือคนงาน ไม่ใช่พวกราชทุกคนจะมีแบบแผนของแรงงานใจเหมือนกัน ผู้บริหารระดับสูงคนหนึ่งกล่าวว่า “เราพบว่าสถานภาพที่เรายังได้รับในฐานะของประธานบริษัทจะงูใจสูงมาก ยิ่งกว่าขึ้นคนงานหลายคนจะถูกงูใจด้วยความมั่นคงของงานเมื่อพวกราชทุกคนมีภาระทางการเงินที่สูง”

ปัญหาอีกข้อหนึ่งของทฤษฎีสองปัจจัย คือ การสรุปว่าปัจจัยอนามัยไม่สามารถสร้างแรงจูงใจหรือความพ่อใจได้อาจจะไม่ถูกต้อง บุคคลหลายคนมีความพ่อใจงานและแรงจูงใจที่สูง เนื่องจากความมั่นคงของงานและสภาพแวดล้อม การทำงานที่สนับสนุน

เชิร์ชเบิร์กแสดงเป็นนัยว่าความพ่อใจและแรงจูงใจจะเหมือนกัน แม้ว่าเราจะรู้ว่าแรงจูงใจมักจะเกิดขึ้นจากความพ่อใจ ดังนั้น การสรุปว่าอะไรเป็นสิ่งจูงใจบุคคลบนพื้นฐานของสิ่งที่ให้ความพ่อใจแก่พวคเข้าจะอันตรายมาก ยิ่งกว่านั้นการวิจัยของเชิร์ชเบิร์กจะผูกอยู่กับระเบียบวิธีการบันทึกเหตุการณ์สำคัญนั้นคือปัจจัยสองกลุ่มที่เปิดเผยโดยเชิร์ชเบิร์ก จะแสดงให้เห็นต่อเมื่อ บุคคลรำลึกถึงเหตุการณ์ที่พ่อใจหรือไม่พ่อใจได้เท่านั้น ด้วยการใช้ระเบียบวิธีการวิจัยอื่นการแยกประเภทนี้อาจจะถูกแยกย่อยลงไปอีก

ทฤษฎีสองปัจจัยหรือทฤษฎีปัจจัยจูงใจ – ปัจจัยอนามัยของเชิร์ชเบิร์ก จะถูกยอมรับและประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง โดยผู้บริหารที่สนใจกับแรงจูงใจของบุคคล การวิจัยเริ่มแรกที่ถูกใช้กับการพัฒนาทฤษฎีสองปัจจัยขึ้นมาจะถูกดำเนินการกับนักบัญชีและวิศวกรรมที่เคยล่าวถึงมาแล้วโดยใช้วิธีการบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญเพื่อที่จะรวบรวมข้อมูล เชิร์ชเบิร์กได้ใช้การสัมภาษณ์ด้วยคำถามเช่น “คุณสามารถอธิบายรายละเอียดเมื่อคุณมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับงานของคุณได้หรือไม่?” คุณสามารถอธิบายรายละเอียดเมื่อคุณมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับงานของคุณได้หรือไม่? ผลลัพธ์จากการระเบียบวิธีการวิจัยนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับงาน จะสะท้อนให้เห็นจากคำวิจารณ์ที่เกี่ยวพันกับเนื้อหาหรือประสบการณ์ของงาน (เช่น การทำงานที่ดีหรือความรู้สึกทางความสำเร็จและความท้าทาย) แต่ความรู้สึกที่ไม่ดีเกี่ยวกับงานจะเกี่ยวพันกับสภาพแวดล้อมของงานแต่ไม่ได้เกี่ยวพันโดยตรงกับงาน (เช่น เงินเดือนและสภาพแวดล้อมการทำงาน) นี่ได้เปิดเผยให้เห็นถึงกลุ่มของปัจจัยสองกลุ่มที่แตกต่างกันและแยกจากกันคือ : สิ่งที่พ่อใจ (ปัจจัยจูงใจ) และสิ่งที่ไม่พ่อใจ (ปัจจัยอนามัย) คุณภาพที่ 2.6

ปัจจัยจูงใจส่วนใหญ่จะเกี่ยวพันกับเนื้อหาของงาน ในทางกลับกันปัจจัยอนามัย (ปัจจัยสำรองรักษา) ส่วนใหญ่จะเกี่ยวพันกับสภาพแวดล้อมของงาน ดังนั้นเนื้อหาของงานจะเกี่ยวพันกับแรงวัดภายในด้วย ในขณะที่สภาพแวดล้อมของงานจะเกี่ยวพันกับแรงวัดภายนอก สิ่งจูงใจภายในคือแรงวัดภายในที่เกิดขึ้น ณ เวลาของการปฏิบัติงาน สิ่งจูงใจภายในจะเป็นแรงจูงใจการทำงานโดยตรง เพราะว่าการทำงานโดยตัวมันเองจะให้รางวัลได้ สิ่งจูงใจภายในจะทำให้บุคคลถูกจูงใจด้วยตัวเอง ในทางกลับกันสิ่งจูงใจภายนอกจะเป็นแรงวัดภายนอกที่เกิดภายนอกจากการทำงาน ไม่ได้ให้ความพ่อใจโดยตรง ณ เวลาที่บุคคลกำลังทำงานอยู่ เงินเดือน การประกันสุขภาพและการพักร้อนจะเป็นสิ่งจูงใจภายนอก

ภาพที่ 2.6 ทฤษฎีสองปัจจัยของเอร์ชเบร็ก

ปัจจัยอนามัยไม่ได้จุงใจ เพราะว่าปัจจัยอนามัยไม่ได้กระตุ้นให้บุคคลใช้ความพยายามมากขึ้นแต่ปัจจัยอนามัยจะต้องถูกตอบสนองก่อน เพื่อที่จะนำบุคคลมาสู่จุดของความเป็นกลาง ที่ปัจจัยจุงใจจะมีผลกระทบได้ ตัวอย่างเช่นการให้ความเป็นอิสระและความรับผิดชอบเมื่อสภาพแวดล้อมการทำงานและปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่นยังไม่ได้ถูกแก้ไขจะยังคงทำให้เกิดความไม่พ่อใจของบุคคลอยู่ดี การตอบสนองปัจจัยอนามัยจะทำให้บุคคลเป็นกลาง (ไม่มีความไม่พ่อใจ) แล้วเราสามารถใช้ปัจจัยจุงใจเพื่อที่จะสร้างความพ่อใจและผลการดำเนินงานจะสูงขึ้นในที่สุด

เอร์ชเบร็กได้ลดความต้องการห้าระดับของมาสโลว์ เป็นสองระดับของ การวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน ปัจจัยอนามัยหรือสิ่งที่ไม่พ่อใจจะเทียบเท่ากับความต้องการระดับต่ำของมาสโลว์ พวกลัมจะเป็นปัจจัยป้องกันที่ช่วยลดความไม่พ่อใจแต่ไม่ได้นำไปสู่ความพ่อใจในแห่งของการจุงใจแล้วปัจจัยอนามัยภายในสถานที่ทำงานจะให้รากฐานที่จำเป็นต่อปัจจัยจุงใจ

เพราะว่าปัจจัยอนามัยจะแรงจุงใจมาสู่ “จุดศูนย์” ด้วยการป้องกันพฤติกรรมที่เป็นลบด้วยตัวพวกรับรู้แล้วปัจจัยอนามัยไม่ได้จุงใจบุคคลให้มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น ปัจจัยจุงใจหรือสิ่งที่พอยังจะเทียบเท่ากับความต้องการระดับสูงของมาสโลว์ ปัจจัยเหล่านี้จะจุงใจบุคคลให้ปฏิบัติงานที่ดีและให้โอกาสเพื่อความก้าวหน้าจะสร้างสถานการณ์เพื่อพัฒนาต่อไปได้

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างของปัจจัยที่พบร่วมกันในสภาพแวดล้อมของงาน

ปัจจัยอนามัย	ตัวอย่าง
นโยบายของบริษัท	กฎการทำงาน ตารางเวลาการพักผ่อน ระเบียบวิธีปฏิบัติของการร้องทุกข์ วิธีการประเมินผลงาน
สภาพแวดล้อมการทำงาน	ระดับของเสียง ความปลอดภัย ความสุขสนับสนุนบุคคล ขนาดของพื้นที่ทำงาน
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์กับลูกค้า ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
คุณภาพของการบังคับบัญชา เงินเดือน	ความสามารถทางเทคนิคของผู้บังคับบัญชา ค่าจ้างรายชั่วโมงหรือเงินเดือน

เอร์เซเบิร์กเชื่อว่าผู้บริหารสามารถให้ปัจจัยจุงใจด้วยการใช้เทคนิคของการเพิ่มคุณค่างาน ตัวอย่างเช่น ยูเลีย คาจาโโควา คือผู้บริหารฝึกหัด ณ มอสโก แมคโคนัลต์ ร้านอาหารลูกค้าที่พอกุลพล่านที่สุดแม้ว่าการเข้าออกจากการงานของพนักงานคือปัญหาอย่างหนึ่งของร้านอาหารฟาราส์ ฟูดเอมริกันส่วนใหญ่ อัตราการเข้าออกจากการงาน ณ มอสโก แมคโคนัลต์จะต่ำกว่ามาก คาจาโโควา พอยกับเงินเดือนและระบบโบนัสปัจจัยอนามัยที่ลดความไม่พอใจ แต่เรื่องลูกจุงใจด้วยโอกาสของความก้าวหน้าและการยกย่องงานที่ทำสำเร็จอย่างดี คาจาโโควากล่าวว่า “ถ้าฉันสามารถพิสูจน์กับบุคคลทุกคนได้ว่าฉันมีคุณค่า และถ้าฉันได้ถูกเลื่อนตำแหน่งแล้ว ฉันจะอยู่ที่นี่”

3. โครงสร้าง อํานาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

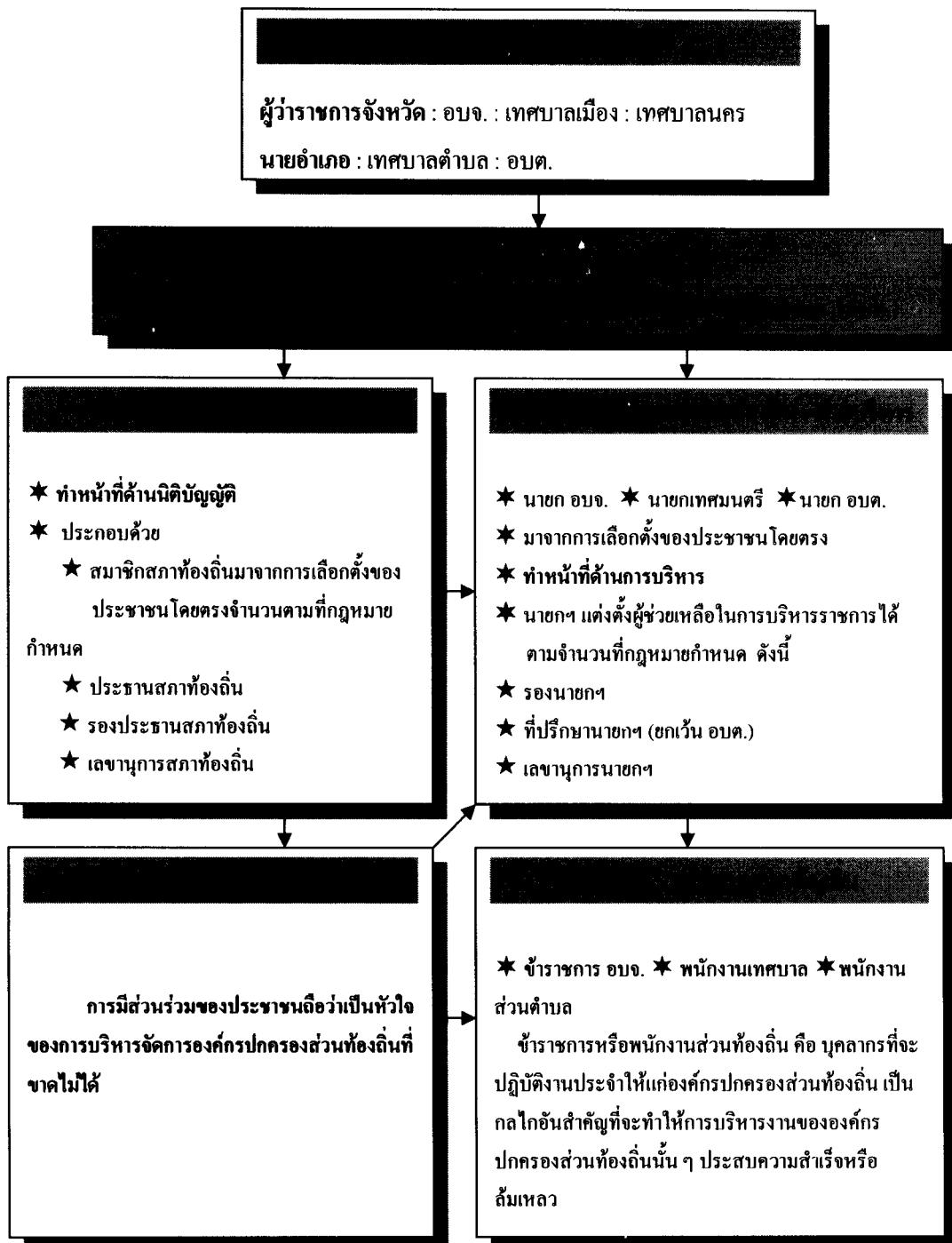
กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง
2. ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค
3. ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ซึ่งในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้จะขอกล่าวเฉพาะในส่วนของระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายกำหนดจะประกอบด้วย สภาท้องถิ่นและนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เท่านั้น แต่ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้อีก 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายกำกับดูแล ฝ่ายข้าราชการหรือฝ่ายพนักงานส่วนท้องถิ่นและประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทั้ง 3 ฝ่าย ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและร่วมกันทำงานอย่างใกล้ชิดและอย่างมีสมดุล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจะประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง ดังแสดงในภาพที่ 2.7

ภาพที่ 2.7 โครงสร้างรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้าง รูปแบบการบริหารของการปักครองส่วนท้องถิ่น

โครงสร้างของการปักครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยในปัจจุบัน เป็นระบบการปักครองส่วนท้องถิ่น 2 ระดับ คือ ระดับจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นระดับบน (Upper Level) ในปัจจุบัน ก็คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และระดับชุมชนเมืองและชนบท ซึ่งเป็นองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง (Lower Level) ในปัจจุบัน ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

นอกจากนี้ ยังมีการปักครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งในปัจจุบัน ก็คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ในปัจจุบันองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนสามารถแยกตามรูปแบบได้ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบทั่วไปได้แก่

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)	จำนวน	75	แห่ง
เทศบาล	จำนวน	1,276	แห่ง
เทศบาลนคร	จำนวน	23	แห่ง
เทศบาลเมือง	จำนวน	129	แห่ง
เทศบาลตำบล	จำนวน	1,124	แห่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	จำนวน	6,500	แห่ง

2. รูปแบบพิเศษ ได้แก่

กรุงเทพมหานคร (กทม.)	จำนวน	1	แห่ง
เมืองพัทยา	จำนวน	1	แห่ง

(ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2550)

ที่มา : กรมส่งเสริมการปักครองท้องถิ่น (2550)

"<http://www.thailocaladmin.go.th/work/apt/apt.htm>"

การปักครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือการปักครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

มาตรา 69 ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้รายภูมิส่วนในการปักครองท้องถิ่น ให้จัดระเบียบการปักครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 70 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) เทศบาล

(3) สุขาภิบาล

(4) ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา 71 การจัดระเบียบการปกครององค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทคนาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย การนั้น

หมายเหตุ : ได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542

สำหรับกฎหมายว่าด้วยของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ ที่บังคับใช้อยู่ใน ปัจจุบัน มีจำนวน 5 ฉบับ ดังนี้

(1) พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

(2) พระราชบัญญัตitechนาล พ.ศ. 2496 (ฉบับแก้ไขปรับปรุงจนถึงวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2549)

(3) พระราชบัญญัติสภาพาฒนาและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546)

(4) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และที่ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2542

(5) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

โดยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะทำการศึกษาเฉพาะการปกครอง ท้องถิ่นรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบลเท่านั้น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

1. ความหมายของ อบต. : องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รูปแบบทั่วไปรูปแบบหนึ่ง เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ของตำบลที่อยู่นอกเขตเทศนาล จัดตั้งมาจากสภาพาฒนาลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมี จุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อคุ้มครองทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบลที่อยู่ในเขต อบต. แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 3 ขนาด ได้แก่ อบต.ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณและ พนักงานเจ้าหน้าที่ของ อบต. เอง

2. การจัดตั้ง อบต. : สภาพาฒนาลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยตามประกาศ

ของกระทรวงมหาดไทย อาจจัดตั้งเป็น อบต.ได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อ และเขต อบต.ไว้ด้วย : การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภាន้ำบลังก์ล่าวข้างต้น ให้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา : สภាន้ำบลที่ได้จัดตั้งเป็น อบต. ดังกล่าวให้พื้นสภาพแห่ง สภាន้ำบลนั้นตั้งแต่วันที่ได้ประกาศขึ้นตั้งเป็น อบต. เป็นต้นไป

รัฐบาลของ ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรีสมัยแรก ได้ผลักดันให้มี การตราพระราชบัญญัติสภាន้ำบลและองค์การบริหารส่วนบล พ.ศ. 2537 ขึ้น โดยได้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกสภាន้ำบลที่มีเดิม ทั้งหมดและทำให้เกิดองค์กรใหม่ 2 องค์กร คือ

- สภាន้ำบลที่เป็นนิติบุคคล ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา จำนวน

6,216 บล

- องค์การบริหารส่วนบล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคล ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 (โดยการยกฐานะสภាន้ำบลที่มีรายได้ถึงเกณฑ์กำหนดเฉลี่ย 3 ปีข้อนหลังไม่ต่ำกว่าปี 150,000 บาท) โดยในปี พ.ศ. 2538 จะมีการยกฐานะสภាន้ำบลเป็น องค์การบริหารส่วนบลจำนวน 618 แห่ง และจะพิจารณายกฐานะสภាន้ำบลที่มีรายได้ ถึงเกณฑ์ที่เป็นปี ๆ จนถึงปี พ.ศ. 2543 สภាន้ำบลทั้งหมดจะได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหาร ส่วนบลทั้งหมด

3. รายได้ องค์การบริหารส่วนบล อาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (1) รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนบล
- (2) รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนบล
- (3) รายได้จากการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนบล
- (4) ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้
- (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (6) รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- (7) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (8) รายได้อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนบล

4. รายจ่าย องค์การบริหารส่วนบล อาจมีรายจ่าย ดังต่อไปนี้

- (1) เงินเดือน
- (2) ค่าจ้าง
- (3) เงินเดือนค่าตอบแทนอื่น ๆ
- (4) ค่าใช้สอย

- (5) ค่าวัสดุ
- (6) ค่าครุภัณฑ์
- (7) ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
- (8) ค่าสาธารณูปโภค
- (9) เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่น
- (10) รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

กำหนดไว้

5. โครงสร้างการบริหารงานของ อบต. : องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ประกอบด้วย สถาบันค์การบริหารส่วนตำบล (สถาบัน อบต.) และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) สรุปโครงสร้างรวมและสาระสำคัญอื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ดังนี้

5.1 สถาบันค์การบริหารส่วนตำบล (สถาบัน อบต.)

สถาบัน อบต. ประกอบด้วยสมาชิกสถาบัน อบต. ซึ่งรายวันเดือนตั้งโดยตรง หมู่บ้านละ 2 คน อบต. ได้มี 2 หมู่บ้าน ๆ ละ 3 คน : ถ้ามี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน มีอายุครัวละ 4 ปี

สถาบัน อบต. มีประธานสถาบัน อบต. 1 คน รองประธานสถาบัน 1 คน ซึ่งสถาบันเลือกจากสมาชิกให้นายอำเภอแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสถาบัน อบต. หรือมีการยุบสถาบัน อบต. และมีเลขานุการสถาบัน อบต. 1 คน ซึ่งสถาบันเลือกจากปลัด อบต. หรือสมาชิกสถาบัน อบต. ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสถาบัน อบต. หรือมีการยุบสถาบัน อบต.

5.2 คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบไปด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง

5.3 อำนาจหน้าที่ของคณะผู้บริหาร

คณะผู้บริหาร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติ และแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสถาบันค์การบริหารส่วนตำบล

(2) จัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สถาบันค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(3) รายงานการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภากองค์การบริหารส่วนตำบล
ทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย (ความเดิมในมาตรา 59 ถูก^{เลิก}และใช้ความใหม่แทนแล้ว โดยมาตรา 18 แห่ง พ.ร.บ. สภารាជการและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กล่าวมานี้ไม่เป็นการตัด
อำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือ หน่วยงานของรัฐในอันที่จะดำเนิน
กิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบ
ล่วงหน้า และองค์การบริหารส่วนตำบล อาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ
ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากองค์การบริหารส่วน
ตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและกิจการ
นี้ เป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำ และเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ในการ
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็น^{ผู้รับผิดชอบดำเนินงาน}ให้เป็นไปตามด้วยของสภากองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบล เป็นผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบล และมีพนักงานส่วนตำบลเป็น^{ผู้ปฏิบัติงานประจำองค์การบริหารส่วนตำบล}

5.4 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหาร
ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(2) สั่ง อนุมัติ และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(3) แต่งตั้งและถอนถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(4) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความ

เรียบร้อย

(5) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

5.5 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ตามพระราชบัญญัติสภารាជการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้ อบต. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
 2. มีหน้าที่ต้องทำในเขต อบต. ดังต่อไปนี้
 - (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 - (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและลิงปีกุญแจ
 - (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 - (7) คุ้มครอง คุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพย์การธรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (8) บำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรืออนุญาตให้ตามความจำเป็นและสมควร
 3. อบต. สามารถจัดทำกิจการในเขต อบต. ดังต่อไปนี้
 - (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
 - (2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 - (4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
 - (5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
 - (6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 - (7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของรายวุฒิ
 - (8) การคุ้มครองคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 - (9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์กรบริหารส่วนตำบล
 - (10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 - (11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
 - (12) การท่องเที่ยว
 - (13) การพัฒนาเมือง

4. อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลแต่ต้องแจ้งให้ อบต. ทราบล่วงหน้าตามสมควร หาก อบต. มีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้นำความเห็นของ อบต. ไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

5. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเบิกเพย์ข้อมูลข่าวสาร

6. มีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการ ในตำบล

7. อาจออกข้อนัยฎี อบต. เพื่อใช้บังคับในเขต อบต. ได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ อบต. ในกรณีจะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโดยปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่ไม่ให้กำหนดโดยปรับเกิน 1,000 บาท

8. อาจขอให้ราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติภาระของ อบต. เป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากเดิมสังกัดเดิม

9. อาจทำกิจการนอกเขต อบต. หรือร่วมกับสภาพตำบล อบต. อบจ. หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการร่วมกันได้

5.6 อำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.)

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้ อบต. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเที่ยบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (5) การสาธารณูปการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ

- (7) การพานิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการห่อหีบฯ
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ

ผู้ด้อยโอกาส

(11) การบำรุงรักษาศิลปะ ชาติประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนและอัคคีการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ประชาชน

(16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของรายบุคคลในการพัฒนาท้องถิ่น

(17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

(18) การกำจัดมูลฝอย ถังปฏิกูล และน้ำเสีย

(19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

(20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและมาปานสถาน

(21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

(22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์

(23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงพยาบาล และสาธารณสถานอื่น ๆ

(24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(25) การพัฒนาเมือง

(26) การขนส่งและวิศวกรรมจราจร

(27) การคุ้มครองที่สาธารณะ

(28) การควบคุมอาคาร

(29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

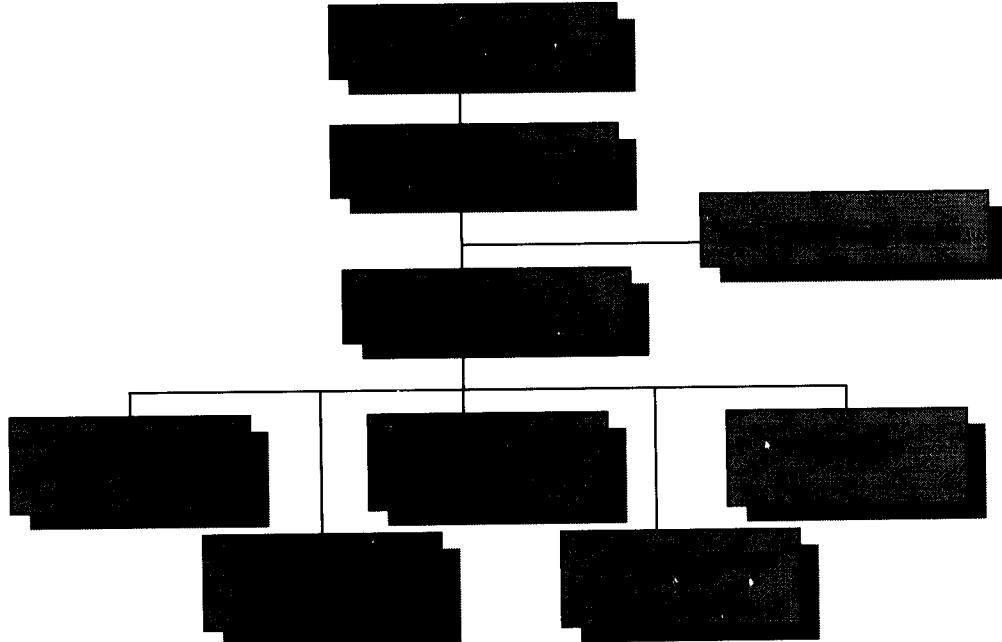
2. อำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามข้อ 1. ต้องดำเนินการตาม “แผนปฏิบัติการ
กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น”

5.7 พนักงานส่วนตำบล

นอกจากสภา อบต. และนายก อบต. ซึ่งเป็นองค์ประกอบของ อบต. ตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว พนักงาน อบต. เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งในโครงสร้างรวมของ อบต. ด้วย พนักงานส่วนตำบล หมายถึง พนักงานซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการของ อบต. โดยได้รับเงินเดือนจากบประมาณหมวดเงินเดือนของ อบต. หรือจากบประมาณหมวดเงิน อุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่ อบต. และ อบต. นำมายัดเป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลโดยมี ปลัด อบต. เป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต. และรับผิดชอบ ความคุณคุณและการประจำของ อบต. ให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กำหนด หรือตามที่นายก อบต. มอบหมาย

การบริหารงานบุคคลของ อบต. ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

องค์การบริหารส่วนตำบลจะวิเคราะห์บทบาท การกิจ อำนาจหน้าที่ และรายได้ของตนเองเพื่อกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ และอัตรากำลังตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยปกติ อบต. จะมีโครงสร้างการแบ่งหน่วยการบริหารโดยทั่วไป ดังแสดงในภาพที่ 2.8

ภาพที่ 2.8 โครงสร้างการแบ่งหน่วยการบริหารงาน อบต.

จากฐานแบบและโครงสร้างการแบ่งหน่วยการบริหารงานของ อบต. ดังกล่าว ข้างต้น ดังภาพที่ 2.8 ทำให้ผู้วัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษา ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชาติมาลา (2537 : 84-87) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 427 คน ผลวิจัยพบว่า

1) ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก และถ้าพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านลักษณะของงาน อยู่ในระดับมากและในด้านปัจจัยอนามัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ด้านการปกครอง ด้านการทำงาน อยู่ในระดับมาก ส่วน ด้านการเงินและด้านผลประโยชน์เกือบถูกอยู่ในระดับปานกลาง

2) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู จำแนกประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ในปัจจุบันของ ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างจากข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี และ 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และปัจจัยคำว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจแตกต่าง จากข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ ไม่แตกต่างจากข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี

สมบูรณ์ พะหาญและคณะ (2538 : 51-67) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาล โรงพยาบาลศรีชัยญา ผลการวิจัยพบว่า

1) โรงพยาบาลศรีชัยญา มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับดัง กล่าวด้านความสัมพันธภาพในการทำงานและด้านศักดิ์ศรีของวิชาชีพอยู่ในระดับสูง ด้านสภาพการทำงาน ด้านนโยบายการบริหาร ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน และด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเงินเดือน และสวัสดิการในระดับดี

2) อายุ รายได้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามเวลาปฏิบัติงาน ตำแหน่งและ การศึกษาทางการพยาบาลจิตเวช ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาการดี โภเวียง (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ต่อการนิเทศงานสาธารณสุขสมพسان พ布ว่า ในภาพรวมกลุ่มผู้อำนวยการ โรงพยาบาลมีระดับ ความพึงพอใจปานกลาง ส่วนกลุ่มสาธารณสุขอำเภอและหัวหน้าสถานีอนามัยมีความพึงพอใจในระดับสูง

ประสาร คิมซี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานขนสัมภาระ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 90 คน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพนักงานขนสัมภาระ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาลึ婆婆จัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนรายได้และเวลาในการปฏิบัติงาน ไม่พบว่ามีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแต่อย่างใด

วดี ตั้งสวัสดิ์ตระกูล (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของวิศวกรในบริษัทเอกชน จำนวน 10 แห่ง รวมจำนวนทั้งสิ้น 60 คน ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมของความพึงพอใจในด้านปัจจัยจุงใจและปัจจัยอนาคตมาก คือ ความรับผิดชอบ ฐานะของอาชีพในสายตาของสังคม และยังพบว่าผู้ที่มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสูงและความสัมพันธ์กับผู้ที่มีอายุมาก ระดับการศึกษาสูง เงินเดือนสูง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานนาน และมีความรู้สึกที่ดีในการปฏิบัติงานนาน และมีเงินเดือนสูงส่วนผู้ที่มีอายุน้อยจะใช้เวลาในการเดินทางมาปฏิบัติงานน้อยและผู้ที่มีเงินเดือนสูงจะสัมพันธ์กับระยะเวลาในการปฏิบัติงานนาน และจากการใช้ Stepwise Multiple Regression พ布ว่า ตัวแปรที่สามารถใช้พยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของวิศวกรในบริษัทเอกชนคือ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

อัญชลี คงแก้ว (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ จำนวน 36 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ อายุราชการ ระดับการศึกษา เงินเดือน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติได้แก่ อายุ และอายุ

ราชการ ซึ่งมีความอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศระดับการศึกษาและเงินเดือนพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

พูลศักดิ์ บุเกตุ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับบทบาทของหัวหน้าส่วนราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การปรับบทบาทของหัวหน้าส่วนราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน การเข้าร่วมประชุมสัมมนา ทักษะความชำนาญในงานที่ทำ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ความพึงพอใจในงาน แรงจูงใจในการทำงาน และการมองเห็นคุณค่าขององค์การ

สมฤทธิ์ สุขสังค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษารถถือองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า

1) ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีประสิทธิผลการบริหารงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลปานกลาง รวม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและรับน้ำ โรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและท่างบอก และด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนและผู้สูงอายุ มีระดับประสิทธิผลต่ำ รวม 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการบำรุงรักษาและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร ด้านการจัดให้มีน้ำเพื่ออุปโภค ด้านการคุ้มครองและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีการบำรุงรักษาทางระบบน้ำ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนทางเดิน ที่สาธารณะและการกำจัดขยะมูลฝอย และด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เรียงลำดับ ค่าสัมพันธ์ ได้แก่ การกำกับดูแล ตรวจสอบความสามารถด้านการบริหารการคลัง การทุจริตคอร์ปชั่น การประสานงาน พฤติกรรมผู้นำและการมีส่วนร่วมของประชาชน เมื่อพิจารณาจากทิศทางสัมพันธ์ พบว่า การทุจริตคอร์ปชั่น มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวสามารถอธิบายการผันแปรของประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 87.2

3) ปัญหาการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร และด้านการตรวจสอบ มีปัญหาระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านระบบการตรวจสอบ

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Manning (1997 : 4028-A ; อ้างถึงใน ชาเรก รัตนโภกาส 2535 : 47) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพความพึงพอใจและสภาพความไม่พึงพอใจในการทำงานของอาจารย์ โดยใช้ทฤษฎีปัจจัย 3 ปัจจัยและปัจจัยอนามัยของเชอร์ชเบริก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามการสัมภาษณ์ โดยให้กลุ่มตัวอย่างบรรยายถึงเหตุการณ์ที่ดีในการทำงาน แล้วนำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์กับปัจจัยทั้งสองของเชอร์ชเบริก ซึ่งผลของการวิจัย พบว่า ปัจจัย 3 ปัจจัยของเชอร์ชเบริกดังต่อไปนี้คือ ความสำเร็จในการทำงาน การยอมรับนับถือ การรับผิดชอบสูง และการที่มีโอกาสเจริญก้าวหน้าในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความสำคัญมาก เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานโดยเฉพาะความสำเร็จในการทำงานและการยอมรับนับถือ เห็นว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และงานที่ทำอยู่นั้นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัจจัยอนามัย ส่วนปัจจัยอนามัยของเชอร์ชเบริกที่เกี่ยวกับการบริหารงาน การปกครองบังคับบัญชาความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และชุมชนถือว่าเป็นตัวค้าจุน และเห็นว่าสภาพการทำงานมีความสำคัญที่สุด

Miller (1998 : 4479-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมของสถานที่ทำงานกับผลการปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้สึกเกี่ยวกับสถานที่ตลอดจนอธิบายถึงในสภาพแวดล้อมของการทำงาน บรรยายวิธีการวัดความรู้สึกเกี่ยวกับสถานที่ตลอดจนอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานในสถานที่ทำงาน โดยกำหนดกรอบความคิดเกี่ยวกับความรู้สึกเกี่ยวกับสถานที่ไว้ดังนี้ ความสะกดสนใจด้านกายภาพความรู้สึกในการควบคุมสภาพแวดล้อมใกล้ ๆ ตัว ความอึดทึกของเสียง การรับรู้เรื่องความเป็นส่วนตัว และชนิดและความสำคัญของการทำให้เกิดความเป็นส่วนตัว นอกจากนี้ในการสำรวจหาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับสถานที่และผลการปฏิบัติงาน ได้ศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมไปด้วย เช่น ระดับแรงจูงใจ ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และคุณภาพของประเด็นปัญหาชีวิต ในกรณีได้สร้างแบบวัดและนำไปทดสอบหาคุณภาพ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

Nagle (1987 : 33-A) ได้วิจัยความพึงพอใจของผู้บริหารในวิทยาลัยมนิโซต้า พบว่า ตัวแปรด้านชีวสังคมบางตัวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ดังนี้

- 1) คนโสดมีความพึงพอใจน้อยกว่าคนที่แต่งงานแล้ว
- 2) เพศหญิงมีความพึงพอใจน้อยกว่าเพศชาย
- 3) ผู้บริหารที่มีอายุโสกกว่า มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า มีความพึงพอใจมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุการทำงานน้อยกว่า
- 4) ระดับการศึกษากับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ในทางลบ

5) ระดับเงินเดือนกับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ในทางลบ นอกจากนี้ยังพบว่า ทั้งปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) และปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจอย่างมาก

จากการวิจัยภายในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและเขตคติต่อองค์กรของบุคลากร ได้แก่ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย ซึ่งปัจจัยจูงใจประกอบด้วย ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบที่ได้รับ ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน สำหรับปัจจัยอนามัยประกอบด้วย ความมั่นคงในหน้าที่การงาน นโยบายและการบริหารงาน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และเงินเดือน ซึ่งความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นนั้นส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวคิดของเชิร์ชเบิร์กว่า ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยส่งผลต่อกลไนพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลในองค์กร

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีกรองห้องถิน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการปรับปรุงและพัฒนาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีกรองห้องถินต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษารณิ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เป็นการศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยใช้ปัจจัยภายใน (Motivation Factors) และปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ตามทฤษฎีปัจจัยคู่ (Two-Factors Theory) ของ Frederick Herzberg ผู้ศึกษาได้มีวิธีดำเนินการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ข้าราชการ/ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี ใน พ.ศ. 2550 รวมทั้งสิ้น 3,675 คน แยกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1.1 ประชากรกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล จำนวน 1,720 คน

1.1.2 ประชากรกลุ่มที่ 2 ได้แก่ พนักงานจ้าง จำนวน 1,955 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 การสุ่มตัวอย่าง (sampling)

ในการสุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม ดังนี้

1) จัดแบ่งกลุ่มพนักงานส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ข้าราชการ/ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัด เป็นกลุ่ม จำนวนโดยอาศัยหลักทางภูมิศาสตร์ของเขตของพื้นที่ได้ทั้งหมด 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ

2) เลือกกลุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

(Simple Random Sampling) ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างมา 50 ของจำนวนกลุ่มอำเภอทั้งหมด
การสุ่มจะได้ 13 กลุ่มอำเภอ/กิ่งอำเภอ ดังนี้

1. อำเภอเมือง
2. อำเภอวารินชำราบ
3. อำเภอเดชอุดม
4. อำเภอตระการพีชผล
5. อำเภอสำโรง
6. อำเภอพิบูลมังสาหาร
7. อำเภอเชียงใหม่
8. อำเภอเขมราฐ
9. อำเภอโขงเจียน
10. อำเภอทุ่งครีอุคุณ
11. อำเภอโนนหินริก
12. อำเภอสตินธาร
13. กิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์

การสุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงาน
อยู่ในอำเภอ/กิ่งอำเภอทั้ง 13 แห่ง ที่เลือกมาศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน
(Two-Stage Sample Random Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างหน่วยงานองค์กรบริหารส่วนตำบล จากหน่วยงาน
องค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมดใน 13 อำเภอ/กิ่งอำเภอ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) โดยสุ่มมา 8 อำเภอ แห่ง ได้จำนวนองค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 13 แห่ง
ดังนี้

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่
2. องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง
3. องค์กรบริหารส่วนตำบลขนาดปานกลาง
4. องค์กรบริหารส่วนตำบลผลกระทบต่อภูมิภาค
5. องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายมูล
6. องค์กรบริหารส่วนตำบลก่ออี้
7. องค์กรบริหารส่วนตำบลเขมราฐ
8. องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนโพธิ์ก่อ

9. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองอัม
10. องค์การบริหารส่วนตำบลคลองแ伦
11. องค์การบริหารส่วนตำบลคันไร'
12. องค์การบริหารส่วนตำบลสำโรง
13. องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งโคน

ข้อที่ 2 การสุ่นตัวอย่างพนักงานส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง จากหน่วยงานที่สุ่นได้ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.2.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 13 แห่ง ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 126 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานจ้าง ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 13 แห่ง ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 237 คน
รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 363 คน

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จะมากกว่าการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (1970 : 607-610) โดยสำรวจจำนวนพนักงานส่วนท้องถิ่น ได้ทั้งสิ้น 3,675 คน จำแนกเป็นข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น จำนวน 1,720 คน พนักงานจ้าง จำนวน 1,955 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 351 คน

**ตารางที่ 3.1 การกำหนดสัดส่วนและขนาดของกลุ่มตัวอย่างพนักงานส่วนท้องถิ่น
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี**

หน่วยงาน	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	รวม
1. อบต.เขามใหญ่	เมือง	22	45	67
2. อบต.ราด	วารินชำราบ	12	10	22
3. อบต.กุดประทาย	เดชอุดม	9	20	29
4. อบต.ตระการ	ตระการพีชผล	7	19	26
5. อบต.ทรายมูล	พินุลมังสาหาร	10	14	24
6. อบต.ก่ออี้	เจ่องใน	10	23	33

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หน่วยงาน	อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	รวม
7. อบต.เขมราฐ	เขมราฐ	8	17	25
8. อบต.โงบเจียง	นาโพธิ์กลาง	4	19	23
9. อบต.ทุ่งครีอุดม	หนองอ้ม	9	13	22
10. อบต.คอดแคน	บุณฑริก	8	12	20
11. อบต.คันไร'	สิรินธร	10	25	35
12. อบต.สำโรง	สำโรง	8	11	19
13. อบต.แก่งโคน	สว่างวีระวงศ์	9	9	18
รวม		126	237	363

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ผู้ศึกษาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
- 2) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์กรบริหารส่วนตำบล
- 3) ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย ของ Frederick Herzberg

2.1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามดาวริชของ Likert จากหนังสือญี่ปุ่นมือ การทำวิจัยทางการศึกษาของ รีวารัน ชินะตะระกุล (2535 : 92-95) และหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชุม ศรีสะอาด (2535 : 69-70)

2.1.3 สร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามกรอบที่กำหนดโดย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 1 ชุด โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ซึ่งสามารถระบุรายละเอียดได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยบุคคล จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยอนามัย จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการเสริมสร้างความพึงพอใจใน

การปฏิบัติงาน

2.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

การศึกษารังนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยโดยผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบแบบสอบถาม และสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตของการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) และหลังจากสร้างข้อความในแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบ ดังนี้

2.2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เมื่อจัดทำแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำไปเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง ชัดเจนและความครอบคลุมของเนื้อหาของข้อคำถาม หลังจากนั้นทำการปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบพิจารณาในด้านความตรงของเนื้อหา การใช้ภาษา ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน คือ

1. รศ.ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

2. รองศาสตราจารย์มนต์ ศุทธสกุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

3. นายประเทือง คลปรัสติพิธี

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี

เขต 4

4. นายวีระศักดิ์ คำล้าน

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองตาปู่

อำเภอวารินชำราบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี

เขต 4

5. นายเกียรติศักดิ์ เมืองเหนือ รองปลัดเทศบาล
เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ
จังหวัดอำนาจเจริญ

2.2.2 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้กับพื้นที่จริง ได้นำแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด ไปทดสอบก่อน (Pre-test) กับพนักงานส่วนท้องถิ่น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบถามในแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธี Item-total Correlation (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 94) ซึ่งแบบสอบถามปัจจัยฐานใหญ่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.29 ถึง 0.85 แบบสอบถามปัจจัยอนามัยมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.77 ส่วนแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.41 ถึง 0.78

2) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach 1970 : 161) (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 96-98) ซึ่งแบบสอบถามปัจจัยฐานใหญ่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.871 แบบสอบถามปัจจัยอนามัยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.869 ส่วนแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.813 จึงจะถือว่าเป็นแบบสอบถามดังกล่าวன่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จริงได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 วิธี ดังนี้

3.1 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามแก่ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ข้าราชการ/ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 363 ชุด ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ส่งแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ส่งโดยตรงต่อปลัดองค์กรบริหาร

ส่วนตำบล ทั้ง 13 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือให้ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างในสังกัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

3.1.2 รวบรวมแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง นำมาดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

3.2 รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

3.2.1 องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี

3.2.2 สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี

3.2.3 คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

3.2.4 คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

3.2.5 ห้องสมุดต่าง ๆ

โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม-31 ตุลาคม 2550 รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 4 เดือน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับมาทุกฉบับ เพื่อคัดเออนเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปร

4.1.2 นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

4.1.3 นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 จัดหมวดหมู่ตามลักษณะของตัวแปรแล้วหาค่าร้อยละ

4.2.2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบถามในแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Item-total Correlation)

4.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha-Coefficient)

4.2.5 การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจุนใจและปัจจัยอนามัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในการระหว่างปัจจัยจุนใจและปัจจัยอนามัยที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.2.6 ใช้การวิเคราะห์ห่อย่างดดดอยพหุคุณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ในการสร้างสมการพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยใช้ปัจจัยจุนใจและปัจจัยอนามัยเป็นตัวทำนาย

4.2.7 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามมาตรฐานส่วนประมาณค่ากำหนดไว้ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 100-103)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยจุนใจ และตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยอนามัย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 100 - 103)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

5.1.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 96)

5.1.2 การหาค่าจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบถามในแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Item-total Correlation) (รีวิวรรณ อังคนธรักษ์พันธ์ 2533 : 92-93)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติเชิงพรรณนา คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

5.3.1 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2537 : 322)

5.3.2 คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Regression Analysis) (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 156)

5.3.3 ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณและสัมประสิทธิ์การถดถอย โดยการทดสอบ F-test (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 163)

5.3.4 ทดสอบนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ที่เพิ่มเข้ามาในสมการพยากรณ์ ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) โดยใช้สถิติ F จากกำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (บุญชุม ศรีสะอาด 2535 : 167-168)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี ปรากฏผลการวิเคราะห์เสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจูงใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยอนามัยกับตัวแอล์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นตัวแอล์ในการสร้างสมการพยากรณ์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวแอล์ และปัจจัยจูงใจ 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์ ในการสร้างสมการพยากรณ์

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และปัจจัยอนามัย 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์ในการสร้างสมการพยากรณ์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามตอนที่ 1 สอบตามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจังหวัด ปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1) เพศ		
(1) ชาย	198	54.50
(2) หญิง	165	45.50
รวม	363	100.00
2) อายุ		
(1) ไม่เกิน 20 ปี	0	0.00
(2) 21 ปี – 30 ปี	235	64.70
(3) 31 ปี – 40 ปี	93	25.60
(4) 41 ปี – 50 ปี	17	4.70
(5) 50 ปีขึ้นไป	18	5.00
รวม	363	100.00
3) ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
(1) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า	0	0.00
(2) อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	4	1.10
(3) ปริญญาตรี	342	94.20
(4) สูงกว่าปริญญาตรี	17	4.70
รวม	363	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
4) ตำแหน่ง		
(1) ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล	126	34.70
(2) พนักงานช่าง	237	65.30
รวม	363	100.00
5) สถานภาพ		
(1) โสด	131	36.10
(2) สมรส	232	63.90
(3) แยกกันอยู่	0	0.00
(4) ม่าย/หย่าร้าง	0	0.00
รวม	363	100.00
6) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล		
(1) ต่ำกว่า 6 ปี	250	68.87
(2) 6 – 10 ปี	93	25.62
(3) มากกว่า 10 ปี	20	5.51
รวม	363	100.00
7) เงินเดือน / ค่าตอบแทน		
(1) ต่ำกว่า 9,000 บาท	68	18.73
(2) 9,000 – 15,000 บาท	265	73.00
(3) มากกว่า 15,000 บาท	30	8.27
รวม	363	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
8) ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน		
(1) ต่ำกว่า 5 ครั้ง	363	10.00
(2) 5 – 10 ครั้ง	0	0.00
(3) มากกว่า 10 ครั้ง/ปี	0	0.00
รวม	363	100.00
9) ท่านปฏิบัติงานในแผนก		
(1) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	62	17.10
(2) ส่วนการคลัง	99	27.30
(3) ส่วนโยธา	97	26.70
(4) ส่วนการศึกษา	105	28.90
รวม	363	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย (ร้อยละ 54.50) อายุระหว่าง 21-30 ปี (ร้อยละ 64.70) มีระดับการศึกษาขั้น สูงสุด ระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 94.20) มีตำแหน่งเป็นพนักงานช่าง (ร้อยละ 65.30) มีสถานภาพ สมรส (ร้อยละ 63.90) มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่กว่า 6 ปี (ร้อยละ 68.87) มีเงินเดือน/ค่าตอบแทนระหว่าง 9,000-15,000 บาท (ร้อยละ 73.00) เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน ในรอบ 1 ปี ต่ำกว่า 5 ครั้ง (ร้อยละ 100.00) และส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในส่วน การศึกษา (ร้อยละ 28.90)

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยจุงใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดอุบลราชธานี เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน**

เพื่อความสะดวกในการสื่อความหมายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด
สัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

**ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยจุงใจที่ทำให้ พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นเกิด[†]
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการทำงาน**

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{x}	S.D.	ระดับ
1	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดลักษณะงานและ โครงสร้างของหน่วยงาน ไว้ชัดเจนและเหมาะสม	4.13	0.62	มาก
2	ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานใน หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3.75	0.42	มาก
3	ผลการปฏิบัติงานของท่านบรรลุผลสำเร็จเป็น อย่างดี	3.95	0.52	มาก
4	ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน หน่วยงาน ของท่านหรือท่านเองมีการวางแผนการแก้ไข ปัญหาจากการปฏิบัติงาน ไว้เป็นอย่างดี	4.17	0.44	มาก
5	ปริมาณงานที่ท่านรับผิดชอบในหน้าที่มีความ เหมาะสม	3.96	0.54	มาก
รวม		3.99	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยจุงใจด้านความสำเร็จในงานทำให้
พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นโดยรวม เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 4 ใน การปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน
หน่วยงานของท่านหรือท่านเองมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงาน ไว้เป็นอย่างดี โดย

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 รองลงมาคือประเด็นที่ 1 หน่วยงานของท่านมีการกำหนดกลยุทธ์งานและโครงสร้างของหน่วยงานไว้ชัดเจนและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 และประเด็นที่ 5 ปริมาณงานที่ท่านรับผิดชอบในหน้าที่มีความเหมาะสมซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปักธงส่วนห้องถิน เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้ร่วมงานยอมรับความสามารถของท่านว่าเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จ	3.96	0.58	มาก
2	ความรู้ความสามารถของท่านได้รับการยกย่องจากผู้ใช้บริการ	4.11	0.45	มาก
3	ความรู้ความสามารถของท่านได้รับการยกย่องจากผู้ร่วมงาน	3.92	0.41	มาก
4	ผู้บังคับบัญชาของท่านให้ความไว้วางใจในการปฏิบัติงานของท่าน	3.87	0.43	มาก
5	งานที่ท่านทำอยู่เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป	4.08	0.55	มาก
รวม		3.99	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยสูงใจด้านการได้รับการยอมรับทำให้พนักงาน องค์กรปักธงส่วนห้องถิน โดยรวม เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 2 ความรู้ความสามารถของท่านได้รับการยกย่องจากผู้ใช้บริการ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 รองลงมาคือประเด็นที่ 5 งานที่ท่านทำอยู่เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และประเด็นที่ 1 ผู้ร่วมงานยอมรับความสามารถของท่านว่าเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้พนักงานองค์กรปกครองส่วนห้องถีนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านลักษณะของงาน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	งานประจำที่ทำงานปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ตรงกับ ความรู้ความสามารถของท่าน	4.01	0.61	มาก
2	งานที่ท่านได้รับมอบหมายมีปริมาณที่เหมาะสม	3.87	0.42	มาก
3	งานที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ท้าทายทำให้ท่านได้ เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ	3.86	0.51	มาก
4	งานที่ท่านปฏิบัติอยู่มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน	4.06	0.41	มาก
5	งานประจำที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ตรงกับ ความรู้ความสามารถของท่าน	3.89	0.40	มาก
รวม		3.94	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยชูงใจด้านลักษณะงานทำให้พนักงาน องค์กรปกครองส่วนห้องถีน โดยรวม เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ ผู้ปฏิบัติงานมี ความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 4 งานที่ท่านปฏิบัติอยู่มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 รองลงมาคือประเด็นที่ 1 งานประจำที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 และประเด็นที่ 5 งานประจำที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ตรงกับ ความรู้ความสามารถของท่าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบ

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดบทบาท หน้าที่ของบุคลากรไว้ชัดเจน	3.76	0.43	มาก
2	ท่านมีความภูมิใจที่มีโอกาสสรับผิดชอบงานที่ปฏิบัติอยู่	4.01	0.44	มาก
3	ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสท่านตัดสินใจแก้ปัญหาจาก การปฏิบัติอย่างอิสระ	3.81	0.5	มาก
4	ท่านมีโอกาสควบคุมดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่ในระดับรองลงมา	3.79	0.42	มาก
5	มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ได้บังคับบัญชา	3.96	0.58	มาก
รวม		3.87	0.47	มาก

จากการที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ด้านความรับผิดชอบทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวม เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 2 ท่านมีความภูมิใจที่มีโอกาสสรับผิดชอบงานที่ปฏิบัติอยู่โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 รองลงมาคือประเด็นที่ 5 มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ได้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และประเด็นที่ 3 ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสท่านตัดสินใจแก้ปัญหาจากการปฏิบัติอย่างอิสระ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยของที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บังคับบัญชาของท่านสนับสนุนให้ท่านมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพ เช่น ประชุมสัมมนา อบรม ศึกษาต่อ ดูงาน	3.86	0.49	มาก
2	ท่านได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น	4.05	0.51	มาก
3	ท่านได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนขั้นเงินเดือนสูงขึ้น	3.76	0.46	มาก
4	ท่านได้มีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงาน	3.74	0.43	มาก
5	ตำแหน่งหน้าที่ของท่านมีโอกาสเจริญก้าวหน้า สูงขึ้น	3.99	0.52	มาก
รวม		3.94	0.39	มาก

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยของด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงานทำให้พนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรวม เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 2 ท่านได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาคือประเด็นที่ 5 ตำแหน่งหน้าที่ของท่านมีโอกาสเจริญก้าวหน้าสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 และประเด็นที่ 1 ผู้บังคับบัญชาของท่านสนับสนุนให้ท่านมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพ เช่น ประชุมสัมมนา อบรม ศึกษาต่อ ดูงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดง สรุป ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ ปัจจัยงูงใจ

ที่	ด้านการปฏิบัติงาน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ความสำเร็จในการทำงาน	3.99	0.51	มาก
2	การได้รับการยอมรับนับถือ	3.99	0.48	มาก
3	ลักษณะของงาน	3.94	0.47	มาก
4	ความรับผิดชอบ	3.87	0.47	มาก
5	ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	3.88	0.48	มาก
รวม		3.93	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยงูงใจที่ทำให้พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยงูงใจที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดมีสองด้านคือด้านความสำเร็จในการทำงานและด้านการได้รับการยอมรับนับถือ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และ 0.48 ตามลำดับ สำหรับปัจจัยงูงใจที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานรองลงมาได้แก่ ด้านลักษณะของงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครองส่วน ท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครองส่วน
ท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน
สวัสดิการ

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	เงินเดือนที่รับคุ้มค่ากับปริมาณงานที่ทำงานปฏิบัติ	3.82	0.53	มาก
2	เงินเดือนของท่านเหมาะสมสมกับสภาพเศรษฐกิจ	3.85	0.44	มาก
3	สวัสดิการที่ได้รับ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร วันลาพักผ่อน ลาป่วย ลาภิจ หมายสมกับสภาพปัจจุบัน	3.97	0.46	มาก
4	หน่วยงานของท่านได้จัดสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็น นอกเหนือจากสวัสดิการตามระบบราชการ เช่น กองทุนช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วยหรือมีเรื่องฉุกเฉิน	3.87	0.51	มาก
5	เงินเดือนของท่านเพียงพอ กับรายจ่ายตามปกติ	3.78	0.47	มาก
รวม		3.86	0.48	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงาน องค์กร
ปักครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน
สวัสดิการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 3 สวัสดิการ
ที่ได้รับ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร วันลาพักผ่อน ลาป่วย ลาภิจหมายสมกับสภาพ
ปัจจุบัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 รองลงมาคือประเด็นที่ 4
หน่วยงานของท่านได้จัดสวัสดิการอื่น ๆ ที่จำเป็นนอกเหนือจากสวัสดิการตามระบบราชการ เช่น
กองทุนช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วยหรือมีเรื่องฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.51 และประเด็นที่ 2 เงินเดือนของท่านเหมาะสมสมกับสภาพเศรษฐกิจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บังคับบัญชาให้ความเป็นกันเองในการให้คำปรึกษาเมื่อท่านมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว	4.05	0.55	มาก
2	ผู้บังคับบัญชาให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจเมื่อท่านมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว	3.82	0.43	มาก
3	ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี	3.98	0.56	มาก
4	ผู้ร่วมงานให้ความช่วยเหลือในการทำงานเป็นอย่างดี	3.92	0.49	มาก
5	ท่านมีโอกาสสร่วมกิจกรรมพบปะสัมสรรค์กับเพื่อร่วมงานนอกเหนือจากเวลาปฏิบัติงาน	3.86	0.46	มาก
รวม		3.93	0.50	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงาน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นโดยรวม เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 1 ผู้บังคับบัญชาให้ความเป็นกันเองในการให้คำปรึกษาเมื่อท่านมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือประเด็นที่ 3 ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และประเด็นที่ 4 ผู้ร่วมงานให้ความช่วยเหลือในการทำงานเป็นอย่างดี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยนามที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปกرون ส่วนท้องถิ่นเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงในการทำงาน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ท่านคิดว่างานที่ท่านทำอยู่มีหลักประกันความมั่นคง	4.01	0.55	มาก
2	ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครองและรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ท่าน	3.97	0.47	มาก
3	งานที่ท่านทำอยู่เป็นอาชีพที่มั่นคงและสามารถช่วยให้ท่านดำรงชีพอยู่ได้ตามอัตภาพ	3.86	0.46	มาก
4	ท่านมีความมั่นใจว่าจะปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ได้นานเท่าที่ต้องการ	3.97	0.52	มาก
5	ท่านมีความสนใจที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่นี้	3.92	0.46	มาก
รวม		3.95	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยนามที่ป้องกันไม่ให้พนักงาน องค์กร ปกرون ส่วนท้องถิ่นโดยรวม เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่างานที่ ท่านทำอยู่มีหลักประกันความมั่นคง โดยมีค่าเฉลี่ย รองลงมาคือประเด็นที่ 2 ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครองและรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ท่าน และ 4 ท่านมีความมั่นใจว่าจะปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ได้นานเท่าที่ต้องการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และ 0.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครอง ส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติทำงาน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีอย่างเพียงพอ และพร้อมใช้งาน	3.93	0.47	มาก
2	ท่านได้รับความสะดวกสบายในการทำงานในหน่วยงาน	3.82	0.41	มาก
3	สถานที่ทำงานมีแสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ เหมาะสม	3.92	0.54	มาก
4	มีการจัดหาคู่มือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานไว้ในหน่วยงาน	3.91	0.41	มาก
5	สภาพแวดล้อมในหน่วยงานส่งเสริมให้นุ่มคลาย ในหน่วยงานกระตือรือร้นในการทำงาน	3.78	0.44	มาก
รวม		3.87	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงาน องค์กร ปักครองส่วนท้องถิ่นโดยรวม เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความทึ่งพอยามากที่สุดคือประเด็นที่ 1 วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีอย่างเพียงพอและพร้อมใช้งาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 รองลงมาคือประเด็นที่ 3 สถานที่ทำงานมีแสงสว่าง การถ่ายเท อากาศเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และประเด็นที่ 4 มี การจัดหาคู่มือ เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ในหน่วยงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้ พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ผู้บังคับบัญชาชี้แจงวัตถุประสงค์และนโยบายใน การปฏิบัติงานให้ท่านทราบ	4.02	0.53	มาก
2	ท่านเข้าใจแผนงานและวัตถุประสงค์ใน การปฏิบัติงานของหน่วยงาน	3.89	0.47	มาก
3	ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ตามนโยบายของ หน่วยงาน	3.91	0.54	มาก
4	ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำและช่วยเหลือใน การปฏิบัติงานของบุคลากร	3.87	0.46	มาก
5	งานที่ท่านปฏิบัติสอดคล้องกับนโยบายของ หน่วยงาน	3.86	0.49	มาก
รวม		3.91	0.45	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงาน องค์กรปักครองส่วนท้องถิ่น โดยรวม เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน ด้านนโยบายและการบริหารงาน ได้รับการยอมรับน้อยถืออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 1 ผู้บังคับบัญชาชี้แจงวัตถุประสงค์และนโยบายในการปฏิบัติงานให้ท่านทราบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 รองลงมาคือประเด็นที่ 3 ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ตามนโยบายของหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และประเด็นที่ 2 ท่านเข้าใจแผนงานและวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์กรปักครองส่วนห้องถีน เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ที่	ด้านการปฏิบัติงาน	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	เงินเดือนและค่าตอบแทน สวัสดิการ	3.86	0.48	มาก
2	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา	3.93	0.50	มาก
3	ความมั่นคงในการทำงาน	3.95	0.49	มาก
4	สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	3.87	0.45	มาก
5	นโยบายและการบริหารงาน	3.91	0.45	มาก
รวม		3.90	0.47	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ปัจจัยอนามัยที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์กรปักครองส่วนห้องถีน โดยภาพรวมเกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านความมั่นคงในการทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และด้านนโยบายและการบริหารงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 ตามลำดับ

**ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ปักธงส่วนห้องถิน เป็นด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย**

**ตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ปักธงส่วนห้องถิน ด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย**

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
ปัจจัยจูงใจ				
1	ท่านมีความพึงพอใจในผลสำเร็จของ การปฏิบัติงาน	4.06	0.43	มาก
2	ท่านพึงพอใจต่อการยอมรับนับถือของผู้รับนับถือ ของผู้บังคับบัญชา เพื่อんじゃないงานหรือผู้รับบริการ	4.04	0.42	มาก
3	ท่านพึงพอใจในลักษณะงานที่ท่านทำ	4.32	0.36	มาก
4	ท่านพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานท่านได้รับผิดชอบ	4.36	0.34	มาก
5	ท่านพึงพอใจในความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ การทำงานของท่าน	4.11	0.38	มาก
ปัจจัยอนามัย				
6	ท่านมีความภาคภูมิใจในงานที่ท่านทำและรู้สึกมี ความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน	4.22	0.43	มาก
7	ท่านพึงพอใจต่อนโยบายและการบริหารงานของ ผู้บังคับบัญชาท่าน	4.21	0.45	มาก
8	ท่านรู้สึกพอใจต่อสภาพแวดล้อมใน การปฏิบัติงานที่ช่วยให้ท่านได้อย่างสะดวกสบาย	4.07	0.38	มาก
9	ท่านพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่าง เพื่อนร่วมงานกับตัวท่านและผู้บังคับบัญชา กับ ตัวท่าน	4.29	0.46	มาก
10	ท่านรู้สึกพอใจกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และ สวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน	4.05	0.51	มาก
รวม		4.17	0.42	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านปัจจัยฐานใจและปัจจัยอนามัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจมากที่สุดคือประเด็นที่ 4 ท่าน พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานท่านได้รับผิดชอบโดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 รองลงมาคือประเด็นที่ 3 ท่านพึงพอใจในลักษณะงานที่ท่านทำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.321 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 และประเด็นที่ 9 ท่านพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานกับตัวท่านและผู้บังคับบัญชา กับตัวท่าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยฐานใจ และปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวแปร	คะแนนเต็มเฉลี่ย \bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1) ปัจจัยฐานใจ				
(1) ความสำเร็จในหน้าที่การงาน	5.00	3.99	.51	มาก
(2) การได้รับการยอมรับนับถือ	5.00	3.99	.48	มาก
(3) ลักษณะของงานที่ทำ	5.00	3.94	.47	มาก
(4) ความรับผิดชอบที่ได้รับ	5.00	3.87	.47	มาก
(5) ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	5.00	3.88	.48	มาก
ปัจจัยฐานใจโดยรวม	5.00	3.94	.39	มาก
2) ปัจจัยอนามัย				
(1) ความมั่นคงในหน้าที่การงาน	5.00	3.95	.49	มาก
(2) นโยบายและการบริหารงาน	5.00	3.91	.45	มาก
(3) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	5.00	3.87	.45	มาก
(4) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา	5.00	3.93	.50	มาก
(5) เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ	5.00	3.86	.48	มาก
ปัจจัยอนามัยโดยรวม	5.00	3.90	.41	มาก
3) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน				
	5.00	4.17	.42	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นได้รับปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย โดยรวมทำให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 และ 3.90 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยจูงใจทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสำเร็จในหน้าที่การทำงานและการได้รับการยอมรับ นับถือโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และด้านความรับผิดชอบที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.87 ส่วนปัจจัยอนามัยทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 3.86 ส่วนความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.17

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์กรปกของส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ปกของส่วนท้องถิ่นที่มีต่อปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ปกของส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		t	p
		\bar{X}	S.D		
ชาย	196	3.95	0.13	1.257	.210
หญิง	167	3.93	0.12		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามเพศมี ความพึงพอใจต่อปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ส่วนเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		t	p
		\bar{X}	S.D		
ชาย	196	3.91	0.13	.384	.701
หญิง	167	3.90	0.15		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามเพศมี ความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ส่วนเพศหญิงมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปักครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	p
		\bar{X}	S.D		
อายุ 21-30 ปี	235	3.95	0.13		
อายุ 31-40 ปี	93	3.92	0.13		
อายุ 41-50 ปี	17	3.94	0.13	1.838	.140
อายุ 50 ปีขึ้นไป	18	3.92	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปักครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามอายุมีความพึงพอใจต่อปัจจัยชูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 อายุระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปักครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	p
		\bar{X}	S.D		
อายุ 21-30 ปี	235	3.91	0.14		
อายุ 31-40 ปี	93	3.90	0.15		
อายุ 41-50 ปี	17	3.91	0.11	.116	.951
อายุ 50 ปีขึ้นไป	18	3.91	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นจำแนกตามอายุมี ความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 อายุระหว่าง 31-40 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 อายุระหว่าง 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะส่งให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	p
		\bar{X}	S.D		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	3.97	0.04		
ปริญญาตรี	342	3.94	0.13	1.222	.296
สูงกว่าปริญญาตรี	17	3.90	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นจำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุดมีความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.04 ระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	p
		\bar{X}	S.D		
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	3.86	0.15		
ปริญญาตรี	342	3.90	0.14	.302	.739
สูงกว่าปริญญาตรี	17	3.92	0.13		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามระดับการศึกษาขั้นสูงสุดมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 และสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 4 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันจะส่งให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยฐานใช้เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		t	p
		\bar{X}	S.D		
ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล	126	3.93	0.12		
พนักงานช่าง	237	3.95	0.13	1.822	.069

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามตำแหน่งมีความพึงพอใจต่อปัจจัยฐานใช้เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ส่วนพนักงานมีระดับ ความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		t	p
		\bar{X}	S.D		
ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล	126	3.92	0.12		
พนักงานช่าง	237	3.90	0.15	1.146	.253

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามตำแหน่งมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ส่วนพนักงานมีระดับ ความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ ๕ H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยฐานเงินเดือนสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		t	P
		\bar{X}	S.D		
โสด	131	3.93	0.13	1.268	.206
สมรส	232	3.95	0.13		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามสถานภาพมีความพึงพอใจต่อปัจจัยฐานเงินเดือนสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีสถานภาพโสดมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ส่วนพนักงานที่มีสถานภาพสมรส มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปักธงส่วนห้องถินที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		T	P
		\bar{X}	S.D		
โสด	131	3.90	0.12	.584	.559
สมรส	232	3.91	0.15		

$p \leq .05$

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปักธงส่วนห้องถินที่นิ่นจำแนกตามสถานภาพมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีสถานภาพโสดมีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ส่วนพนักงานที่มีสถานภาพสมรส มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 6 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานใน อบต. ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนห้องถินไม่ ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานใน อบต. ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนห้องถินต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปักธงส่วนห้องถินที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ตั้งแต่ 6 ปี	250	3.94	0.13		
6-10 ปี	93	3.94	0.12	.065	.937
มากกว่า 10 ปี	20	3.95	0.11		

$p \leq .05$

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพึงพอใจต่อปัจจัยสูง ใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 6 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 พนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 6-10 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และพนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

ระยะเวลาปฏิบัติงาน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ต่ำกว่า 6 ปี	250	3.90	0.15		
6-10 ปี	93	3.91	0.12	.107	.899
มากกว่า 10 ปี	20	3.90	0.12		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกของส่วนท้องถิ่นจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 6 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 พนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 6-10 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และพนักงานที่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 7 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปัจจุบันส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยบุน্ধใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทน

เงินเดือน/ค่าตอบแทน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ต่ำกว่า 9,000 บาท	58	3.93	0.13		
9,000-15,0000 บาท	265	3.95	0.13	.322	.725
มากกว่า 15,000 บาท	30	3.94	0.12		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่นจำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทนมีความพึงพอใจต่อปัจจัยบุน្តใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีเงินเดือน/ค่าตอบแทนต่ำกว่า 9,000 บาท มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 เงินเดือน/ค่าตอบแทน 9,000-15,000 บาท มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และเงินเดือน/ค่าตอบแทนมากกว่า 15,000 บาท มีระดับ ความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปัจจุบันส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทน

เงินเดือน/ค่าตอบแทน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ต่ำกว่า 9,000 บาท	58	3.89	0.18		
9,000-15,0000 บาท	265	3.91	0.13	.273	.761
มากกว่า 15,000 บาท	30	3.90	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามเงินเดือน/ค่าตอบแทนมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีเงินเดือน/ค่าตอบแทนต่ำกว่า 9,000 บาท มีระดับความพึงพอใจไม่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 เงินเดือน/ค่าตอบแทน 9,000-15,000 บาท มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 และเงินเดือน/ค่าตอบแทนมากกว่า 15,000 บาท มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 8 H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการศึกษา อบรม ดูงานต่างกันจะส่งให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น ไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการศึกษา อบรม ดูงานต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน

อบรม ศึกษา ดูงาน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ต่ำกว่า 5 ครั้ง	250	3.94	0.13		
5 - 10 ครั้ง	93	3.94	0.12	.065	.937
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	20	3.95	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน มีความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน ต่ำกว่า 5 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 พนักงานที่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน 5-10 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และพนักงานที่ในรอบ 1 ปีที่

ผ่านมาท่า�เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางานมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่า�เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางาน

อบรม ศึกษา คุางาน	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
ต่ำกว่า 5 ครั้ง	250	3.90	0.15		
5-10 ครั้ง	93	3.91	0.12	.107	.899
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	20	3.90	0.12		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่า�เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางาน มีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัย เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางาน ต่ำกว่า 5 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 พนักงานที่เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางาน 5-10 ครั้ง มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และพนักงานที่เคยเข้ารับการอบรม ศึกษา คุางาน มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ ๙ H_0 : กลุ่มตัวอย่างที่สังกัดแผนกการปฏิบัติงานใน อบต. ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นไม่ต่างกัน

H_1 : กลุ่มตัวอย่างที่ที่สังกัดแผนกการปฏิบัติงานใน อบต. ต่างกันจะส่งผลให้ระดับความคิดเห็นต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยชูงໃใช้เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน

ปฎิบัติงานในแผนก	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
สำนักงานปลัดองค์กรบริหาร	62	3.91	0.13		
ส่วนตำบล	99	3.96	0.13	2.270	.080
ส่วนโยธา	97	3.95	0.12		
ส่วนการศึกษา	105	3.94	0.12		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยชูงใช้เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีปฏิบัติงานในแผนกสำนักงานปลัดองค์กรบริหาร มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 แผนกส่วนตำบล มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 แผนกส่วนโยธา มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และแผนกส่วนการศึกษา มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน

ปฏิบัติงานในแผนก	จำนวน	ระดับความคิดเห็น		F	P
		\bar{X}	S.D		
สำนักงานปลัดองค์กรบริหาร	62	3.90	0.20		
ส่วนตำบล					
ส่วนการคลัง	99	3.90	0.15	.382	.766
ส่วนโยธา	97	3.92	0.12		
ส่วนการศึกษา	105	3.90	0.11		

$$p \leq .05$$

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์พบว่า พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยอนามัยเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน โดยพนักงานที่มีปฏิบัติงานในแผนกสำนักงานปลัดองค์กรบริหาร มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 แผนกส่วนตำบล มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 แผนกส่วนโยธา มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 และแผนกส่วนการศึกษา มีระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัย ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีกรองส่วนห้องถิน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ใน การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

R	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S.D. ²	แทน ความแปรปรวน
M	แทน ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors)
H	แทน ปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors)
M_1	แทน ความสำเร็จในหน้าที่การงาน
M_2	แทน การได้รับการยอมรับนับถือ
M_3	แทน ลักษณะของงานที่ทำ
M_4	แทน ความรับผิดชอบที่ได้รับ
M_5	แทน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
H_1	แทน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน
H_2	แทน นโยบายและการบริหารงาน
H_3	แทน สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน
H_4	แทน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา
H_5	แทน เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ
Y	แทน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบพหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์
R^2_{change}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่ม ตัวพยากรณ์ที่ละตัว
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์

SE_{bj}	แทน ความคลาดเคลื่อนสัมประสิทธิ์การทดสอบ
t	แทน อัตราส่วนวิกฤติที่ใช้พิจารณาในการแยกแบบที่
F	แทน อัตราส่วนวิกฤติที่ใช้พิจารณาในการแยกแบบอีฟ ที่ใช้ทดสอบ ความนัยสำคัญค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณและทดสอบ ความนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ที่เพิ่มเข้ามาในสมการพยากรณ์
B	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
Y'	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป คะแนนดิบ
Y'_M	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป คะแนนดิบโดยใช้ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ทั้ง 5 ด้านเป็น ตัวพยากรณ์
Y'_H	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป คะแนนดิบโดยใช้ปัจจอนามัย (Hygiene Factors) ทั้ง 5 ด้านเป็น ตัวพยากรณ์
Z'_y	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ใน รูปของคะแนนมาตรฐาน
Z'_{yM}	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป ของคะแนนมาตรฐานโดยใช้ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) ทั้ง 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์
Z'_{yH}	แทน ค่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ได้จากการพยากรณ์ในรูป ของคะแนนมาตรฐานโดยใช้ปัจจอนามัย (Hygiene Factors) ทั้ง 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์

**ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์ปัจจัยทางใจ และปัจจัย
อนามัยกับตัวเกณฑ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ปกครองส่วนห้องถิน**

ตารางที่ 4.34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปร
พยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์		ตัวเกณฑ์
	ปัจจัยทางใจ (M)	ปัจจัยอนามัย (H)	
1) ปัจจัยทางใจ (M)	1.00		
2) ปัจจัยอนามัย (H)	.938**	1.00	
3) ความพึงพอใจใน การปฏิบัติงาน (Y)	.764**	.837**	1.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยทางใจ (M) และปัจจัยอนามัย (H) มี
ความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยปัจจัยอนามัยมีความสัมพันธ์ (H) กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์มากที่สุดเท่ากับ 0.837 และ ปัจจัยทางใจ (M) มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการ
ปฏิบัติงาน (Y) โดยมีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รองลงมา คือเท่ากับ 0.764 เมื่อพิจารณาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันพบว่า ปัจจัยทางใจ (M)
กับปัจจัยอนามัย (H) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.938

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ปัจจัยฐานใจ และปัจจัยอนาคตเป็นตัวพยากรณ์ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนห้องคินเป็นตัวเกณฑ์ใน การสร้างสมการพยากรณ์

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวแปร เกณฑ์ และใช้ปัจจัยฐานใจกับปัจจัยอนาคตเป็นตัวพยากรณ์ที่เพิ่มเข้ามาทีละตัว

ตัวเกณฑ์	รูปแบบ	ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² _{change}	SE _{est}	F _{change}	P
(Model)		(Predictors)						
(Y)	1	H	.837	.701	.701	.234	847.957	.000**
	2	H,M	.840	.705	.704	.233	430.875	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์พหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) เมื่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวแปรเกณฑ์พบว่า ได้รูปแบบที่ผ่านเกณฑ์โดยไม่ถูกคัดออก 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 นำตัวพยากรณ์ ปัจจัยอนาคต (H) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระ ด้วยกันเข้าทดสอบก่อน ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) เท่ากับ 0.837 สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.701 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.234 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.701 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยฐานใจเข้าทดสอบตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้รูปแบบ (Model) ที่ 2 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) เท่ากับ 0.840 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) 0.705 หรือพยากรณ์ได้ร้อยละ 70.50 มากว่ารูปแบบที่ 1 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 0.233 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.704 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เป็นตัวแปรเดียวที่และใช้ปัจจัยนี้กับปัจจยอนามัยเป็นตัวพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	<u>สัมประสิทธิ์การถดถอย SE_b</u>		t	P
	b	β		
ปัจจยอนามัย (H)	1.043	1.008	.086	12.184 .000**
ปัจจัยจูงใจ (M)	-0.197	-0.182	.090	-2.195 .029*

$$R = .840 \quad a = .874 \quad SE_{est} = .233$$

$$R^2 = .705 \quad F = 430.875$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจยอนามัยและปัจจัยจูงใจสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปักครองท้องถิ่น ได้ถึงร้อยละ 70.50 โดยมีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 0.233 ผลการวิเคราะห์สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวคิด คือ

$$Y' = 0.874 + 1.043 H - 0.197 M$$

2. สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 1.008 Z_H - 0.182 Z_M$$

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และปัจจัยอุปสงค์ 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์ในการสร้างสมการพยากรณ์

ตารางที่ 4.37 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ คือ ปัจจัยอุปสงค์ รายด้าน 5 ด้านกับตัวแปรเกณฑ์ คือ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์					ตัวเกณฑ์ (Y)
	M ₁	M ₂	M ₃	M ₄	M ₅	
M ₁	1.00					
M ₂	.608**	1.00				
M ₃	.635**	.691**	1.00			
M ₄	.495**	.501**	.528**	1.00		
M ₅	.579**	.575**	.567**	.642**	1.00	
(Y)	.628**	.596**	.622**	.611**	.659**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ปัจจัยอุปสงค์ 5 ด้าน คือ ความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน (M₁) การได้รับการยอมรับนับถือ (M₂) ลักษณะของงานที่ทำ (M₃) ความรับผิดชอบที่ได้รับ (M₄) และความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน (M₅) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน (M₅) กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.659 และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์น้อยที่สุด คือ การได้รับการยอมรับนับถือ (M₂) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.596

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ ด้วยกัน พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การได้รับการยอมรับนับถือ (M₂) กับลักษณะของงานที่ทำ (M₃) รองลงมา คือ ความรับผิดชอบที่ได้รับ (M₄) กับความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน (M₅) โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.691 และ 0.642 ตามลำดับ ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน (M_1) กับความรับผิดชอบที่ได้รับ (M_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.495

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณเมื่อใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยงูไขเป็นตัวพยากรณ์

รูปแบบ (Model)	ตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2_{change}	SE _{est}	F _{change}	P
1	M_5	.659	.434	.433	3.230	277.084	.000**
2	M_5, M_1	.725	.526	.523	2.962	199.502	.000**
3	M_5, M_1, M_4	.749	.561	.558	2.852	153.194	.000**
4	M_5, M_1, M_4, M_3	.764	.584	.579	2.781	125.641	.000**
5	M_5, M_1, M_4, M_3, M_2	.768	.589	.584	2.768	102.441	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ได้รูปแบบที่ผ่านเกณฑ์โดยไม่ถูกคัดออก 5 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ที่นำตัวพยากรณ์ ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน (M_5) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดในบรรดาตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันเข้าทดสอบก่อน ปรากฏว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) เท่ากับ 0.659 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.434 หรือพยากรณ์ได้ร้อยละ 43.40 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 3.230 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.433 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพิ่มตัวเข้าทดสอบตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จนได้รูปแบบ (Model) ที่ 5 ที่มีตัวพยากรณ์ผ่านการทดสอบคือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน (M_5) ความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน (M_1) ความรับผิดชอบที่ได้รับ (M_4) ลักษณะของงานที่ทำ (M_3) และการได้รับการยอมรับนับถือ (M_2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) เท่ากับ 0.768 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.589 หรือพยากรณ์ได้ร้อยละ 58.90 มากกว่าทุกรูปแบบ (Model) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 2.768 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.584 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยเป็นตัวพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	สัมประสิทธิ์การถดถอย SE_{est}		t	P
	b	β		
M_5	.441	.249	.088	5.011 .000**
M_1	.357	.213	.081	4.430 .000**
M_4	.374	.205	.084	4.457 .000**
M_3	.295	.162	.095	3.119 .002**
M_2	.193	.109	.090	2.144 .033*

$$R = .768 \quad a = 9.067 \quad SE_{\text{est}} = 2.768 \quad R^2 = .589 \quad F = 102.441$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 ผลสรุปการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยชุงใจ 5 ด้านคือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (M_5) ความสำเร็จในหน้าที่การงาน (M_1) ความรับผิดชอบที่ได้รับ (M_4) ลักษณะของงานที่ทำ (M_3) และการได้รับการยอมรับนับถือ (M_2) สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันท้องถิ่น ได้ถึงร้อยละ 58.90 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 2.768 ผลการวิเคราะห์สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ในรูปค่าแทนคิบ คือ

$$Y'_M = 9.067 + 0.441 M_5 + 0.357 M_1 + 0.374 M_4 + 0.295 M_3 + 0.193 M_2$$

2. สมการพยากรณ์ในรูปค่าแทนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{yM} = 0.249 Z_{M5} + 0.213 Z_{M1} + 0.205 Z_{M4} - 0.162 Z_{M3} - 0.109 Z_{M2}$$

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ และการวิเคราะห์การลดด้อยพหุคุณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และปัจจัยอนามัย 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์ในการสร้างสมการพยากรณ์

ตารางที่ 4.40 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ คือความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับตัวพยากรณ์คือ ปัจจัยอนามัย รายด้าน 5 ด้าน

ตัวแปร	ตัวพยากรณ์					ตัวเกณฑ์ (Y)
	H ₁	H ₂	H ₃	H ₄	H ₅	
H ₁	1.00					
H ₂	.749**	1.00				
H ₃	.640**	.652**	1.00			
H ₄	.694**	.701**	.637**	1.00		
H ₅	.694**	.674**	.719**	.684**	1.00	
(Y)	.715**	.723**	.718**	.720**	.744**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ปัจจัยอนามัย 5 ด้าน คือ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (H₁) นโยบายและการบริหารงาน (H₂) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H₃) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (H₄) และเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H₅) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์มากที่สุด คือ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H₅) รองลงมา คือ นโยบายและการบริหารงาน (H₂) โดยมีค่าเท่ากับ 0.744 และ 0.723 ตามลำดับ ส่วน ตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์น้อยที่สุด คือ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (H₁) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.715

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ ด้วยกัน พบว่า ทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยอนามัย รายด้านคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (H₁)

กับนโยบายและการบริหารงาน (H_2) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) และ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.749 และ 0.719 ตามลำดับ ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) กับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (H_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.637

ตารางที่ 4.41 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็น ตัวเกณฑ์และใช้ปัจจัยนามัยเป็นตัวพยากรณ์

รูปแบบ (Model)	ตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2_{change}	SE _{est}	F _{change}	P
1	H_5	.744	.553	.552	2.870	447.474	.000**
2	H_5, H_2	.802	.644	.642	2.566	325.549	.000**
3	H_5, H_2, H_3	.821	.675	.672	2.457	248.015	.000**
4	H_5, H_2, H_3, H_4	.834	.696	.693	2.377	205.075	.000**
5	H_5, H_2, H_3, H_4, H_1	.839	.703	.699	2.352	169.297	.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.41 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้า ทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ได้รูปแบบที่ผ่านเกณฑ์โดยไม่ ถูกคัดออก 5 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ที่นำตัวพยากรณ์ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_5) ซึ่งมี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุดในบรรดาตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันเข้าทดสอบก่อน ปรากฏว่ามี ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.744 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.553 หรือพยากรณ์ได้ร้อยละ 55.30 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานเท่ากับ 2.870 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพิ่มตัวเข้าทดสอบเรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์โดยเพิ่มตัวพยากรณ์ นโยบายและการบริหารงาน (H_2) ตามลำดับจนได้รูปแบบ (Model) ที่ 5 ที่มีตัวพยากรณ์ผ่านการทดสอบคือ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_5) นโยบาย และ การบริหารงาน (H_2) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

ร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (H_4) และความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน (H_1) ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.839 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.703 หรือพยากรณ์ได้ร้อยละ 70.30 หากกว่าทุกรูปแบบ (Model) โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ 2.352 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปจากเดิม (R^2_{change}) เท่ากับ 0.699 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยใช้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นตัวเกณฑ์ และใช้ปัจจัยอนามัย 5 ด้านเป็นตัวพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	สัมประสิทธิ์การถดถอย SE_b		t	P
	b	β		
H_5	.410	.233	.085	4.828 .000**
H_2	.337	.180	.091	3.694 .000**
H_3	.405	.215	.084	4.803 .000**
H_4	.339	.198	.078	4.322 .000**
H_1	.250	.144	.085	2.942 .003**

$$R = .839 \quad a = 7.765 \quad SE_{est} = 2.352 \quad R^2 = .703 \quad F = 169.297$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยอนามัย 5 ด้าน คือ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_5) นโยบายและการบริหารงาน (H_2) สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (H_4) และความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน (H_1) สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีครองท้องถิ่น ได้ถึงร้อยละ 70.30 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 2.352 ผลการวิเคราะห์สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y'_H = 7.765 + 0.410 H_5 + 0.337 H_2 + 0.405 H_3 + 0.339 H_4 + 0.250 H_1$$

2. สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_{yH} = 0.233 Z_{H5} + 0.180 Z_{H2} + 0.215 Z_{H3} + 0.198 Z_{H4} + 0.144 Z_{H1}$$

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษารณิ องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่เสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 ปัจจัยบุน♂ใจและปัจจัยอนามัย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2.2 ปัจจัยบุน♂ใจและปัจจัยอนามัย สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี ในปี พ.ศ. 2550 รวมทั้งสิ้น 3,675 คน แยกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) ประชากรกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล จำนวน 1,720 คน

(2) ประชากรกลุ่มที่ 2 ได้แก่ พนักงานจ้าง จำนวน 1,955 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง และขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการสุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งกลุ่ม ดังนี้

(1) จัดแบ่งกลุ่มพนักงานส่วนห้องคลินประกอบด้วย ข้าราชการ/พนักงาน ส่วนตำบล และพนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัด เป็นกลุ่ม จำเพาะโดยอาศัยหลักทางภูมิศาสตร์ของเขตของพื้นที่ได้ทั้งหมด 20 อำเภอ และ 5 กิ่งอำเภอ

(2) เลือกกลุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างมาเรื่อยๆ ละ 50 ของจำนวนกลุ่มอำเภอ ทั้งหมด การสุ่มจะได้ 13 กลุ่มอำเภอ/กิ่งอำเภอ

ก. การสุ่มตัวอย่าง (sampling)

การสุ่มตัวอย่างข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในอำเภอ/กิ่งอำเภอทั้ง 13 แห่ง ที่เลือกมาศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบสองขั้นตอน (Two - Stage Sample Random Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบล จากหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดใน 13 อำเภอ/กิ่งอำเภอ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มมาจำนวน 1 แห่ง ได้จำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 13 แห่ง

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบล พนักงานจ้าง จากหน่วยงานที่สุ่มได้ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ข. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ก) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นข้าราชการ/พนักงานส่วนตำบลในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 13 แห่ง ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 126 คน

ข) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานจ้าง ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 13 แห่ง ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนของประชากร จำนวน 237 คน

รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 363 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นแบบสอบถามมาตรฐานระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น

4 ตอน ชี้งสามารถกระบุรายละเอียดได้ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยจูงใจ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยอนามัย จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กร
ประกอบส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 ข้อ

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามแก่ พนักงานส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย ข้าราชการ/ พนักงานส่วนตำบล และพนักงาน จ้าง ที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 363 ชุด โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม -31 ตุลาคม 2550 รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 4 เดือน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป

1.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

- 1) สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient)
- 2) การหาค่าจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสอบถามในแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Item-total Correlation)

1.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติเชิงพรรณा คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.6.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- 1) คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient)
- 2) คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Regression Analysis)

3) ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ และสัมประสิทธิ์การคาดถอย โดยการทดสอบ F-test

4) ทดสอบนัยสำคัญของตัวพยากรณ์ที่เพิ่มเข้ามาในสมการพยากรณ์ ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) โดยใช้สถิติ F จากกำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ

1.7 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น : ศึกษา เอกพากรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.7.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย (ร้อยละ 54.50) เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 45.50)

2) อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 ปี – 30 ปี (ร้อยละ 64.70) รองลงมา ได้แก่ อายุระหว่าง 31 ปี – 40 ปี (ร้อยละ 25.60) และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 ปี – 50 ปี มีจำนวน น้อยที่สุด (ร้อยละ 4.70)

3) ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 94.20) และกลุ่มที่ระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 1.10)

4) ตำแหน่ง มีตำแหน่งเป็นพนักงานช่าง (ร้อยละ 65.30) และ ข้าราชการ/ พนักงานส่วนตำบล (ร้อยละ 34.70)

5) สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 63.90) และกลุ่มที่มี สถานภาพโสด มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 36.10)

6) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีระยะเวลา การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลต่ำกว่า 6 ปี (ร้อยละ 68.87) และกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.51)

7) เงินเดือน / ค่าตอบแทน ส่วนใหญ่มีเงินเดือน / ค่าตอบแทน 9,000 – 15,000 บาท (ร้อยละ 73.00) และกลุ่มที่เงินเดือน/ค่าตอบแทนมากกว่า 15,000 บาท มีจำนวนน้อย ที่สุด (ร้อยละ 8.27)

8) ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดได้รับการอบรม ศึกษา ดูงาน ต่ำกว่า 5 ครั้ง (ร้อยละ 100.00)

9) ปฏิบัติงานในแผนก ส่วนใหญ่ก่อตัวอย่างปฏิบัติงานอยู่ในส่วนการศึกษา (ร้อยละ 28.90) รองลงมาปฏิบัติงานอยู่ในส่วนการคลัง (ร้อยละ 27.30) และก่อตัวที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 17.10)

1.7.2 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

พนักงานส่วนท้องถิ่นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยจุงใจและปัจจัยอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยจุงใจทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสำเร็จในหน้าที่การทำงานและการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{X} = 3.99$) ส่วนด้านความรับผิดชอบที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.87$) ส่วนปัจจัยอนามัยทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.86$) ส่วนระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$)

1.7.3 ผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และการสร้างสมการ

1) ปัจจัยจุงใจ (M) และปัจจัยอนามัย (H) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยอนามัย (H) กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด และ ปัจจัยจุงใจ (M) กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) มีค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมา เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันพบว่า ปัจจัยจุงใจ (M) กับปัจจัยอนามัย (H) มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น พนักงานส่วนท้องถิ่น ได้รับร้อยละ 70.50 โดยมีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 0.233 เกี่ยวนี้

สมการพยากรณ์ได้ดังนี้

(1) สมการพยากรณ์ในรูปค่าคะแนนคิด คือ

$$Y' = 0.874 + 1.043 H - 0.197 M$$

(2) สมการพยากรณ์ในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = 1.008 Z_H - 0.182 Z_M$$

3) ปัจจัยจุงใจ 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด

คือ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (M_5) กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) และตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์น้อยที่สุด คือ การได้รับการยอมรับนับถือ (M_2)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การได้รับการยอมรับนับถือ (M_2) กับลักษณะของงานที่ทำ (M_3) รองลงมา คือ ความรับผิดชอบที่ได้รับ (M_4) กับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (M_5) ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ความสำเร็จในหน้าที่การงาน (M_1) กับความรับผิดชอบที่ได้รับ (M_4)

4) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น พบว่า ปัจจัยอ้าง 5 ด้าน สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน ส่วนห้องถิน ได้ถึงร้อยละ 58.90 โดยมีค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 2.768 เปลี่ยนเป็น สมการพยากรณ์ได้ดังนี้

(1) สมการพยากรณ์ในรูปค่าแคนดิบ คือ

$$Y'_M = 9.067 + 0.441 M_5 + 0.357 M_1 + 0.374 M_4 + 0.295 M_3 + 0.193 M_2$$

(2) สมการพยากรณ์ในรูปค่ามาตรฐาน คือ

$$Z'_{YM} = 0.249 Z_{M5} + 0.213 Z_{M1} + 0.205 Z_{M4} - 0.162 Z_{M3} - 0.109 Z_{M2}$$

5) ปัจจัยอนามัย 5 ด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์มากที่สุด คือ เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_1) รองลงมา คือ นโยบายและการบริหารงาน (H_2) ส่วน ตัวพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวเกณฑ์น้อยที่สุด คือ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (H_4)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรพยากรณ์ด้วยกัน พบว่า ทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยอนามัย รายด้านคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (H_1) กับนโยบายและการบริหารงาน (H_2) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) และเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ (H_1) ส่วนคู่ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน (H_3) กับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อร่วมงานและผู้บังคับบัญชา (H_4)

6) ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณแต่ละรูปแบบที่นำตัวแปรเข้าทดสอบทีละขั้น พบว่า ปัจจัยอนามัย 5 ด้าน สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ได้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองท้องถิ่น ได้ถึงร้อยละ 70.30 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ ± 2.352 เกี่ยวกับเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

(1) สมการพยากรณ์ในรูปค่าคะแนนคือ

$$Y'_H = 7.765 + 0.410 H_5 + 0.337 H_2 + 0.405 H_3 + 0.339 H_4 + 0.250 H_1$$

(2) สมการพยากรณ์ในรูปค่าคะแนนมาตรฐานคือ

$$Z'_{yH} = 0.233 Z_{H5} + 0.180 Z_{H2} + 0.215 Z_{H3} + 0.198 Z_{H4} + 0.144 Z_{H1}$$

2. อกิจกรรม

การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาระบบองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ปัจจัยสอง ใจ (Motivation Factors) และปัจจัยอนามัย (Hygiene Factors) ตามทฤษฎีปัจจัยสอง (Two-Factors Theory) ของ Frederick Herzberg ผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยใจในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจกับการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่าการบริหารองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการบริหารจัดการแบบผู้นำเน้นผลงานมีการประเมินผลการทำงานตามตัวชี้วัดความสำเร็จ ต่าง ๆ โดยให้บุคลากรได้จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงานโดยได้เติมปัจจัยเพื่อกระตุ้นบุคลากรในด้านต่างๆ ให้เกิดความรู้สึกยินหรือมีชีวิตชีวาในการทำงานก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานด้วย ได้แก่ ความสำเร็จในหน้าที่การงาน หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและปลาบปลื้มใจในความสำเร็จของงานเมื่อได้ทำงานหรือแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งการที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จอย่างดี บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงาน และปฏิบัติเหมือนกับความต้องการความสำเร็จในการทำงาน กระตุ้นให้บุคลากรรู้สึกตั้งเป้าหมายในการทำงานไว้สูง มีแผนการปฏิบัติงาน และสามารถปฏิบัติได้ สอนให้บุคลากรรู้สึกตนเองในด้านต่าง ๆ สร้างกลุ่มทำงานซึ่งประกอบด้วยคนที่มีบุคลิกภาพ จุดเด่นต่างกัน มีความรู้ประสบการณ์ และความต้องการต่างกัน

2.1.1 ปัจจัยใจด้านความสำเร็จในหน้าที่การงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าความรู้สึกพึงพอใจและ

平原ปลื้มใจในความสำเร็จของงานเมื่อเข้าได้ทำงานหรือแก่ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งการที่บุคลากรสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จอย่างดี บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงาน และปฏิบัติเหมือนกับความต้องการความสำเร็จในการทำงาน กระตุ้นให้คนรู้สึกตั้งเป้าหมายในการทำงานไว้สูง มีแผนการปฏิบัติงานรอบคอบสามารถปฏิบัติได้สอนให้คนรู้สึกตั้งเป้าหมายในด้านต่าง ๆ สร้างกลุ่มทำงานประกอบด้วย คนซึ่งมีจุดอ่อนจุดเด่นต่างกัน มีความรู้ประสบการณ์ และความต้องการต่างกัน (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2533 : 569) การบริหารงานประสบความสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือ มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่างๆ บุคลากรในองค์กรต้องมีความพึงพอใจทำงานเต็มความสามารถ มีขวัญกำลังใจดี งานจึงจะสำเร็จตามเป้าหมายและเกิดการยอมรับจากเพื่อร่วมงาน

2.1.2 ปัจจัยจุงใจด้านการ ได้รับการยอมรับของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่าการ ได้รับการยกย่อง ชมเชย ยอมรับนับถือ หรือการ ได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ คนเราต้องการยกย่องชมเชยเสมอ ไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ตำแหน่งใด การยกย่อง ชมเชยที่เหมาะสมกับแต่ละคนจะเป็นการสร้างแรงจูงใจ การยอมรับนับถือของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อได้ทำงานบรรลุผลสำเร็จแล้ว ได้รับการยอมรับมีความเชื่อถือ สนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และการจุงใจมีลักษณะเป็นนามธรรม เป็นวิธีการที่ทำให้พฤติกรรมผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม ประสงค์ พฤติกรรมของคนจะเกิดขึ้น ได้ต้องมีแรงจูงใจ เมื่อการทำงาน ได้รับการยกย่องนับถือในสังคมต้องการให้มีผู้รับรู้ถึงผลงานที่ปฏิบัติและความสำเร็จตลอดจนรับรู้ถึงผลงานที่ปฏิบัติและความสำเร็จในผลสำเร็จ ตลอดจน ทุกคนยอมรับนับถือ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2533 : 569)

2.1.3 ปัจจัยจุงใจด้านลักษณะงานที่ทำของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าลักษณะงานที่น่าสนใจ และท้าทาย ความสามารถมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่ความพ้อใจในงานมากกว่า และผู้ปฏิบัติงาน ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือความพยายาม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่น้อยคนจะทำได้ หรืออาจใช้ความชำนาญ เฉพาะตัวเพื่อให้ทำงานให้สำเร็จประสบผล และนำมาซึ่งความพ้อใจในงาน ส่วนงานที่ไม่ท้าทายจะเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย นำไปสู่ความไม่พ้อใจในระดับสูง และอาจส่งผลในรูปการขาดงานหรือลาออกจากงานได้ หรือลักษณะของงานมีความน่าสนใจ มีความก้าวหน้า มีความแปลกใหม่ โอกาส มีจะเรียนรู้และศึกษางาน โอกาสที่จะทำให้งานนั้นสำเร็จ การรับรู้หน้าที่รับผิดชอบการควบคุมการ

ทำงานและวิธีการทำงาน ผู้ที่ทำงานมีความรู้สึกท้าทาย สร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีความผูกพันต่องาน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโจนน์ 2534 : 148) งานแต่ละงานมีลักษณะงานที่เฉพาะทำให้เกิดความพึงพอใจในงานที่ทำไม่ว่าจะเป็นผู้สำเร็จวิชาชีพแล้วได้ทำงานตรงกับงานสาขาที่ได้เรียนมาในทุกองค์กร คนเหล่านี้จะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงขึ้น (อารี เพชรผุด 2530 : 60) สอดคล้องกับผลการวิจัยความพึงพอใจในการทำงานของพยาบาลพบว่า ความพึงพอใจของพยาบาลที่สำคัญที่สุดคือลักษณะของงาน การปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บังคับบัญชาควรสร้างความพึงพอใจ รักษาไว้ในการทำงานให้เกิดขึ้น (Jamann 1974 : 116-117) ลักษณะของงาน คือ ประเภทของงานที่ท้าทายให้อยากทำ น่าสนใจ มีความพอดี และงานที่ทำงานกับความต้องการและความชำนาญจะอีกอำนวยต่อความพึงพอใจในการทำงาน (Gilmer 1966 : 279-288)

2.1.4 ปัจจัยใจด้านความรับผิดชอบที่ได้รับของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่าการที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสแก่ผู้ทำงาน ได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมมากเกินไป การมอบหมายงานที่ให้ความรับผิดชอบที่เหมาะสมเป็นวิธีหนึ่งในการจูงใจปฏิบัติงานเต็มที่มากขึ้นหรือเป็นข้อผูกพันของผู้บังคับบัญชา อันสืบเนื่องมาจากการที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบ จากเป็นงานที่ลักษณะต่อเนื่องกันไป หรืออาจลิ้นสุดลง เมื่อได้ทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย (ธงชัย สันติวงศ์ 2531 : 243) หรือการที่คนได้ร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานในองค์กรจะเป็นสิ่งจูงใจให้คนเป็นเสียงสะท้อนการทำงานให้กับส่วนร่วม การได้รับมอบหมายให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานต่าง ๆ จะทำให้คนเกิดความรับผิดชอบในผลงานของตน การที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในผลงานของตน การที่มีส่วนร่วมในการกำหนดค่าตอบแทน ในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจูงใจให้คนมีความพึงพอใจ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2533 : 670) ความผูกพันของผู้บังคับบัญชา เนื่องจากได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็คือความรับผิดชอบ ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของคนในองค์กร ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้คนตามคำสั่ง และผู้บังคับบัญชาที่ยินดีปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เป็นลำดับขั้นตอนตั้งแต่ผู้บังคับบัญชาจนถึง ผู้ปฏิบัติ ความผูกพันนี้ทำให้เกิดความพึงพอใจและรับผิดชอบ (ธงชัย สันติวงศ์ 2530 : 278-279) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสาน ดิษฐ์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบนสัมภาระ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 90 คน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพนักงานบนสัมภาระ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) มีความพึงพอใจในการ

ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษามีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ส่วนรายได้และเวลาในการปฏิบัติงาน ไม่พบว่ามีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแต่ อย่างใด

2.1.5 ปัจจัยบูรณาการด้านความก้าวหน้าในหน้าที่งานของพนักงานองค์กร ปัจจุบันส่วนท้องถิ่น การวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่า การได้รับเลื่อนเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมถึงโอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงาน เพื่อความเจริญก้าวหน้าในการทำงานด้วย เพาะกายมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งจะทำให้คุณงานมีความกระตือรือร้นในการทำงาน หรือความก้าวหน้าของคนทำงานมีรายได้สูงมีความรับผิดชอบมีทักษะฐานะในเกียรติภูมิสูงขึ้น (Benton 1972 : 257) คนจะมีความพึงพอใจเมื่อมีการพิจารณาความดี ความชอบ มีการให้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การทำงานมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น นโยบายการพิจารณาความดีความชอบอย่างยุติธรรม และทุกคนยอมมีความทะเยอทะยาน ต้องการความก้าวหน้า (อารี เพชรพุฒ 2530 :294) ความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการมีความก้าวหน้า มีตำแหน่งสูงขึ้น ไปเรื่อยๆ ตามความรู้ความสามารถของแต่ละคน โดยมีวิธีการและหลักเกณฑ์พิจารณาตามเหมาะสมให้คุณมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะทำงานเต็มความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะได้รับเลื่อนตำแหน่งขึ้น นับว่าเป็นลิ่งชุงใจ รู้สึกภาคภูมิใจในความก้าวหน้า (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2533 : 596-597) การทำงานมีความสำคัญน้อยสำหรับบุคคลที่ไม่ต้องใช้ความชำนาญในการศึกษาสูงและตำแหน่งสูง จากการศึกษาพบว่า คนสูงวัยให้ความสนใจและโอกาส ก้าวหน้าในการทำงานน้อยกว่าคนที่มีอายุน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าคนสูงวัยได้ผ่านความก้าวหน้า มาแล้ว (ปริยาพร วงศ์อนุตร โอลนี 2535 : 148) หรือการที่ได้รับเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมองว่า งาน อิสรภาพในการทำงาน พิจารณาความดีความชอบยุติธรรม โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสม ส่งเสริมคนวัยหนุ่มสาวให้มีโอกาสก้าวหน้า ตลอดถึงการเปิดโอกาสให้เข้ารับการอบรมศึกษาดูงาน ไปศึกษาต่อเพื่อหาความรู้ เพิ่มคุณวุฒิสูงขึ้นเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการที่จะได้รับการส่งเสริม

2.2 ปัจจัยอนามัยของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าการบริหารจัดการเพื่อให้บุคลากรมีความรู้สึกมั่นคงในด้านต่าง ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี จึงได้พิจารณาคำชี้แจงบุคลากรพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับ เศรษฐเบริก ที่ได้กล่าวว่าปัจจัยอนามัย หมายถึง บรรดาปัจจัย แวดล้อมที่จำเป็นจะต้องมีจึงจะทำให้ คนทำงานยอมทำงานได้

2.2.1 ปัจจัยอนามัยด้านความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน พนบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของค์กรของพนักงานองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงานความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์กร การให้ความมั่นใจว่าจะไม่ประสบสิ่งไม่พึงปรารถนา เช่น การไม่มีงานทำ การสูญเสียตำแหน่งงาน การลดตำแหน่ง การสูญเสียรายได้จะเป็นการขัดความกลัวและสร้างความมั่นคง ปลอดภัยให้เกิดขึ้น

2.2.2 ปัจจัยอนามัยด้านนโยบายและการบริหารงาน พนบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่า การจัดการและการบริหารของ องค์กร การติดต่อสื่อสารภายในองค์กร การทำงานช้าช้อน การแก่งแย่งอำนาจกัน และการดำเนินการที่ขาดความเป็นธรรมตลอดจนการบริหารงานที่ไม่ประสิทธิภาพ ถ้านบุคคลได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดแนวทางการทำงานเองเขายังมีแรงจูงใจที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จมากขึ้น หากบุคคลในองค์กรไม่เข้าใจอย่างແน່ಚัดถึงหน้าที่ในการปฏิบัติงานของตน รวมทั้งไม่เข้าใจถึงเป้าหมายและมาตรฐานของงานย่อมมีความสับสน เพราะปฎิบัติตนไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่พอใจในงานได้ การบริหารงานในองค์กรโดยทั่วไป ควรมีการร่วมมือกันวางแผนมีความสอดคล้องกันร่วมกันกำหนดนโยบายวัตถุประสงค์ขององค์กร มีการจัดกลุ่มทำงานประสานงานกันอย่างดี สิ่งเหล่านี้สามารถสร้างความเชื่อมั่น มีความกล้าหาญที่จะแสดงความคิดเห็น กล้ารับผิดชอบทำให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.2.3 ปัจจัยอนามัยด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน พนบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าสภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ฯลฯ การจัดองค์ประกอบใน การทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพ จิตใจ หรือสภาพแวดล้อมในการทำงาน จะมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจอย่างมาก งานที่มีสภาพแวดล้อมไม่ดีก็จะทำให้คนห้อแท้เบื่อหน่ายในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคม คนจะรู้สึกสบายใจและมีความพึงพอใจถ้าเขาทำงานกับกลุ่มที่เข้าพอใจ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีการศึกษา เชื้อชาติ ศาสนา สภาพแวดล้อมจากครอบครัวเหมือนกัน และถ้าเขามีทีมงานที่ผลลัพธ์มีประสิทธิภาพในการทำงาน ทุกคนยอมรับรู้จักรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (อารี เพชรพุฒ 2530 : 42)

2.2.4 ปัจจัยอนามัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน พนบว่าอยู่ในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปีครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็น เพราะว่าการบริหารงานประสบความสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือ มีความ

กระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ บุคลากรในองค์การต้องมีความพึงพอใจในการทำงานเต็มความสามารถ มีขวัญกำลังใจดี งานจึงจะสำเร็จตามเป้าหมายและจะเกิดการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน การได้รับการยกย่อง ชมเชย ยอมรับนับถือ หรือได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ คนเราต้องการได้รับการยกย่อง ชมเชยเสมอ ไม่ว่าอยู่ในฐานะใด และตำแหน่งใด การยกย่องชมเชยที่เหมาะสมกับแต่ละคนจะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน

2.2.5 ปัจจัยอนามัยด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ พบร่วมกันในระดับมาก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่าเงินเดือนและการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ เป็นที่พึงพอใจของบุคลากรที่ทำงาน อาจกล่าวได้ว่า เงินเดือนคือย่างเดียวไม่อาจทำให้คนงานทำงานหนักขึ้นแต่ถ้าเงินเดือนน้อยหรือขึ้นไปน้อยกว่าที่คาดหวัง กลับจะทำให้คนทำงานลentoลง ซึ่งเงินเดือน คือ การจ่ายค่าจ้าง โดยมีเกณฑ์ในการประเมิน มีการให้วันหยุด วันลาป่วย โดยไม่หักเงินเดือน และถ้าเกิดอุบัติเหตุมีการจ่ายขาดชดเชยที่เหมาะสม นอกเหนือต้องให้ความยุติธรรม และความเสมอภาคในการพิจารณาเงินเดือน ซึ่งเงินเดือนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้บุคคลทำงาน แม้ว่าผู้บริหารอาจจะคิดว่าเงินไม่สำคัญในการจูงใจ แต่ผู้บริหารหลายคนยอมรับและนำความคิดนี้ไปใช้ในองค์กรของตน ทั้งนี้ เพราะคนส่วนใหญ่ต้องการวางแผนการทำงานที่เป็นรูปธรรม เงินเดือน มีลักษณะเป็นค่าตอบแทนเป็นรายเดือน โดยไม่คำนึงถึงจำนวนวันหรือจำนวนชั่วโมง การจ่ายเงินต้องมีความยุติธรรม มีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม นอกเหนือจากเงินที่ได้รับประจำเดือน ควรจัดสรรสวัสดิการ การชดเชยเมื่อเจ็บป่วย เมื่อมีอันตราย มีการแบ่งผลกำไรปันผลลดลงจากการคิดการนำหนึ่ง บำนาญ ประโภชน์เกื้อกูล (อารี เพชรผุด 2530 : 194)

2.3 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าการจูงใจให้มุขย์ปฏิบัติงานเป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนทำงานมากได้เงินมาก บรรยายกาศในสภาพที่ทำงานดี ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้วยเงิน และวางแผนการทำงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้น เมื่อพนักงานมีความรู้สึกที่ว่าประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับ สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน หากหน่วยงานออกแบบงานให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแล้ว หน่วยงานนั้นก็จะได้รับความร่วมมือจากพนักงานได้มากขึ้น และผู้ปฏิบัติงานก็เต็มใจปฏิบัติงานมากขึ้น ความรู้สึกที่เกิดจากการได้ตอบสนองต่อความต้องการของตนเองอย่างดีหรืออย่างสมบูรณ์ที่สุด ความเพลิดเพลิน หรือสภาพของอารมณ์ที่เป็นบวก อันเป็นผลจากการประเมินสิ่งที่บุคคลนั้นประสบมา อย่างไรก็ตามการ

กระบวนการของปฏิกริยาโดยต้องของบุคคลหนึ่งที่มีต่องานของเขางานจะขึ้นอยู่กับขอบเขตที่งานนั้นจะทำให้เขาได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านกายภาพ และจิตภาพอย่างเต็มที่ เพื่อการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี ความสำคัญแห่งระหว่างงานที่เสนอให้ของบุคคลคนหนึ่งและการคาดหมายของบุคคลเป็นเกณฑ์ของความพึงพอใจหรือไม่พอใจ เจตคติที่เป็นบวกต่องานทำให้ผู้ไม่รู้สึกที่ห่างเหินหรือหลีกหนีจากการที่ปฏิบัติงาน คือ การกรณีมีอารมณ์ในทางบวกที่เกิดขึ้น จากการประเมินประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคคล ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะส่งผลถึงความพึงพอใจของบุคคลอันเป็นพลังผลักดันต่อการปฏิบัติงานในอนาคต ความรู้สึกในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงาน เป็นความรู้สึกที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายและจิตใจสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติงานทำให้บุคคลมีความรู้สึกเด็นใจจะปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรนั้น ได้รับผลตอบแทนมากขึ้นหรือ ได้รับการตอบสนองตามความต้องการ หรือทำให้บุคคลมีความรู้สึกมั่นคงต่ออาชีพและมีความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร ดังคำกล่าวของ Applewhite (1956 : 8) ที่ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่าเป็นความสุข ความสุขที่ได้จากสภาพที่ทำงาน ความสุขจากการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานการมีทัศนคติที่ดีต่องานและความพึงพอใจเกี่ยวกับรายได้จากองค์กร และ Morse (1962 : 27) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของผู้ทำงาน ได้น้อยลง ความตึงเครียดนี้มีผลจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการจะเกิดปฏิกริยาเรียกว่าองค์ความเมื่อใดได้รับการตอบสนองความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับ Good (1973 : 320) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความพึงพอใจของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุน แหล่งสนับสนุนที่มีต่อการทำงานในทางบวก

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนท้องถิ่น : ศึกษาระบบที่องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1.1 การบริหารองค์กร การดำเนินการบริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลงานมีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดความสำเร็จต่าง ๆ โดยให้บุคลากรได้จัดทำมาตรฐานการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน โดยองค์กรควรเดินปัจจัยเพื่อกระตันบุคลากรในด้านต่าง ๆ ให้เกิดความรู้สึกขยันหรือมีชีวิตชีวาในการทำงานก่อให้เกิด

ความพึงพอใจในงานที่ทำ ความรู้สึกพึงพอใจและปลางปลื้มในความสำเร็จของงานเมื่อเขาได้ทำงานหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งการที่บุคลากรสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จอย่างดี บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานและปฏิบัติ เมื่อกับความต้องการความสำเร็จในการทำงาน กระตุ้นให้บุคลากรรู้จักตั้งเป้าหมายในการทำงาน ไว้สูง มีแผนการปฏิบัติงาน รอบคอบ สามารถปฏิบัติได้ สอนให้บุคลากรรู้จักคนเองในด้านต่างๆ สร้างกลุ่มทำงาน อันประกอบด้วย คน ซึ่งมีจุดอ่อน จุดเด่นต่างกัน มีความรู้ประสบการณ์และ ความต้องการต่างๆ

3.1.2 ด้านความสำเร็จในหน้าที่การงานของบุคลากร ควรทำให้บุคลากรในองค์กรมี ความรู้สึกพึงพอใจและปลางปลื้มใจในความสำเร็จของงาน เมื่อเขาได้ทำงานหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เป็นผลสำเร็จการบริหารงานจะประสบความสำเร็จ ได้กีต้องอาศัยความร่วมมือ มี ความกระตือรือร้นสามารถแก้ปัญหาต่างๆ บุคลากรในองค์กรต้องมีความพึงพอใจทำงานเต็ม ความสามารถ มีขวัญกำลังใจที่ดี งานจึงจะสำเร็จตามเป้าหมายและจะเกิดการยอมรับจากเพื่อน ร่วมงาน

3.1.3 ด้านการได้รับการยอมรับของบุคลากร ควรยกย่อง ชมเชย ยอมรับนับถือ หรือ มีการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ คนเรา ต้องการได้รับการยกย่องชมเชยเสมอ ไม่ว่าในฐานะใดและตำแหน่งใด การยกย่องชมเชยที่ เหมาะสมกับแต่ละคนจะเป็นการสร้างแรงจูงใจ การยอมรับนับถือของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อได้ทำงาน บรรลุผลสำเร็จแล้ว ได้รับการยอมรับมีความเชื่อถือ สนับสนุนจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อร่วมงาน และการจูงใจมีลักษณะเป็นนามธรรม เป็นวิธีการที่ทำให้พฤติกรรมผู้อื่น ให้ปฏิบัติตามประสงค์ พฤติกรรมของคนจะเกิดขึ้น ได้ต้องมีแรงจูงใจ เมื่อการทำงาน ได้รับการยกย่องนับถือในสังคม ต้องการให้มีการรับรู้ถึงผลงานที่ปฏิบัติและความสำเร็จตลอดจนการยอมรับรู้ถึงผลงานที่ปฏิบัติ และความสำเร็จในผลสำเร็จ ตลอดจน ทุกคนยอมรับนับถือ

3.1.4 ด้านลักษณะงานที่ทำของบุคลากร ความชอบหมายงานที่น่าสนใจและท้าทาย ความสามารถ งานที่ต้องใช้ความคิด ประดิษฐ์ค้นคว้าหาสิ่งใหม่ๆ แบบใหม่ๆ ทำให้ผู้ปฏิบัติงาน เกิดความพึงพอใจ งานที่ท้าทายความสามารถนี่ແນວโน้มที่นำไปสู่ความพอใจในงานมากกว่าและ ผู้ปฏิบัติงาน ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือใช้ความพยายาม เพื่อบรรลุเป้าหมายที่น้อยคนจะทำได้ หรือการใช้ความชำนาญเฉพาะตัวเพื่อทำงานให้ประสบผลสำเร็จ จะนำมาซึ่งความพอใจในงาน ส่วนงานที่ไม่ท้าทายจะเป็นงานที่น่าเบื่อหน่าย นำไปสู่ความไม่พอใจในระดับสูง และอาจส่งผลใน รูปการขาดงานหรือการลาออกจากงานได้

3.1.5 ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับของบุคลากร ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานควรให้โอกาสแก่ผู้ทำงานได้รับผิดชอบต่อการทำงานของตนอย่างเต็มที่ โดยไม่จำเป็นต้องตรวจสอบหรือควบคุมมากเกินไป การมอบหมายงานที่ให้ความรับผิดชอบที่เหมาะสมเป็นวิธีการหนึ่งในการชูงใจให้ปฏิบัติงานเต็มที่มากขึ้นหรือเป็นข้อผูกพันของผู้บังคับบัญชา อันสืบเนื่องมาจากการที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบ จะเป็นงานที่มีลักษณะต่อเนื่องกันไป หรืออาจสืบสุดลงเมื่อได้ทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย การที่คนได้ร่วมกิจกรรมในการปฏิบัติงานในองค์กรจะเป็นสิ่งที่ชูใจให้คนเป็นคนเสียสละที่จะทำงานให้กับส่วนรวม การได้รับมอบหมายให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานต่างๆ จะทำให้เกิดความรับผิดชอบในผลงานของตน การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในผลงานของตน การมีส่วนร่วมในการกำหนดค่าตอบแทนและประเมินผลการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร กับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งชูใจให้คนมีความพึงพอใจ

3.1.6 ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานของบุคลากร ควรส่งเสริมเงินเดือนหรือตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมถึงโอกาสที่จะได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในการทำงานด้วย เพราะการมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งจะทำให้คนงานมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความก้าวหน้า คนทำงานมีรายได้สูง มีความรับผิดชอบมีทักษะ ฐานะ และเกียรติภูมิสูงขึ้น คนจะมีความพึงพอใจเมื่อมีการพิจารณาความคิดความชอบ มีการให้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การทำงานมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้น โดยนำข้อเสนอแนะ ความต้องการของบุคคลและทุกคนมีความทะเยอทะยานต้องการความก้าวหน้า ความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการเป็นสิ่งชูใจให้ข้าราชการมีความก้าวหน้า มีตำแหน่งเงินเดือนสูงขึ้น ไปเรื่อยๆ ตามความรู้และความสามารถของแต่ละคน โดยมีวิธีการและหลักเกณฑ์พิจารณาตามความเหมาะสมให้คนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3.1.7 ด้านความมั่นคงในหน้าที่การทำงาน ควรหากิจกรรมที่ทำให้ความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์กร การให้ความมั่นใจว่าจะไม่ประสบสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การไม่มีงานทำ การสูญเสียตำแหน่งงานการถูกลดตำแหน่ง การสูญเสียรายได้ จะเป็นการขัดความกลัวและสร้างความมั่นคง ปลอดภัยให้เกิดขึ้น

3.1.8 ด้านนโยบายและการบริหารงาน ควรจัดการและบริหารองค์กรให้ชัดเจน ปรับปรุงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร ลดการทำงานซ้ำซ้อน แก้ปัญหาการแก่งแย่งอำนาจกัน และการดำเนินการที่ขาดความเป็นธรรม ตลอดจนการบริหารงานที่ไร้ประสิทธิภาพ ถ้าบุคคลได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดแนวทางการทำงานเองเขาก็จะมีแรงจูงใจที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จมากขึ้นหากบุคคลในองค์กรไม่เข้าใจอย่างແน่วชัดถึงหน้าที่การปฏิบัติงานของตน รวมทั้งไม่เข้าใจถึงเป้าหมายและมาตรฐานของงาน ย่อมมีความสับสน เพราะบุคคลไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้

เกิดความไม่พอใจในงานได้ การบริหารงานในองค์การโดยทั่วไป ควรมีการร่วมมือกัน มีการวางแผนมีความสอดคล้องกันร่วมกันกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ขององค์กร มีการจัดกลุ่มทำงานประสานงานกันอย่างดีลึกล้ำนานี้สามารถสร้างความเชื่อมั่น มีความกล้าหาญที่จะแสดงความคิดเห็น กล้ารับผิดชอบทำให้มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3.1.9 ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ควรจัดสภาพทางกายภาพของงาน เช่น แสง เสียง อากาศ ชั่วโมงการทำงาน รวมทั้งลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ฯลฯ การจัดองค์ประกอบในการทำงานที่ดีไม่ว่าจะเป็นด้านกายภาพ จิตใจ หรือ สภาพแวดล้อมในการทำงาน จะมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจอย่างมาก งานที่มีสภาวะไม่ดีมักจะทำให้ คนงานห้อแท้ เปื้อนหน่ายในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคม คนจะรู้สึกสบายใจและมีความพึงพอใจถ้าเข้าทำงานกับกลุ่มที่เข้าพอยู่ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีการศึกษา เข็อชาติ ศาสนา สภาพแวดล้อมจากครอบครัวเหมือนกันและถ้าเขามีทีมงานที่คลademีประสิทธิภาพในการทำงาน ทุกคนยอมรับ รู้จักรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3.1.10 ปัจจัยอนามัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน การบริหารงานจะประสบความสำเร็จได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือ มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ บุคลากรในองค์กรต้องมีความพึงพอใจทำงานเต็มความสามารถ มีข้อมูลกำลังใจดี งานจึงจะสำเร็จตามเป้าหมายและจะเกิดการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน บุคลากรควรได้รับการยกย่อง ชมเชย ยอมรับ นับถือ หรือได้รับการแสดงความยินดีจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจบุคลากรทุกคนต้องการได้รับการยอมรับการยกย่องชมเชยเสมอ ไม่ว่าอยู่ในฐานะใดและตำแหน่งใด การยกย่องชมเชยที่เหมาะสมกับแต่ละคนจะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงานที่ดี

3.1.11 ด้านเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ ควรมีการเลื่อนขั้นเงินเดือนในหน่วยงานนั้น ๆ ให้เป็นที่พอใจของบุคลากรที่ทำงาน อาจกล่าวได้ว่า “เงินเดือนดีอย่างเดียวไม่อาจทำให้คนงานทำงานหนักขึ้น แต่ถ้าเงินเดือนน้อยหรือขึ้นไปน้อยกว่าที่คาดหวัง กลับจะทำให้คนงานเลวลง เงินเดือนควรจ่ายเป็นค่าจ้าง โดยมีเกณฑ์ในการประเมิน มีการให้วันหยุด วันลาป่วยโดยไม่หักเงินเดือน และถ้าเกิดอุบัติเหตุก็มีการจ่ายชดเชยที่เหมาะสม นอกเหนือนี้ต้องให้ความยุติธรรมและความเสมอภาคในการพิจารณาเงินเดือนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจให้บุคคลทำงาน”

3.1.12 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ควรสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงาน โดยเป็นการสร้างแรงจูงใจที่คนทำงานมาก ได้เงินมาก บรรยายกาศในสภาพที่ทำงานดี ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้วยเงิน มีรางวัลตอบแทน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้น เมื่อพนักงานมีความรู้สึกว่าที่ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับ สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานหาก

หน่วยงานออกแบบงานให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแล้ว หน่วยงานนั้นก็จะได้รับความร่วมมือจากพนักงานได้มากขึ้นและผู้ปฏิบัติงานก็เต็มใจปฏิบัติงานมากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจและปัจจัยอนามัยกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล

3.2.2 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจ ปัจจัยอนามัยกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกลุ่มต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กิติมา ปรีดีศิลป (2539) ทฤษฎีบริหารองค์การ กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร
- งานพิศ แจ้งประจักษ์ (2539) “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพัฒนาการประจำตำบล จังหวัดบุรีรัมย์” ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ จารีก รัตนโภกาส (2535) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับ ข้อบัญญัติสำหรับการทำงานของครู อาจารย์โรงเรียนมธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสตูล” ปริญญาภินิพนธ์ การศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ
- เฉลิมเพล่ อจฉรันนท์ และคณะ (2545) ผลิตผลของสถาบันอุดมศึกษาและคุณภาพการทำงานของบัณฑิต กรุงเทพมหานคร สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมคำแหง ช่วงศ ลายบุตร (2539) การปกป้องห้องถ่ายไทย กรุงเทพมหานคร กรรมการปกป้องชุมชน วงศ์ วงศ์ตันตะ (2537) สถิติพื้นฐานที่ควรทราบ กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช ชงชัย ตันติวงศ์ (2531) การบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช นิคม พรมน้อย (2529) “ความพึงพอใจในการทำงานของครูโรงเรียนศึกษาสังเคราะห์ในภาคใต้” ปริญญาภินิพนธ์ การศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ บัญญัติ พุ่มพันธ์ (2542) องค์กรปกป้องส่วนห้องถ่าย อบท.ของรา กรุงเทพมหานคร มนูญชิสั่งเสริมการปกป้องห้องถ่าย
- บุญชุม ศรีสะอาด (2535) การวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร สุวิรยาสาส์น ประสาน ดิษฐี (2542) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บนสัมภาระบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)” ภาคนิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร สมมิตรօฟเฟด พิบูล ทีปะปาล (2550) พฤติกรรมองค์การสมัยใหม่ กรุงเทพมหานคร อมรการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2533) “การบริหารงานบุคคลภาครัฐ” ใน ชุดวิชาการบริหารงานบุคคล หน่วยที่ 8-15 หน้าที่ 569-597 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รีวิววรรณ ชินะตระกูล (2535) วิธีวิจัยการศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์ วีดี ตั้งสวัสดิ์ตระกูล (2541) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของวิศวกรในบริษัทเอกชน” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วีรพงษ์ เกลิมจิระวัฒน์ (2539) คุณภาพในงานบริหาร / กรุงเทพมหานคร สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น)

วีระนาถ นานาภิ (2533) “พฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ” ภาควิชาการบริหารทั่วไป กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการบริหารทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศิริวรรณ หมื่นห้าส (2539) “สัมพันธภาพและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณะ สถานีอนามัย จังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

สมาน รังสิโยกฤทธิ์ และคณะ (2544) การบริหารราชการ พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.

สมทรง อ่อนน้อม (2538) “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ: ศึกษาเฉพาะกรณี พยาบาลในโรงพยาบาลสิริงหบูรี” ภาคนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สมบูรณ์ พละหาญ และคณะ (2538) “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลโรงพยาบาลศรีรัตนญา” วารสารโรงพยาบาลศรีรัตนญา 3, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 51-67

สมยศ นาวีการ (2543) การบริหารและพฤติกรรมองค์การ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991

———. (2545) พฤติกรรมองค์การ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์บรรณกิจ 1991

สมศักดิ์ ชาติมาลา (2537) “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร” ปริญญานิพนธ์ การศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

สาโรช ไวยสุมบต (2534) “ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด” ปริญญานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม

สุรเชษฐ์ ถิรธรรม (2535) เศรษฐศาสตร์สำหรับนักบริหาร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย สงขลา

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533) จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร

เสถียร เหลืองอร่าม (2522) มนุษยสัมพันธ์ในองค์กร กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย รามคำแหง

- สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545) “ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
- อรุณรัตน์ ศกุนจะสิงห์ (2541) “ปัจจัยสุขภาพจิตและปัจจัยจูงใจที่สัมพันธ์กับขั้นตอนกำลังใจในการปฏิบัติงานของหันตากิบาล” วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- อัญชลี ดวงแก้ว (2541) “ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของบุคลากรสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ” วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยา อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อาจารี โโคเวียง (2538) “ความพึงพอใจต่อการนิเทศงานสาธารณสุขผู้สมพานกรณีปักษิ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด
- อารี เพชรพุต (2530) มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน กรุงเทพมหานคร เนติกุลการพิมพ์
- เอกชัย ดีสุขพันธ์ (2530) การบริหารทักษะและการปฏิบัติ กรุงเทพมหานคร รุ่งเรืองสาส์น การพิมพ์

Alderfer, C.P. (1972). *Existence Relatedness and Growth : Human Need in Organizational Setting* New York : Free Press.

Applewhite, P.B. (1956). *Organization Behavior*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

Benton, Lewis R. (1972). *Supervision and Management*. New York : McGraw-Hill.

Cooper, A.W. (1985). *Personnel Management* Brighton, England : South-Western

Doyal, Len. (1991). *A Theory of Human Need*. London : McMillan.

Flippo, Edwin B. (1971). *Principles of personnel Management*. Tokyo : Kasakusha.

Gilmer, Von Haller B. (1966). *Applied Psychology*. New York : McGraw-Hill.,

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill.

Herberg, Fredrick and other. (1959) *The Motivation to Work*. New York : John Witney.

Jamann, Joann S. (1974) “Job Satisfaction and Dissertation of Nurse Faculty in B.S.N. Program 2,” *Dissertation Abstracts International*. May 60, 12 : 1914-1915 .

Krejcie, Robert V. and W. Daryle Morgan. (1970) “Determining Sample size for Research Activities,” *Journal of Educational and Psychological Measurement*. August 30, : 607-610.

- McGregor, Douglas. (1966) "Performance Review and Management by Objective in Classics of Personnel Management" Edited by Thomas H. Patten, Jr. Oak Park : Moore
- Miller, Nancy Gardner, (1998) " Sense of Place : The Relationship Between the Office of Environment and Perceived Productivity," Dissertation Abstracts International. June 58, 12 :4479-A .
- Mille, John D. (1954). *Management in the Public Service*. New York : McGraw Hill.
- Morse, Nancy C. (1962). *Satisfaction in the White Collar Job*. Michigan : McGraw-Hill.,
- Nagle, Karen E. Olson. (1987) "Job Satisfaction of Minnesota Community College Administrators" Dissertation Abstracts International. July 48, 1 : 33-A .
- Robbins, Stephen P. (1976). *The Administrative Process*. New Jersey : Prentice-Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รศ.ดร.เฉลิมพงษ์ มีสมนัย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
รศ.มานิต ศุทธสกุล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
นายประเทือง คลประสิทธิ์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
นายวีระศักดิ์ คำถ้าน	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองตาปู่ อําเภอวารินชำราบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4
นายเกียรติศักดิ์ เมืองเห็นอ	รองปลัดเทศบาล เทศบาลเมืองบ้านจ่ำเจริญ บังหวัดบ้านจ่ำเจริญ

ภาคผนวก ๑

เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
: ศึกษาเฉพาะ องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามดูดูนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอก จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยภายใน จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานี

3. แบบสอบถามฉบับนี้ ไม่มีคำตอบใดถูก ผิด ท่านสามารถตอบได้อย่างอิสระตามความจริง คำตอบที่เป็นจริงที่สุดจะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุบลราชธานีต่อไป

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลลับเฉพาะ ไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ผู้วิจัยขออนุญาต โอกาสหนึ่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

**นายเออนก พจนานนท์
นิติศิลป์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ไม่เกิน 20 ปี

() 21 ปี – 30 ปี

() 31 ปี – 40 ปี

() 41 ปี – 50 ปี

() 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด

() มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่ง

() ข้าราชการ/พนักงาน

() พนักงานจ้าง

5. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

() แยกกันอยู่

() ม่าย/หย่าร้าง

6. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล

() ต่ำกว่า 6 ปี

() 6 – 10 ปี

() มากกว่า 10 ปี

7. เงินเดือน / ค่าตอบแทน

- () ต่ำกว่า 9,000 บาท
 () 9,000 – 15,000 บาท
 () มากกว่า 15,000 บาท

8. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาท่านเคยเข้ารับการอบรม ศึกษา ดูงาน

- () ต่ำกว่า 5 ครั้ง
 () 5 – 10 ครั้ง
 () มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

9. ท่านปฏิบัติงานในแผนก

- () สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
 () ส่วนการคลัง
 () ส่วนโยธา
 () ส่วนการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภูมิใจ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านต่อปัจจัยภูมิใจที่ทำให้ท่านเกิดความพึงพอใจในงาน โดยกำหนดระดับความคิดเห็นให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
0. มีการปฏิบัติงานตามความรู้ ความสามารถจริง		✓			

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ปัจจัยภูมิใจทำให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลมีความพึงพอใจในงานมาก

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ความสำเร็จในการทำงาน					
1	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดลักษณะงานและโครงการร่างของหน่วยงานไว้ชัดเจนและเหมาะสม					
2	ท่านมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
3	ผลการปฏิบัติงานของท่านบรรลุผลสำเร็จเป็นอย่างดี					
4	ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่าน หน่วยงานของท่านหรือท่านเองมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาจาก การปฏิบัติงาน ไว้เป็นอย่างดี					
5	ปริมาณงานที่ท่านรับผิดชอบในหน้าที่มีความเหมาะสม					
	การได้รับการยอมรับนับถือ					
6	ผู้ร่วมงานยอมรับความสามารถของท่านว่าเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จ					
7	ความรู้ความสามารถของท่านได้รับการยกย่องจากผู้ใช้บริการ					
8	ความรู้ความสามารถของท่านได้รับการยกย่องจากผู้ร่วมงาน					
9	ผู้บังคับบัญชาของท่านให้ความไว้วางใจในการปฏิบัติงานของท่าน					
10	งานที่ท่านทำอยู่เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ และเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั่วไป					
	ลักษณะของงาน					
11	งานประจำที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของท่าน					
12	งานที่ท่านได้รับมอบหมายมีปริมาณที่เหมาะสม					
13	งานที่ท่านปฏิบัติอยู่เป็นงานที่ท้าทายทำให้ท่านได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
14	งานที่ท่านปฏิบัติอยู่มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน					
15	งานที่ท่านปฏิบัติอยู่ท่านสามารถทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง					
	ความรับผิดชอบ					
16	หน่วยงานของท่านมีการกำหนดบทบาท หน้าที่ของบุคลากร ไว้ชัดเจน					
17	ท่านภูมิใจที่มีโอกาสสรับผิดชอบงานที่ปฏิบัติอยู่					
18	ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสท่านตัดสินใจแก้ปัญหาจาก การปฏิบัติอย่างอิสระ					
19	ท่านมีโอกาสควบคุมดูแลการทำงานของเจ้าหน้าที่ใน ระดับรองลงมา					
20	มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ใต้บังคับบัญชา แล้วให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสรับผิดชอบและปฏิบัติงานนั้น					
	ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน					
21	ผู้บังคับบัญชาของท่านสนับสนุนให้ท่านมีโอกาส เพิ่มพูนประสบการณ์วิชาชีพ เช่น ประชุมสัมมนา อบรม ศึกษาต่อ ดุงาน					
22	ท่านได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น					
23	ท่านได้รับการส่งเสริมให้เลื่อนขั้นเงินเดือนสูงขึ้น					
24	ท่านได้มีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านความรู้ ความสามารถเพื่อเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงาน					
25	ตำแหน่งหน้าที่ของท่านมีโอกาสเจริญก้าวหน้าสูงขึ้น					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยอนามัย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านปัจจัยอนามัย ที่ป้องกันไม่ให้พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยกำหนดระดับความคิดเห็นให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
0. ท่านได้รับเงินเดือนเหมาะสมกับปริมาณงานที่ทำ		✓			

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ตัวท่านได้รับเงินเดือนเหมาะสมกับปริมาณงานที่ท่านทำอยู่ ทำให้ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับมาก

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	เงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ					
1	เงินเดือนที่ได้รับคุ้มค่ากับปริมาณงานที่ท่านปฏิบัติ					
2	เงินเดือนของท่านเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ					
3	สวัสดิการที่ได้รับ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียน บุตร วันลาพักผ่อน ลาป่วย ลาkiti เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน					
4	หน่วยงานของท่านได้จัดสวัสดิการอื่นๆ ที่จำเป็นนอกเหนือจากสวัสดิการตามระบบราชการ เช่น กองทุนช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย หรือมีเรื่องซุกเซิน					
5	เงินเดือนของท่านเพียงพอ กับรายจ่ายตามปกติ					

ข้อที่	ข้อคำダメ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา					
6	ผู้บังคับบัญชาให้ความเป็นกันเองในการให้คำปรึกษา เมื่อทำนีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว					
7	ผู้บังคับบัญชาให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจเมื่อทำนีปัญหาไม่ว่าจะเป็นเรื่องงานหรือเรื่องส่วนตัว					
8	ผู้ร่วมงานให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นอย่างดี					
9	ผู้ร่วมงานให้ความช่วยเหลือในการทำงานเป็นอย่างดี					
10	ท่านมีโอกาสสร่วมกิจกรรมพนประสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานนอกเหนือจากเวลาปฏิบัติงาน					
	ความมั่นคงในการทำงาน					
11	ท่านคิดว่างานที่ท่านทำอยู่มีหลักประกันความมั่นคง					
12	ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครอง และรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ท่าน					
13	งานที่ท่านทำอยู่เป็นอาชีพที่มั่นคงและสามารถช่วยให้ท่านดำรงชีพอยู่ได้ตามอัตภาพ					
14	ท่านมีความมั่นใจว่าจะปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ได้ด้าน เท่าที่ต้องการ					
15	ท่านมีความสนใจที่ได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่นี้					
	สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานหรือสภาพและ เงื่อนไขในการทำงาน					
16	วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีอย่างเพียงพอ และพร้อมใช้งาน					
17	ท่านได้รับความสะดวกสนใจในการทำงานใน หน่วยงาน					
18	สถานที่ทำงานมีแสงสว่าง การถ่ายเทอากาศเหมาะสม					
19	มีการจัดหากาคุณมีเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ในหน่วยงาน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
20	หน่วยงานกระตือรือร้นในการทำงาน สภาพแวดล้อมในหน่วยงานส่งเสริมให้บุคลากรใน นโยบายและการบริหารงาน					
21	ผู้บังคับบัญชาชี้แจงวัตถุประสงค์และนโยบายในการ ปฏิบัติงานให้ท่านทราบ					
22	ท่านเข้าใจแผนงานและวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติงาน ของหน่วยงาน					
23	ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ตามนโยบายของหน่วยงาน					
24	ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการ ปฏิบัติงานของบุคลากร					
25	งานที่ท่านปฏิบัติสอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงาน					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านต่อ
ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในปัจจุบันตามความเป็นจริง โดยกำหนดระดับความคิดเห็นให้เลือก
5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
0. ท่านมีความพึงพอใจในงานที่ท่านทำ		✓			

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า ตัวท่านมี
ความพึงพอใจในงานที่ท่านทำอยู่ในระดับมาก

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	ปัจจัยจูงใจ ท่านมีความพึงพอใจในผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน ในหน้าที่รับผิดชอบ					
2	ท่านพึงพอใจต่อการยอมรับนับถือของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หรือผู้รับบริการ					
3	ท่านพึงพอใจในลักษณะงานที่ท่านทำ					
4	ท่านพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานที่ท่านได้รับผิดชอบ					
5	ท่านพึงพอใจในความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การ งานของท่าน					

ข้อที่	ข้อคำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
6	<u>ปัจจัยอนามัย</u> ท่านมีความภาคภูมิใจในงานที่ท่านทำ และรู้สึกมีความมั่นคงในหน้าที่การงาน					
7	ท่านพึงพอใจต่อนโยบายและการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาท่าน					
8	ท่านรู้สึกพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ช่วยให้ท่านทำงานได้อย่างสะดวกสบาย					
9	ท่านพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานกับตัวท่าน และผู้บังคับบัญชา กับตัวท่าน					
10	ท่านรู้สึกพอใจกับเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

โปรดให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ พนักงานองค์กร ปัจจุบันส่วนท้องถิ่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเออนก พจนานเมธี
วัน เดือน ปีเกิด	26 เมษายน 2513
สถานที่เกิด	อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	รัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช พ.ศ. 2538
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแม่น อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
ตำแหน่ง	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล